

به دریژی زستان گهرمم کهوه

به‌دريژي زستان گهرمم كهوه

كۆمه‌لىك نووسهر

وه‌رگيپانى
محه‌مه‌دئه‌مين شاسه‌نهم

دهزگای تووژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

وهزارهتی رۆشنیبری و لاوان بهرپۆههرایهتی
گشتی رۆژنامه نووسی و چاپ و بلاوکردنهوه
بهرپۆههرایهتی بلاوکردنهوهی ههولێر

● بهدریژیی زستان گهرم كهوه

- نووسینی: کۆمهڵێک نووسهر
- وهرگێرانی له فارسییهوه: محهمده مین شاسه نه م
- بیچنین: شاسه نه م
- نه خسه سازی ناوهوه: گۆزان جه مال رواندزی
- بهرگ: جیگر عه بدولجه بار
- نرخ: ٢٠٠٠ دینار
- چاپی یه کهم ٢٠١١
- تیراژ: ١٠٠٠ دانه
- چاپخانه: وهزارهتی وهرزس و لاوان (ههولێر)
- له بهرپۆههرایهتی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (٥٩٢) ی سالی (٢٠١١) پیدراوه.

زنجیره ی کتیب (٥٠٩)

مالپهر: www.mukiryani.com
ئیمهیل: info@mukiryani.com

ئهو کتیبه و کتیبه کانی وهزارهتی
رۆشنیبری له سهر ئهو مالپهره بھوژینهوه
www.Kurdchap.com

ناوہ پوک

- ۷ چہ رخوفہ لہ ک
- ۲۳ بہ دریژی زستان گہ رمم کہ وہ!
- ۴۰ پاش نیوہ پوی یہ کشہ ممانہ
- ۶۱ چلہ
- ۶۷ مارا و پادشا
- ۷۷ کیژہ کان
- ۸۰ سیندارہ و چؤلہ کہ کان
- ۹۰ هاوپری کامیل
- ۱۰۳ قہبری دایکیک
- ۱۰۹ پهنديک له شه قامه وه
- ۱۱۴ به ره و ژينیکی باشتر
- ۱۲۷ نيشتمان په روهری
- ۱۲۷ لی پرسینه وه
- ۱۲۷ میرات
- ۱۲۸ نوسخه
- ۱۲۹ به ربه ره کانی
- ۱۳۰-۱۲۳ مه سخ

عہلی خودایی

سالی ۱۳۲۷ی ههتاوی له شاری تاران له دایک بووه. له شاری ئیسفهان له تاقیگایه ک سهرقاله. ههتا ئیستا دوو کتیبی چیرۆکی بلاو کردۆتهوه: «له نیو شووشهوه، له نیو مژهوه»، «به دریزی زستان گهرمم کهوه»، که ئەم بهرهمهه دوابی له سالی ۱۳۷۹دا خهلاتی گولشیری بردۆتهوه. ئەم سی چیرۆکه له کتیبی «به دریزی زستان گهرمم بکهوه» وهگیراوه.

چه رخوفه له ک

خه ریک بوو خاویلیه که هی حه مامی له خوئی ده پیچا، که دهنگی ژنه که هی

بیست:

- دره نکه؛ زوو که.

گوتی: "ئه وه هاتم."

به دهست، هه لمی ئاوینه که هی سپری. ریشی تاشیبوو. درگا که هی کرده وه. ژنه که هی گوتی: "هه ر بوخوئی دره نکه، خاوه خاویش ده که هی؟ جله کانت م له سه ر ته خته که داناوه. دوو کراس و گوره وی و شور تیکیش له جانتا سه فهریه که دایه. پی م و نه بی شتیکت که م و که سری بی. ئه گه ر ده زانی شتیکتی دیکه ت ده وی بیلی، با دوایه پرته و بوله نه که هی."

له نیوه راستی دیوه که^۱ راوه ستابوو و دهستی به روومه تیدا ده هیتا. - هه تا خو ت ویشک ده که هی وه... زوو به. دهر فه تیکی زورت نیه. خو ت دره نگ دئییه وه و ده لئی زوو که ناگه می، ئیستا کی وه دره نگی خستووی؟ گوتی: "کی خاوه خاوه ده کا خانم؟ دهر فه تم هه یه." چووه دیوی نووستن خوئی ویشک بکاته وه.

- خانم! خانم! چی له بهر که م؟ کوا چاویلیکه که م؟

- لای میزه که یه، له پال چراکه.

له سه ر ته خته که دانیش ت. کو ت و شه روالی خو له می شی و کراسی سوورمه یی. دهستی برد و چاویلیکه که هی له لای چراکه هه لگرت. - سه عاته که م کوانی؟

کورپه که هی هات و گوتی: "من هه لمگرتووه باب، فه رموو."

۱- دیو: ژوور. دیوه که: ژووره که

كاتژميٽرهكهي وهرگرت. لاقى ويشك ببوونهوه. سهري ويشكهوه كرد. ئۆدگلۆنى له خوڤى دا و جلهكانى له بهر كرد. خاوليهكهي له سهر ته ختهكه دانا.

دهنگى ژنهكهي هات: "ساز بووى؟... خاوليهكهد له سهر ته ختهكه دامهنى. له همام ههليواسه."

كابرا، خاوليهكهي ههگرت.

- ساز بووم. تو پهلهي كۆبوونهوهي ئەمشهوته. ئەگەر پيٽخوش نيبه، زهنگ لى ددهم بۆ ئازانس، تاكسى بنيرى.

- خۆم دهتبهم.

خاوليهكهي له همام ههلاواسى. ژنهكه مليپچهكهي له ملي كورهكهي دهپيچا. جانتاكهي ههگرت.

- ئامادهي؟

- زۆر دهميكه سازم.

- سهرمات نهبي، ميسواك و ريشتاشهكهتم له ژير جلهكانت داناوه.

چراكاني كوژاندهوه.

- كليل ههگره با شهوي له بهر درگا نه مينيتهوه.

درگاكي پيوهه. سواري ماشين بوون، كورهكه درگاي هوشهي

كردهوه. كه ماشينهكه چوه دهري، درگاي پيوهه. وهري كه وتن.

ژنه گوتي: "درگاكت چاك پيوهه؟"

كوره گوتي: "پيوهه داوه."

ژنه گوتي: "كارهكاني سبهينيٽ كردوو ههتا لهوي بۆله بۆل نهكهي؟"

كوره گوتي: "بابه چيم بۆ ديني؟"

ژنه زهفتهكهي^٢ ههلكرد. پياوهكه له پشت چراي سوور ويستا. چاوى له

ميلي بينزين كرد.

- باكه كه م پر كرد.

٢- زهفت: تهسجیل

- خالی نابی. شوینیکمان نییه بچین. ئه ویش تاقه شهویک و بهم کوره وه. جهنگه ی تاقیکارییه کانیه تی. کویمان هه یه بچین؟ خو توش زوو دئیته وه. ته نیا پیی بلئی پرته و بولّه نه کا. ریش تاشه که شت... وه بیرم هاته وه که پیم گوتی... له جانتای سه فهره که تدایه.

چرا سهوز بوو و وه ری که وتن. که گه یشتنه شارئی، ژنه که گوتی: "خو پهله ت نییه. بو وا توند ده روی؟ خو به دوو ته وه نین؟" پیاوه که لاقی له سه ر پیدالی گازه که لابرده.

کوره گوتی: "چیم بو دینی بابه؟"

ژنه گوتی: "هر له بیرى چى دینی چى دینی دای. چیت کردووه هه تا شتیکت بو بینئ؟"

که چراکانی فرۆکه خانه وه دهرکه وتن، کوره گوتی: "بابه نه تگوت."

ژنه گوتی: "خو ده ستور نامه که ت پییه؟"

پیاوه که گوتی: "ئیه مه یه نه ژوورئ. بگه رینه وه."

ژنه که گوتی: "وه درهنگ ناکه وی؟ هیوادارم. خو برسیت نییه؟"

کاتی گه یشتنه فرۆکه خانه پیاوه که دهنگی زهفته که ی که م کرده وه و گوتی:

"گه یشتین." ویستا. له تاریکی شه ودا پوومه تی ژنه ی رامووسی.

ژنه گوتی: "زوو وهره وه."

کوره دهستی خسته ملی باوکی.

- ماشین حیساییکم بو بینه.

ژنه گوتی: "جوان چاو لی بکه، شتیکت که م وکه سری نه بی."

پیاوه گوتی: "هه موو شتیکم پییه. کاغه زه کانم هه لگرتووه. ئیه بگه رینه وه."

دابزه ی و جانتا که ی هه لگرت و به ره و درگای چوونه ژووره وه ی

فرۆکه خانه رویشت. له و بهری شووشه کانی هۆلی چاوه پروانی، دهستی بو

هه ردووکیان راوه شانده.

که بلیته که ی په سند کرا چوو بو هۆلی فرین. ویستی جگه ره یه ک

داگیرسینی، شه مچه ی پی نه بوو. دهستیکی به سه ریدا هینا. هیشتا هه ر خاو

بوو. دهنګیک له بلیندگووه گوتی: "مسافیرهکانی فرینی ژماره 116 ی
ئیسفه هان- تاران..."

فرۆکه ی 727 به چرا هه لکراوهکانی په نجه ره کانی وه. "بریا چاییه کیان
پئ بدایه یین؛ چاییه کی گهرم." له پلکانه کان وه سهر که وت. ههر له م ریزانه ی
پیشه وه.. له ریزی پینجه م یان شه شه م بوو که دانیشیت. شوینی به تالی زور
بوو. فرۆکه که له شیرازه وه هاتبوو. میوانداره که نوقلی هینا. هه لیگرت.
گوتی: "خانم رۆژنامه ی ئه مپوتان له لایه؟"

میوانداره که گوتی: "بوتان دینم."

نوقله که ی له زاریدا سوورپاند. مزر. گهرمای نیو فرۆکه و وینه یه کی
ته ختی جه مشید له رووبه روویدا و پشتی به رزی کورسی فرۆکه، که ئه و
به ئاسووده ییه وه پالی پیوه دابوو. چاوی قووچاند. فرۆکه به هیواشی که وت
ری. که چاوه کانی هه له یینا، فروکه به رز ببووه. به تاقه زهنګیک که لیدرا، دیتی
رسته ی «پشتینده کان ببهستن» کوژاوه. مزرایی پاشماوه ی نوقله که ی قووت
دا.

میواندار گوتی: "کاکه ببوره..."

پیاوه که سهری هه لینا و گوتی: "سپاس. رۆژنامه...؟"

میواندار گوتی: "دهیه یینم. ببورن. ئیوه ئاغای سه لیمین؟"

گوتی: "به لی، به لی. بوخوم."

میواندار گوتی: "خانمیک له منی پرسی... چه ند ریز له دوا ی ئیوه وه

دانیشتوون. گوتی پرسیار بکه م بزنام تو ئاغای "سه لیمی" ت؟"

پیاوه که گوتی: "به لی بوخوم. کی پرسییوه؟" له جیگا که ی هه ستا و هه تا

کو تایی فرۆکه که ی روانی. ئاشنایه کی وه بهر چاو نه هات. گوتی: "له کوئییه؟"

میواندار گوتی: "به دوا ی مندا وهرن."

پیاوه که دهستی دا جانتا که ی و وه دوا ی میواندار وهری که وت. چه ند ریز

دواتر، له لای په نجه ره، ژنیک دانیشتبوو، جانتا که ی له سهر کورسییه که ی

په نای خو ی دانا بوو. میواندار گوتی: "ئه م خانمه بوو."

پیاوه که گوتی: "سپاس. سلاو خانم. من سه لیمیم." چاویکی له ژنه که کرد
 و دوايه پیکه نی و گوتی: "زور سپاس. سلاو خانمی فهره همه ند. سلاو."
 خانمی فهره همه ند گوتی: "سلاو ئاغای سه لیمی. کهس لیره دانانیشی."
 پیاوه دانیشیت و گوتی: "له کوئی بووی؟"
 ژنه گوتی: "تو له کوئی بووی؟"
 پیاوه که گوتی: "خو، من هه موو کاتی له ئیسفه هانم."
 - منیش هه ر له شیرازم، ئاغای سه لیمی.
 پیکه نی. پیاوه که جانتا دهستییه که ی خوئی له سه ر لاقی دانابوو و
 جانتاکه ی خانمی فهره همه ندیشی له سه ر جانتاکه ی خوئی.
 - ماندوو ده بی، جانتاکه له سه ری دانی.
 پیاوه گوتی: "ده ترسم له بیرم بچی، ژنه که م زوری راسپییری کردووم."
 هه ردووکیان پیکه نینه وه.
 پیاوه گوتی: "له میژساله یه کترمان نه دیوه شه هلا."
 شه هلا گوتی: "ده دوازده سال ده بی."
 پیاوه گوتی: "ئای پییری!" و شه هلا سه ری راوه شانده. پیاوه گوتی: "تو نا.
 من خووم ده لیم."
 شه هلا گوتی: "جیاوازییه کی نییه. چه ند مندالت هه یه؟"
 پیاوه که گوتی: "تاقانه یه ک. کوپیک. ئه ی تو؟"
 شه هلا گوتی: "سئ دانه. دوو کوپ و کچیک."
 پیاوه که گوتی: "ئه ی چون خووت ده رباز کرد؟"
 گوتی: "دایکم نه خووشه. که سی له لا نییه. برا گه وره که شم حسه ین،
 عه مه لیاتی دیسکی هه یه و... به کورتی تیکه ولیکه یه. مؤله تی ناچاریم
 وهرگرتوه. مناله کانم سپاردوو به موحسین و گوتم ده چم بو لای دایکم.
 چه ند روژی ده میتمه وه و ده گه پیمه وه."
 میواندار به کالیسکه که یه وه هات.
 - چای ده خوونه وه؟

شەھلا گوتى: "ئەدى." چەكمەجەكانيان كردهوه. پياوه پەرداخە نايلۇننېيەكانى ھەلگرت و لە سەر مېزەكەى دانان. دوايە كەوچك و قەندە پاكەتتېيەكان. چاييەكە گەرم بوو. پياوه گوتى: "چەندەم ئىشتيا لە چايى بوو!؟" ژنەكە گوتى: "دلم بەرايى ئەوہى دەدا لەم سەفەرەدا شتتېكم بۆ پېش بى." چاييەكەيان بى قەند خواردەوه. پياوہكە پەرداخە نايلۇننېيەكانى لە نيو يەك خست. دەنگى تاقە زەنگى «پشتتېندەكان بېسەتتەوہ» ھات. ميواندار پەرداخەكانى كۆ كردهوه و سەرميواندار گوتى سەفەريكى خۆش بۆ مسافيرەكان دەخوازم.

كاتى فرۆكەكە لە سەر ھېل وىستا، پياوہكە ھەستا و لە رېرەوى نيوان سەندەلييەكان راويستا و ريگاي بۆ شەھلا كردهوه پېش بكەويت. كە لە پليكانەكان ھاتتە خوار، كابرا گوتى: "ھەتمەنە چەمەدانىكى زەلام..."

شەھلا گوتى: "بە پەلەى؟"

كابرا گوتى: "نا."

كابرا بە دەستېك چەمەدانەكەى شەھلاى ھەلگرت و بە دەستەكەى ترى ساكەكەى خۆى. كە لە فرۆكەخانە ھاتتە دەرى، پرسىي: "كەسېك بە دووتا دى؟"

- نا، كەس نايەت.

كابرا گوتى: "دەتگەيىنم."

شۆفيري تاكسىي فرۆكەخانە چەمەدانەكەى ۋەرگرت و لە سندووقى دواوہى ماشينەكە خست.

كابرا گوتى: "مالى داىكت ھەر لەو شوپىنەى جارائە؟"

شەھلا گوتى: "ھەر لەوئىيە."

بە شۆفيريەكەى گوت: "لە پېشدا خانم بگەيىنە، دوايە من بەرە بۆ ھوتيلېك." پاشان نيشانېيەكەى گوت.

شەھلا گوتى: "ھوتيل بۆ؟"

کابرا پیکه نی. شوڤیری تاکسیس له ئاوینه که وه چاویکی لی کردن.
شه قامه کان چۆل بوون و تاک و تهرا چرای دوو کانه کان هه لکرا بوون.
کابرا گوتی: "برسیت نییه؟ ده توانین هه ر له م ده ور به ره شتیگ بخۆین."
شه هلا گوتی: "نا. دایکم چاوه رییمه. ده بی هه ر که گه یستمه شیران
ته له فۆنی بو بکه م بلیم گه یشتووم. چیشتم بو منداله کان دروست ده کرد،
بریکم خوارد."

کابرا گوتی: "ئیسناش هه ر پیاسه ده که ی؟"
شه هلا گوتی: "جار جار ه."

کابرا ویستی جگه ره یه ک داگیر سیئی. پاکه تی جگه ره که ی ده ره یئا.
کر دیه وه.

- ده کیشی شه هلا؟

شه هلا گوتی: "نا. تا که نگی له تاران ده بی؟"

کابرا گوتی: "دوو رۆژ. زوو ده گه رییمه وه. بو کاری ئیداری هاتووم. ده بی
له م دایره وه بو ئه و دایره هه لیم."
شه هلا گوتی: "تکایه بچۆ نیو ئه م کۆلانه. بریک پیشتر. لای ئه و ماشینه
سووره. به لی ئیره یه. گه یشتین."

کابرا درگاکه ی کرده وه. شه هلا دابه زی. شوڤیر، چه مه دانه که ی هه لگرت.

کابرا گوتی: "سلاویان بگه یینه. به دیتنت... زۆر..."

شه هلا گوتی: "منیش هه روا. زۆرت. با بچینه سه ری."

کابرا چه مه دانه که ی له شوڤیری تاکسی وه رگرت و بو لای درگاکه
چوون.

- مزاحیمت نابم. دوا ی ئه م هه مووه ساله پیم خۆشه دایکت بیینم. به لام
ده رفه ت که مه. گه رچی من سبه ی ئیواری پاش ئه وه ی به یانییه که ی له تاران
هه لات هه لاته که م ته واو بوو، بیکار ده بم. بیجگه له وه تو ده ته وی ته له فۆن
بکه ی. منیش هه ر ده بی زه نگی لی بده م. هه لبه ت ئیسنا ژنه که م له مال نییه.
شه هلا گوتی: "له کوئییه؟"

كابرآ گوتى: "كۆبۈنە ۋە يان ھەيە. شەپچەقە دەكەن."
 شەھلا گوتى: "ئىمەش ئەمشەۋ چەقەچەق دەكەين."
 شۆفېرەكە لە نىۋ تاكسىيەكە دانىشتىۋو ۋ چاۋى لى دەكردن.
 شەھلا گوتى: "باشە زەنگ لىدە."
 كابرآ گوتى: "بىر دىرەنگىر." دوايە بە ھىۋاشى گوتى: "با سبەي شەۋ
 بېكەۋە شىۋ بخۋىن."
 شەھلا گوتى: "ھەتمەن. تۆش نەتگوتبايە، خۆم بانگھىشتىم دەكردى. زەنگم
 بۆ لىدە."
 ژمارە تەلەفۇنەكەي گوت ۋ كابرآش نوسىيى. چاۋىلكەكەي لە چاۋى
 كىردەۋە. شەھلا لە زەنگى مالىكەي دا ۋ گوتى: "ئىدى بىرۆ."
 كابرآ سۋارى تاكسى بوو. تاكسىيەكە دەۋرى لىدا ۋ كابرآ دىتى درگاكە
 كراۋە ۋ شەھلا پىرېژنىكى لە ئامىز گرت. كابرآ بۆ خۇداحافىزى دەستى
 راۋەشانىد، بەلام شەھلا نەيدى.
 شۆفېرى تاكسىيەكە، ھەر لەم دەۋرۋەرانە ھوتىلىكى نىشان دا. كابرآ
 گوتى: "ئىرە باشە."
 ژۋورىكى ۋوۋە شەقامى بە كرى گرت، بەھارەخەۋىكى چكۆلەي ھەبوو.
 بەھارەخەۋەكە كورسىيى پاحەتى لى بوو. دانىشت. ۋىستى زەنگ بۆ مالى
 لىدا. زوۋ بوو. ۋىستى زەنگ بۆ شەھلا لىدا. زوۋ بوو. ھەستا ۋ چوۋە
 دىۋەكە. ساكەكەي كىردەۋە. ۋىستى جەكانى ھەلۋاسى. تاقەتى نەبوو. ۋىستى
 بىر لە شەھلا بكاۋە. گەپراۋە بەھارەخەۋەكە. كزەبايەكى سارد لە ۋومەتى
 دەدا. لە سەر سەندەلىيەكە دانىشت. دىتى لە نھۆمى دواز دەھەمى ھوتىل، بە
 تەنيا لە سەر سەندەلى دانىشتۋو. چاۋى بە ماشىنەكان كەوت ۋ چراكانى
 شەقام ۋ بىرىك دوورتر چەرخوفەلەكى گەۋرەي شارى يارى كە چراكانى
 ھەلدەبوون ۋ دەكوژانەۋە.

به یانی پوژی دوايي که له خه و ههستا، ديتي درگای به هارهخه وه که کراوده ته وه. ساکه که ی له سهر تهخته که وه که وتبووه سهر مووکيتي نیو دیوه که و بلاو بیوو. خوشی به کوته وه له سهر تهخته که خه وتبوو. ههستا. وه درهنگی که وتبوو. ههر له و سهره وه داوای کرد ماشینیکی بو بین.

جانتا که ی هه لگرت و به ریشی نه تا شراوده و سواری هاسان بهر بو و هاته خواری. وه بیري هاته وه هیشتا زهنگی بو ئیسفه هان لی نه داوه: "دوايه لیی ددهم."

له نزیك درگای هوتیل، ماشینه که ی دیت. به شوڤیره که ی گوت: "ئیستا دیم." تامی زاری ویشک و ناخوش بو.

- به پیوه چاییه که دهخوم. زوو دیم.

چوو چیشتهخانه و گوتی: "چایی. چایی."

چاییه گهرمه که ی به په له هه لقوراند و رویشته:

"بیخه نه سهر حیسابی دیوی... من سه لیمیم."

پاشان له م دیو بو ئه و دیو. له م دایره بو ئه و دایره. جانتا که ی ده کرده وه و به دواي کاغه زهکاندا ده گهرا.

- ئه وه تانی.

دوايه ههر شه قام بوو و چاوهروانی پشته چرا سووره کان. ماشین حیسابه که ی وه بیر هاته وه. له پلیکانه کان دهچوو سهری. له دوايیدا له گه ل شوڤیره که له یه کن له پیتزا فروشیهکانی شه قامی ویلا نانی خوارد.

به شوڤیره که ی گوت: "پیموا نه بوو ئه م هه موو هه لات هه لاتم ده بی... ماشین حیسابیکم ده وی. هه لبت له ئیسفه هانیش هه یه، به لام کوره که م داوای کرده وه. ده بی بیکرم." بری راوهستا. دوايه گوتی: "ده بی بو ژنه که شم بکرم." پاشان له بهر خو یه وه گوتی: "بریا شه هلاش لی ره بوايه."

شۆفیر گوتی: "شەپ ھەلئیتەو ھە لە ماشین حساب دەکەوئ کاکە. دەتەمە شوئینکی باش. دلنیا بە." پیاو ھە گوتی: "دویشەو ھاتووم." دوایە بیری کردو ھە بەو شۆفیرە چی؟!

شۆفیر گوتی: "بە تەنیا ھاتووی؟"

کابرا ھیچی نەگوت. چراکانی پیتزا فرۆشییە کە پروناکیان کەم بوو. شۆفیرە کە گوتی: "لێرە لە جیاتنی ئاوجۆ (بیرە) ی کارخانە، ھی دەستکردیشیان ھەبە. ئاوجۆی تورکیەشی لێبە." کابرا گوتی: "دە..."

شۆفیرە کە گوتی: "ئەگەر کاری ئیداریت ماو ھە با برۆین، دەنا بچین بە دوای ماشین حساب بکەوین."

لە پیتزا فرۆشییە کە ھاتتە دەری.

شۆفیرە کە گوتی: "دەستت خۆش بێ."

کابرا گوتی: "شایانی ئیو ھە نیبە."

سواری ماشینە کە بوون و وەرێ کەوتن.

شۆفیرە کە گوتی: "ھەتەن عەترئ، پارچەیی، شتیکی وا بو خانمە کەت دەکپی."

کابرا گوتی: "دەیکرم."

کە گەشتنەو ھوتیل، کابرا سی ماشین حسابی کپیوو. بو ژنە کەشی شووشە یە ک عەتر.

خودا ھافیزی کرد و چوو ھە دیو ھە کە ی خۆی. بەستەکان و جانتاکە ی لە سەر میزە کە ی پەنای ئاویتە کە دانای. کەوشەکانی دا کەند؛ خۆی پروت کردو ھە؛ خیرا چوو بو ھە مام؛ ئاویکی بە خۆیدا کرد و ھات لە سەر تەختە کە ی درێژ بوو.

کاتر میتر ھەوت لە خەو ھەستا. ئیوارە بوو. ژمارە تەلەفۆنە کە ی دیتەو ھە.

تەلەفۆنە کە ی ھەلگرت و ژمارە ی شەھلای گرت. کە دەنگی شەھلای

بیست، گوتی: "شەھلا، منم. ببوو ھە؛ درەنگ زەنگم لێ دا."

كابرا گوتى: "سازى؟"

شه هلا گوتى: "سازم؛ به لام دايكم زور ناساغه."

كابرا گوتى: "يانى...!؟" بيدهنگ بوو.

شه هلا گوتى: "ديم. به لام ده بى زوو بگه رييمه وه."

شه هلا گوتى: "ئه لو...ئه لو؟"

كابرا گوتى: "باشه. ديم به شوينندا. نيو سه عاتى ديكه."

شه هلا گوتى: "سازم. سه چاوم."

گوشيه كه دانا. هه ستا. چوو بهر ئاوينه كه. كراسه كه لؤچاوى بوو.

رپيش به رپوژيک روومه تى رهش داگه رانديبوو. قژيشى ئالؤزكاو. سه روچاوى

شورد و قژى داهينا. برؤسى دهويست. كه وشه كانى له لاي درگاكه ديته وه و

له پيى كرد. وه بيري هاته وه هيشتا زهنگى بو ئيسفه هان لئنه داوه. گه راوه

گوشيه كه هه لگرت و ژماره كه دا. كه دهنگى ژنه كه بىست، چاويكى له

ئاوينه كرد. گوتى: "سلاو. دويشه و خوشتان رابوارد؟"

ژنه كه گوتى: "وا دياره تو خوشترت رابوارد وه. ئه وه له كويى؟"

كابرا گوتى: "زور باش گه يشتم. ليرهم. دويشه و زوو خه وتم. ئه مرؤش

هه ر هه لاتووم، ويستم به يانى زهنگ لئ ده م، گوتم رهنگه خه وتيبتى."

ژنه گوتى: "تانه م لئ ده دهى؟ خه وتيبتى! خه وتيبتى!"

كابرا تاقه تى نه بوو. گوشيه كه دانا. "ئه گه ر دوايى پرسيارى كرد،

ده ليم ته له فؤنه كه هه لبر، ته له فؤنچى هه رچى كردى و كراندى نه يتوانى

ژماره كه بگريته وه. بو ئه وه نده به ته له فؤن قسه ده كهى؟" كوته كهى له بهر

كرد و له ديوه كه چوو بهر.

ئه گه ر له درگاي دا، هه ر ده تگوت شه هلا له پشت درگايه. كرديه وه. كابرا

پيگه نى.

گوتى: "چ زوو!"

سوار بوون. كابرا گوتى: "دهى بو كوي بچين خانمى فه ره همه نده؟"

شه هلا گوتى: "شوينيك هه ر له م ده ور و به رانه."

چوون بۆ چیشتهخانه یه ک هەر له م نزیکانه. چیشتهخانه که تاریک نه بوو. شه هلا گوتی: "زۆر پوونه. با له نزیک په نجه ره دانیشین." دانیشتن. شه هلا له په نجه ره که وه چاوی له ده ری ده کرد؛ گولفرۆشییه که ی ئه و به ری شه قام و به سته نی فرۆشیی په نای گولفرۆشییه که. گوتی: "ئه زقه زا هه میسه لیره گولم ده کړی. هەر که درگای دوو کانه که م ده کرده وه، زهنگی سه درگاکه، جرینگه ی لئ هه لده ستا. جرینگ جرینگ. سر وه یه کی فینک به بۆنی گول وه، زۆر تریش گولی مریه م، پوخسارتی با وه شین ده کرد. له بیرته؟ ئه و به سته نی فرۆشییه ش هه میسه ولۆله و تویشکی له پال به سته نییه که داده نا."

کابرا گوتی: "چی ده خۆی؟"

شه هلا گوتی: "هەر شتی بی."

کابرا گوتی: "ده لئین ئیره ئاوجۆی تورکیه شی لئیه."

شه هلا پیکه نی.

کاتی چیشته که یان داوا کرد، کابرا گوتی: "قسه ی مو حسینم بۆ بکه.

ته له فۆنت کرد؟"

شه هلا گوتی: "باش نییه. هه موو شتی تیکه ل و پیکه ل بووه. زهنگم لئدا.

گوتیان زوو وه ره وه. دوا نیوه پۆش ته له فۆنم کرد. ئارمان له گه ل سه هه ند

شه ری کرد بوو، مو حسینیش له گه ل هه ردووکیان. کچه که شم قسه ی له گه ل

نه کردم. لئیم زیز بووه. وهک سه گ به سه ر و گوئلاکی یه کتردا ده پڕژین.

ئارمان نۆبه ره مه، دوا یه کچه که مه، سه هه ندیش پاشه به ره یه."

کابرا گوتی: "ئه ری... قسه که ی خوارده وه.

شه هلا گوتی: "چی؟"

کابرا گوتی: "ویستم... یانی کوره که م داوا ی ماشین حیسابی کرد بوو. من

سیانم کړی. دووان بۆ کوره کانی تۆ. به لام... به لام ئه وه نده م په له کرد له

بیرم چوو."

شەھلا گوتى: "بۇ كۆرەكەنى من؟ من ئەوانم ھەر لە بىر نەبوو. دويشەو پەرۋشى دايكم بووم."

چىشتيان ھىئا.

كابرا گوتى: "منىش لە بەھارەخەوى ھوتىل دانىشتم و بىرم كۆرەوھ. ھەتا... ئەوھى كە..."

شەھلا گوتى: "بىرت لە چى دەكۆرەوھ؟"

مىھران گوتى: "چووزانم... ۋەك بلىين بۇ نمونە سەردەمىك لەمەوبەر... بۇ نمونە دە پازدە سال پىشتر بىرمان لە چى دەكۆرەوھ، يان چووزانم بوچى... بەلام ئەمرو ريشم نەتاشى. نازانم. ۋەك تۆ كە ئەمرو..."

شەھلا گوتى: "ئەمرو لاي دايكم ھەر باسى تۆم كۆرەوھ."

مىھران گوتى: "دويشەو لە بەھارەخەوھەو چەرخوفەلەكىكم دى چراكەنى ھەر ھەلدەبوون و دەكۆرەوھ."

شەھلا پىكەنى و گوتى: "تۆش ھاتووى ماشين حىسابت بۇ كۆرەكەنى من كۆرەوھ."

مىھران گوتى: "ئىستاش پىاسە دەكەيت؟ بۇ نانەكەت ناخوى؟"

شەھلا گوتى: "تۆ چى؟"

مىھران گوتى: "ۋەك سەگى پى سوتتاو وام، ھەر لە ھەلات ھەلاتام ھەتا دوو كەسى دىكەش بە دوای خۇمدا بىنم."

شەھلا گوتى: "من ئەبى چوار كەس بە دووى خۇمدا بىنم. دوایە لە ناكاودا ھەموويان بەجى بهيلم و بىم بۇ ئىرە و كەسىك بۇ مردن ساز بكام، مەلافەكەنى بگورم، ھەمامى دەم، قژى دابىنم و لە كاتى خۇيدا ھەبەكەنى بەدەمى، ۋەبىرم بىتەوھ مخابن ئەوھ دايكمە. چەندە پىر بووھ. دوایەش باسى تۆى لە لا بكام و دايكم پىرسىار بكا ئىستا خەرىكى چىھ؟ زىندوھ؟ منىش بلىم بەلى، بۇ نەبى؟ شەویش كە ھاتمەوھ، دايكم لاي تەلەفىزىونەكە دانىشتى و پىرسىار بكا خۇشت رابوارد؟ منىش بلىم بەلى؛ قسەمان كۆرەوھ؛ پىكەنىين؛

که وتینه بیرى سالانى که دهستی یه کترمان دهگرت و له ژیر باراندا
پیاسه مان دهکرد؛ یان کاتی له م گولفرؤشییه وه تیده په پرین، گولمان دهکری.
میهران گوتی: "خانمی فهره همه ند؛ ساردی کرد."

شه هلا سهری داخست. گوتی: "گولفرؤشییه کانی شیراز قهت فینک نین."

میهران گوتی: "ئه مرؤ ههر پیم کرا له م دیو بچم بو ئه و دیو."

شه هلا گوتی: "ژن و منداله کهت خوش دهوی؟"

میهران گوتی: "تو چی؟"

شه هلا گوتی: "به لئ. پی راهاتووم. بوومه ته کابانئکی ته واو. گسک لیدان،
قاپشتن؛ ئیوارانه رینووس گوتن به میان؛ زانست پرسینه وه له وی دیکه؛ شیو
ساز کردن بو موحسین که شه وانه ههر که دیته وه له به رامبه ر
ته له فیزیونه که دریژ ده بی و دواى شیو خواردن، دهنگی پرخه پرخی ههوت
گه رهک ده روا. ئیستا که زور ده بولینم. بری شه وان به ماشین دهگه رینن. له
نیو ماشیندا، پیتزایه ک، هه مبه رگریک ده خوین. سه رتاسه ری بلواره کان
دهگه رینن و ده خولیننه وه هه تا یه کئ له منداله کان ده لئ باببه با بگه ریننه وه،
ته له فیزیون فیلمی هه یه. دهگه ریننه وه. چایی ساز ده که م. دهیخوینه وه.
منداله کان ده خه ون و منیش ئیسکانه کان ده شووم. ئاو ده که مه کتربیه که و له
سه ر کووره که ی داده نیم له بهر ئه وه ی به یانی که موحسین له خه و هه ستا،
گرپی بداتی. دوایه چراکان ده کوژینمه وه و ده خه وم. وه ک هه موو که سی
بریک یه کتری هه لده گلوفین. پاشان هه لده ستم سه ریکی دیوی منداله کان
ده دم، په توکانیان به سه ردا ده ده مه وه و ئیدی ده خه وم. هه تا ئه و کاته،
موحسین خه ون به ههوت پاشاوه ده بینن.

میهران گوتی: "نانه کهت بوو به ده می مردوو." پاکه تی جگه ره که ی ده رهینا

و خولکی شه هلا ی کرد. شه هلا گوتی: "ناکیشم. له بیرت چۆته وه؟"

میهران جگه ره یه کی هه لگرت. بو شه مچه گه را. خزمه تکاره که هات و
فهنده کی بو هه لکرد.

شه هلا گوتی: "تو چی ده که ی؟"

میهران گوتی: "منیش... چی بلیم. وهک موحسین یان وهک خۆم. باسی
 نهکهین. به دیتنت زۆر... زۆر گهشامهوه."
 شههلا گوتی: "کای کۆنه مان به با کرد."
 کاتی له چیشتهخانه که هاتنه دهڕی، شههلا گوتی: "با بگهڕینهوه. دایکم
 چاوهڕینه. پیم گوتبوو زوو دیمهوه."
 میهران گوتی: "پیم خوش بوو پیکهوه پیاسه بکهین، بهستهنی بخۆین، ههتا
 بهر درگای مالی."
 شههلا گوتی: "به تاکسی دهڕۆین."
 میهران گوتی: "خۆ چهند شهقاو زیاتر نییه."
 شههلا گوتی: "درهنگه. ههتسه مندا له کانیش تهلهفۆنیان کردووه.
 موحسین دل له دوا دهبی. دلنایم."
 میهران گوتی: "باشه." دوایه تاکسی راگرت.
 که گهیشته مالی، دابهزین.
 شههلا گوتی: "پیویستی نه دهکرد دابهزی. تو برۆ. ماندووی."
 میهران گوتی: "به پێیان دهگهڕیمهوه."
 شههلا ویستی له زهنگه که بدا. کابرا گوتی: "من لینی دهدهم." و دهستی
 شههلا گرت. میهران گوتی: "بریا پیکهوه سواری چه رخوفه لهک بوایهین."
 ژنه له زهنگی دا و دایکی گوتی: "کێیه؟"
 - دایه منم.

به کابرای گوت: "خوداحافیز ئاغای سهلیمی. خۆ دیتت؛ دایکم هیشتا
 نه مردووه و منیش ویژدانم زۆر نارهحهت نییه."
 کابرا هیچی نهگوت. تهنیا دهنگی درگاکی بیست. گیرفانهکانی بۆ
 دیتنهوهی جگهره پشکنی.

هه رکه گهیشته هوتیل خهوت و بهیانی له بهر سهرما بهخه بهر هاتهوه.
 درگای به هارهخه وه که ی پیوه نه دابوو. پهردهکان دهله رانهوه. دهبوو کاتژمیری
 ده سواری فرۆکه بیته و بگهڕیتهوه. خۆی شت. ریشی تاشی و دوایه

كراسيكي دهرهينا و له بهري كرد. گوره وييه كه ي گوري و دوايه كراس و گوره وييه كاني ديكي له ساكه كه ي نا. له بهر ئاويته قزي داهينا و چووه به هاره خه وه كه. به ياني، دهستي به سهر و لاتدا گرتبوو. ماشينه كان به دواي يه كدا ريزيان به ستبوو. چه رخوفه له كي ئاسنين له دووره وه ديار بوو. نه ده سوورا. درگاي به هاره خه وه كه ي پيوه دا. شووشه عه تر و ماشين حيسابه كه ي خسته ساكه كه يه وه و دوو ماشين حيسابه كه ي ديكي له سهر ميزي ئاويته ي دانا بو پيش خزمه ته كان.

له ئاويته ي هاسانيه ره كه له خوي رواني. ماشين له بهر درگا راوه ستابوو. گوتي: "ئيسا ديم. دوايه روشت هه تا پوولي هوتيل بدا.

زستاني ۷۰

به دريژي زستان گهرم كه وه!

كاتژميره كه زهنگي ليداوه. له خه وه هله دستم. دويشه وه درماني قالدونچه م به متبهق و حه مام و ده سبه ئاو و ژير پليكانه كانه وه كردبوو. له حه مام قالدونچه كان توپييون. له متبهق، له په ناي خوانچه كان و ميزي لاي ئه وانيش قالدونچه سه راوبن كه وتبوون و مردبوون و شوييني لاقيان، سه مه سپييه كه ي له هه موو جنيه ك بلاو كردبووه.

روو ده كه مه مهرجان كه تازه له خه وه هه ستاوه. ده ليم: «وه ره چاو ليكه، چ كوشت و برپيكه! دويشه وه هه موويان سه ره و ژير بوونه ته وه.» گسكي لي ده دم. مهرجان و منداله كان له قالدونچه ده ترسن. ئاو به مه باله كه دا ده كه م، قالدونچه كان ون ده بن. مهرجان ده لي: «ئه ي حه مام؟» مهرجان شير ده كاته نيو قاوه كولينه كه. منداله كان له خه وه هه ستاون. گه وره كه يان دي و روو به رووي ته له فزيونه كه داده نيشي هه تا به نامه ي كاتژمير شه ش و نيوي مندالان ببيني. چكوله كه ده گري. ليواني شير بو گه وره كه ده به م. شيله و گه رمه. چكوله كه مه كه شيره كه ي له مهرجان وه رده گري. پيشده كه ني و ده شگري. ده م و چاوم ده شو م. چاوم ده كرپته وه. له په ناي ميزي نان و چاي به ياني، راديوكه هله ده كه م.

- نه يكو ت چه ند پله يه؟

گه وره كه ده قيژيني: «سارديش بي، بالته له بهر ناكه م.» چكوله كه له نيوان نه رده كانى جيخه وه كه ي. كه شكاو ه. مه كه شيره كه ي دها به من و ده لي: «به، به!» و له به يني نه رده كانه وه ديته ده ري، لاي گه وره كه و روو به رووي ته له فزيون داده نيشي. دوو ليوان چايي تيده كه م و به گويز و په نير، تيكه بو

خۆم و مەرجان دەگرم. گەورەکه لیوانی شیرەکهی دینی، لە سەر میزەکهی دادەنی و دەگەرپیتەوه. چایبەکهی مەرجان سارد بۆتەوه.
- دەیخۆمەوه، مەیگۆرە!

رادییۆکه قسە دەکا. چکۆلەکه دیت لە پەنام دادەنیشی و دەس لە پێچی رادییۆکه دەدا و دەنگەکان تیکەلاو دەبن. گەورەکه دەلی: «کەوشەکانم بە لاقمدا ناچن!» چکۆلەکه، رادییۆکه هەلدەکا و دەیکوژنیتەوه. لە پەنجەرەهێ متبەقەوه چاو لە ئاسمان دەکەم. هەور نییە، پوژ بۆتەوه. مەرجان ماقنەکهی لە سەر دەکا و تیکەیهک دەخوا. من حەبەکانی ورگم دەخۆم. گەورەکه دەلی: «ئاخری لە پیم کرد.» چکۆلەکه خەریکه لە سەندەلیبەکه بکەویتە خواری. مەرجان هەروا تیکە لە دەمدا، چایبەکهی هەلدەقورپینی.

- دیسان کەم شیرین کردوو. ئەتۆ نیوهرۆ دەچی بە شوین مندالەکاندا یا ماشین بگرم؟

گەورەکه دەلی: «تەلهفزیۆنەکه دەکوژنیمەوه.» چکۆلەکه دەگری و دەست بۆ لای یەخچالەکه درێژ دەکا.

- دیسان شیرت دەوی؟

درگای یەخچالەکه دەکەمەوه.

- ئاوت دەوی؟

قاپی سۆسی باینجانەکه پێ نیشان دەدا. مەرجان دەلی: «درگای یەخچالەکه پێوه دە. ئیستا ماشین دی.» گەورەکه بە دایکی دەلی: «میسواکم لێدا.» حەبەکانی ورگم هەلدەگرم. دوو شەپۆلی رادییۆ تیکەلاو بوون. یەکیان فارسییە، نازانم ئەوی دیکە چ زمانیکە. مەرجان دەلی: «هیشتا ژیر ئەم دەسشۆرییە قالدۆنچەهێ لێیە.» گەورەکه دەلی: «ئاوی پێداکە.» خاکەنازەکه هەلدەگرم. ئەم دووان سیانەش کۆ دەکەمەوه.

- خۆ چاوی من لە هەموو شوینێ باش نابین.

مەرجان دەبۆلینی:

- قالدۆنچە ولاتی پر کردوو.

گه وره که دهلی: «شهوانه به سه رماندا ده رۆن. له سه ر سمیلی بابه ده لین: ئیره جهنگه له. دایه، شهوانه ئه گه ر له م لا بو ئه و لا هه لده فرن ده نگیان ده بیستی؟ ویز! ویز!»

چکوله که بو لای ئایفونه که ده چی. گه وره که درگا هه لده گری.

- ئه وه هاتین... هاتین...

ساکی چکوله که، کیفی قوتابخانه ی گه وره که، جانتا که ی خو م، مه مکه شیر ی چکوله که و جانتا که ی مه رجان هه لده گرم.

- تو برۆ ئه وه دینم.

گه وره که دهلی: «ئه مرۆ په یکانه شینه که هاتوو ه. رووخۆشه که. ئه مرۆ له گه ل تو له پیشه وه داده نیشم. سه ریشم له ماشینه که نا هینمه ده ری.» شو فیره که سلّو ده کا و دهلی: «ئه مرۆ منداله کان میوانی دایکیان؟» پنده که نم. مه رجان درگا که پیوه ده دا. چکوله که قسه نا کا و دهیه وی مه میوونه بوو که له که ی ژیر ئاوینه ی ماشینه که بگری. مه رجان قژی چکوله که ری کو پیک ده کا و دهلی: «به دایه بلێ شو رتی زیادیم دانا وه. منداله که توند بگره. کاکی شو فیر تورمیز بگری، سه ری له شو وشه که ده ری. نایلو نیشم تیخستوو ه، ئه گه ر خو ی پیس کرد، په رۆ پیسه کانی تیخا.» شو فیره که دهلی: «داده خانم له سه ر چواررۆی داده به زن؟» گه وره که دهلی: «دوایه ئه م گچکه له یه له مال دایه گه وره داده نیین، دوایه من له قوتابخانه و بابش له نه خو شخانه.» مه رجان جانتا که ی هه لده گری. درگا که پیوه ده ری. مه رجان ده گه ریته وه و چاو لیده کا. ده ست بو من و بو گه وره که راده وشینه ی و من ده هیلم چکوله که دهستی له مه میوونه که بدا هه تا مه رجان نه بینی و نه گری. جاریکی دیکه ساکی منداله که ده پشکنم. شو فیره که له گه ل منداله کان گالته ده کا و پیی ناخۆشه به م به یانییه زوو ه ئه م مناله چکوله له باوه شی باوکیدا بو مالی دایه گه وره ی ده چی. شو وشه که داده ده مه وه. هه وا فینکه. ئه و شه قامه ی ئیمه پیندا ده رۆین، په ره له دار که تاق ولۆقه سه وزن. شو فیره که به گه وره که دهلی: «ده ستت بینه ژووری بابه.» روو له گه وره که ده که م.

- بېووره بابە، کوتم بزائم زور سارده.

پاسی قوتابخانه به لاماندا تېدهپهړئ. هاواله کانی گه وره که، ئه و ده بینن. دس راده وه شینن. شو فیره که ده لئ: «بو ئه م مناله حه یف نییه؟» کاتی ده هاتین له بیرم چوو، سه می پلیکانه کان خاوین که مه وه. دایه له په نای درگاکه راوه ستاوه و به ئه نگوستیله پیروزه ییه که ی کایه ده کا. له گه ل چکوله که داده به زین. شو فیره که ده لئ: «هه تا ئیوه مناله که ده به نه ژووری، من وهرده سووړیم.»

ساکه که له دواي ماشینه که هه لده گرم. دایه حه وشه ی ئاو پرژین کردووه. ده لئ: «فریا ده که وی چایی بخویه وه؟» گه وره که ده لئ: «چاک بوویه ته وه دایه گه وره؟» دایه ده لئ: «هیشتا بریک سهرم له گیزه وه دی. نیوه رږو خوت ده چی به دواي گه وره که دا؟» که درگاکه پیوه دده م ده لئیم: «خوم ده چم. خودات له گه ل» گه وره که ده لئ: «بابه دیت به شوینمدا.» هه و ساردی کردووه. له گه ل گه وره که کایه ده که یین. ئه مرږو به دریزایی ئه م رییه، نوره ی ئه و وشانه یه که به پیتی «ج» دس پیده که ن. گه وره که ده پرسئ: «بوچی کاتی قالونچه دهرئ، لاقی له حه وایه؟ جووچک.» ده لئیم: «هه موویان وانین. جو ش» شو فیره که ده لئ: «بابه گه وره، جه واد.» ده لئ: «جه حیل.» ده لئیم: «جه نگه ل. بو کاتژمیر ده شتت پییه؟» ده لئ: «دایکم سیو و غورابی بو دانام. جیک جیکه. دانه یه ک له پیشترم.» شو فیره که ده لئ: «کاکه، جاکیت.» گه وره که پیده که نی.

- چی خستوته جان تاکه ی تو؟

- جاروو.

لای قوتابخانه راده وه ستئ. درگاکه پیوه دهرئ. دهرت راده وه شینن.

- نیوه رږو دیمه شوینت.

شو فیره که ده لئ: «نه خو شخانه؟ ئه گه ر له چوار باغه وه برۆین، له بو تکه ی سهر چواررئ ده توانی رږوژنامه که ت بکری.» ده گه رییمه وه. گه وره که هاوالیکی خوی دیوه و قسه ی له گه ل ده کا. له پشت چراسووره که ویستاوین. منم و

شۆڧيرهكه. له سهر تابلۆيهكى گه ورهى ئاگادارىي پووبه پوومان نووسراوه: «به دريژى زستان گهرم كه وه. گهرما له بهستهيهكى چكوله دا. ههر كاتى بيگوشن، ههست به گهرما دهكهن، له سهر سينگ، له سهر دل، له بهينى قامكه كان، له سهر په نجه كانى لاق و...» شۆڧيرهكه دهلى: «چاوت ليهه كاكه! ههر رۆژهى شتيكى تازه... ههتا خهلكى پى پرووتيننه وه. به دريژى زستان گهرم كه وه! خو ئه گهر ئاگادارىي كوورهيهك بوايه، پياو دهيزانى گهرمى و داغى چييه. ئيستا ههر به پاكه تيكي پۆستى، به دريژى زستان گهرم كه وه.» له قهراغ پرده وه ههتا شوينى كاره كه م، چوار خولهك دهخايه نى. ده توانم بير له چيروكه كه م بكه مه وه، يان چاو له شه قام بكه م. چاوم هه لىنم. سهرتاسه رى قهراغ شه قام، چۆمه. ئيستا ئه م ئاگادارييه هه لده گرم و له قهراغ چۆمه كه ي داده نيم. ئيستا ۲۳ پرد وه دهر ده كه وي. له م بهر و ئه وبه رى چۆم داده نيشم. ئه گهر ئه و ماسيگرانه م هينابايه ئيره، قهراغ چۆم. ئه ولاتريش بو سوارىي گه مى ببوايه، ئه گهر ئه و شارى له يستوكانه م له قهراغ پاركه كه هه لگرتايه و ته نيا گيايه كم داچه ندايه، ئه م بو تكانه م ههر لي ره دانايه، زور شت رووى ده دا. سه ير ده بوو. رۆژنامه ده كرم. ئه م گوڤاره ش ده كرم. شۆڧيرهكه دهلى: «چى نووسيوه؟ قسه كانى دوينى؟» ئه گهر بو تكه كان له قهراغ چۆم بان، شه وي له گه ل منداله كان ده هاتين بو ئيره. ئيستا مه رجان له سهر كار، ژانه سه ره كه ي هه ليدا وه ته وه. هه تا چه ند خوله كى ديكه، گچكه له كه زگى وه كار ده كه وي. نيوه رۆ ههر رۆيشتمه وه مالى، ده بى هه موو شوينى بيشكنمه وه. گه وره كه له پۆل راوه ستاوه. شۆڧير، كاتى پاره كه ي وه رده گرى و ده روا، من كارتى چوونه ژوورى ليده ده م.

- درهنگ هاتى!

ئه م بهر پرسى كارت لي دانه شم ده گورى.

رۆژنامه كه له سهر ميزه كه داده نيم. پيش خزمه ته كه چايى دينى. «جه دوهل» به «جيم» دهس پي ده كا. «جواب دانه وه به پرسياره زانستيهه كان» ههر به جيمه. ناوى يه كه م نه خو ش «جه هاندار» ه. ئه گهر

بکرایه داره بهرزه‌کانی کۆشکی چل ستوون که له پشستی دیوه‌که‌مه، بېمه قه‌راغ چۆم، ئه‌وئ ده‌بووه جه‌نگه‌ل و مناله‌کان له‌وئ کایه‌یان ده‌کرد. چاییه‌که‌م ده‌خۆمه‌وه. رادیوی سهر میزه‌که‌م هه‌لده‌که‌م.

- قه‌وزه و لیته‌ی قه‌راغ چۆمه‌کان یان سهر ئاو به‌ که‌لکی چی دین؟ له‌به‌ر نه‌بوونی ماوه، سبه‌ینی درێژه‌ی ئه‌م وتووێژه‌ زانستییه، له‌ به‌رنامه‌ی دنیای زانستدا...

ئه‌و کاغه‌زانه‌ی دوینی نوسی‌بووم، له‌ جانتاکه‌م ده‌ردینم. فنیای کوتی: «له‌م به‌ری ئاو، ئیمه‌ ماسیمان ده‌گرت، له‌و به‌ر، رووسه‌کان. ئیمه‌ یه‌کتیمان ده‌دی. هه‌تا ئه‌و کاته‌ی من منالم بوو و نه‌خۆش که‌وتم. هه‌ر له‌وئ «کاتی» بوو به‌ ناسیاوم. دوايه مناله‌که‌م مرد و پاش ئه‌مه‌ هاتمه‌ تاران. که‌ می‌رده‌که‌م مرد، پانسیۆنیکم دانا. چه‌ن سال دواتر کاتیم له‌ تاران دیت. له‌ ئێران سووپیتر" کاری ده‌کرد.» که‌شناسی ده‌لی: «ئه‌مپۆ له‌ تاران باران ده‌باری؛ له‌ باکوور، به‌فر و باران و له‌ شوینه‌کانی دیکه‌ ورده‌ هه‌ور زۆر ده‌بی.» گه‌وره‌که‌ سه‌رمای نه‌بی. پێش‌خزمه‌ته‌که‌ دیت و سه‌رم راده‌وه‌شینم. له‌ دیوه‌که‌ی په‌نامان، له‌ نه‌خۆشه‌کان نمونه‌ وه‌رده‌گرن. لامه‌کان په‌نگ ده‌که‌ن و دوايه ده‌یانبینم. ناوی پێش‌ووی ئیتییۆپی، حه‌به‌شه‌یه. له‌ خسته‌که‌دا ده‌ینووسم. مه‌رجان ته‌له‌فۆن ده‌کا. دُنیا ده‌بی که‌ ده‌چم به‌ شوین منداله‌کاندا. دُنیا ده‌بی که‌ راسپێرییه‌کانی به‌رپۆه‌ ده‌به‌م.

- تۆ زه‌نگ بۆ دایه‌ لئمه‌ ده‌. من زه‌نگم لێدا پرسیارم کرد. له‌گه‌ل دایه‌ نان و چایی به‌یانی خواردوه‌. تۆ چی ده‌خۆی؟ حه‌به‌کانت هه‌لگرتوه‌؟ له‌ بیرت بی نیوه‌رۆ ئه‌گه‌ر به‌ر له‌ من رۆیشتییه‌وه، قالدۆنچه‌کان کۆ بکه‌وه. دویشه‌و له‌ ته‌شتی نانه‌که‌دا بوون. نیوه‌شه‌و که‌ درگای یه‌خچاله‌که‌م کرده‌وه ئاو بۆ گچکه‌له‌ به‌رم، دانه‌یه‌کیان هه‌لفری رۆیشت له‌ سه‌ر کابینیته‌که‌ نیشه‌وه. کارم هه‌یه. دوايه ته‌له‌فۆن ده‌که‌م.

چیرۆکه‌که‌ ده‌بی ئاوی لئ بی: مه‌سه‌له‌ن رۆژیک فنیای له‌ ئێران سووپیتر کاتی ده‌بینی. خۆش‌حال ده‌بن و یه‌کتی له‌ باوه‌ش ده‌گرن و له‌ پرێکدا به‌

زمانی خویان قسه ده‌کن و هەر وا که کاتی له‌گه‌ل فنیا قسه ده‌کا، له نیو قرتاله‌که به‌سته نانه‌کان، هیلکه، لووبیا، گوشت و... له سهر میزی حساب کردن داده‌نی و کاتی که له سهر چوارپایه‌یه‌کی بلیند دانیشتوه، هەر وا که له‌گه‌ل فنیا قسه ده‌کا، له ژیره‌وه چاوێک له به‌سته‌کان ده‌کا و به قامکه‌کانی، نرخ‌ی هەر کامیان به ماشین حساب‌ه‌که ده‌دا و به‌سته‌کان به‌ره‌و پیشی رامال ده‌دا. چاوپیکه‌وتنیکی کورت و دلخۆش‌که‌ر. فنیا، کاتی بو مالی خویان بانگیشته ده‌کا. کاتی ده‌لی له هه‌شتی به‌یانیه‌وه هه‌تا هه‌شتی شه‌و کار ده‌کا، به‌لام چه‌ند روژی دیکه سهردانی کاتی ده‌کا. کاتی له ژووری دانیشتنه و چاو له ولات ده‌کا. فنیا به که‌شه‌فیکه‌وه که دوو په‌رداخ قاوه‌ی تال و دوو لیوان ئاوی له سهره، دیته ژووری. فنیا جگه‌ره‌ی "هوما"‌که‌ی هه‌لده‌کا. کاتی جگه‌ره ناکیشی. ده‌ستی بو لای دۆلابه‌که‌ی فنیا راده‌کیشی و ده‌لی تو هیشتا ئه‌م په‌یکه‌ره چکۆلانه‌ت ماوه؟ فنیا ده‌ست ده‌با و بو‌قله په‌رۆیی و فیله دارینه‌کان دینی و له سهر میزه‌که‌ی داده‌نی.

- ئه‌مانه تو پیت دام.

کاتی ده‌لی: «به‌راسته؟ که‌ی؟»

- هەر ئه‌و ساله‌ی له ده‌شتی موغان بووین. تو تازه هاتبووی بو ئه‌وی.

کاتی ده‌لی: «هیچ شتیکی ده‌شتی موغانم له بیر نییه. ئه‌مانه‌ش ئاشنان. ره‌نگه که‌سیکی دیکه ئه‌مانه‌ی پیدابیتی.» قاوه‌که‌ی ده‌خواته‌وه. فنیا گوتی:

«مناله‌کان خه‌ریکی چین؟»

کاتی کوتی: «لیدا شووی کردووه و رویشتووه. کورپه‌که‌شم چوو بو

کانادا.»

کاتی په‌رداخ‌ی قاوه‌که‌ی هه‌لده‌گیریته‌وه و فنیا ده‌لی: «فال بی فال.» کاتی ده‌لی: «لیره جیگات نییه؟ بیمه ئیره؟ خاوه‌ن مالیکی خراپم هه‌یه. ئه‌گه‌ر یه‌کی له دیوه‌کانت بدایه به من، لانی‌که‌م شه‌وانه پیکه‌وه قسه و شوخیمان ده‌کرد. منیش هەر چونی بی بری شتم له ئیران سووپیر ده‌هیناوه.» فنیا ده‌لی: «لیکوریکی سه‌وزی چاکم هه‌یه، ده‌خۆیه‌وه؟» کاتی که‌وشه‌کانی داده‌که‌نی و

لاقی له سەر سەندەلێیەکه دادەنێ. فنیا لیکۆرەکه دینێ و له دوو ئیستیکانی چکۆلە ی کریستالی دەکا و دەلێ: «نیوهرۆی ئەمڕۆ میوانی منی. دەچینه ئەم خوارە، پاپریکا.»

- چ تامیکی ههیه!

- زۆر خوشه!

کاتی جانتاکە ی له قهراغ سەندەلێیەکه هەلەدەگرێ و وینە ی منال و نەوہکانی نیشانی فنیا دەدا. فنیا چاو لێدەکا. وینەکان لای بۆقلە پارچە یی و فیلە دارینەکان دادەنێ. کاتی دەلێ: «زۆرم گەرم بۆوہ.»

- نایە ی چاو له نموونەکان بکە ی؟

بەم جۆرە، مەسەلەن ئەم دوو کەسە یەکتەری دەبیننەوہ. دوایە دەچن بۆ پاپریکا. پاش نیوهرۆی رۆژیک فنیا دەچێ بۆ ئێران سووپیژ و بە کاتی دەلێ یەکی له مشتەرییەکانی پۆیشتووہ و دەتوانی دیویک بەو بدا.

رادیکەم کوژاندەوہ. چووہە دیوہکە ی پەنام هەتا لامە ئامادەکان ببینم. ئەمڕۆ لامەکان باش رەنگ نەکراون. دەبی ناوک و کینۆپلاست جوان رەنگ بگرن و رەنگەکه دەبی خەست بی. پێش خزمەتەکه چایی دینێ. پارە وەر دەگرێ، هەتا نیوهرۆ نانی تازەم بۆ ببینی. بەلام ئەم لامە باش رەنگی گرتووہ. ناوکەکان، خانە خوینییەکان. ورگم ژانی پێدای. دایە تەلەفۆن دەکا. ئەمڕۆ سەرئێشە و سەرەگیژە یەتی و سێ رۆژە تەوژمی خوینی له سەرئێشە. هاوکارەکه دەلێ: «له سی بۆ سەری پێچەکان شل دەبنەوہ.» له حەوشە ی نەخۆشخانە هاوڕیی نەخۆشەکان لەم لا بۆ ئەو لا له هاتوچۆ دان.

- کاکە، بەشی دەمار له کوینی؟ مۆتور بەکراوہکان له کام بەشن؟

دیالیزەکراوہکان دەبی چی بخۆن؟

هاوالەکهەم له پەنجەرە ی بەشی دیالیزەوہ هەرام لێدەکا.

- وەرە، وەرە. چیرۆکیکی باشم بۆ دیتوو یەتەوہ.

دیالیزەکراوہکان هەموو له سەر جێخەوہکانیان راکشاون. تەلەفزیۆنی بەش هەلکراوہ.

- خانمه خوشه و بسته كان! نه گهر مناله كانتان شهوانه جي ته ر بكنه، ئيوه چ دهكهن؟

دياليزه كراويك دهلي: «دوشه كه كه ي له بهر تاو هه لده خه ين.» هه موو پنده كهن. به ريوه بهري بهرنامه ده پرسى: «نا، هر به راست چ دهكهن؟ به هيمنى و هيواشى منداله كه ئاگادار بكنه وه!» هاواله كه م دهلي كه يه كي له نه خوشه كان له وهى حه وتووى دوو جار ده بي چهن كاتزمير ليتره بكه وي، وه رهن بووه. له زهرديى روخسارى بيزار ببوو؛ بو خوى دهگوت له وهى بري جار بوگه نى ليده هات. پاش نيوه رويه ك، دواى دياليزه كران هه لدي. منالكي سيزده چارده سالانه ده روا. روثي، دووان، كورتى بپرینه وه، هه موو به دوايدا ده گه رين، هه تا روثيك له سه ر يه كي له م كيوانه ي ده ورو به ر ده بيبنه وه. نه ويش چهن خويندكار كه بو كيوپيوان چوو بوون، ديويوانه وه. كاتى هينايانه خوراي خهريك بوو ده مرد. كوتيان له و سه ره چيت ده كرد؟ كوتى چوو بووم بمرم. ده مويست درنده و لاشخور بمخون. بيزارم ليتره، له ئيوه. ئيستا نه مه بكه به چيروك. له به ينى نه و دارانه ي لاي چومه كه دامنان، له گه ل سه نده لي، نه خوشه كان دياليزه ده كرين. ئيستا له لاي نه و دارانه په ره ستاره كان، جلى سپى، شين، سوور، سهوز له بهر دهكهن هه تا نه خوشه كان خوشحال بن.

- كابانه به ريزه كان! نه مرو كفته ته ور يزيتان فير دهكهن، هه تا لتي بنين و توشى گيانتانى كهن.

دياليزه كراويك كوتى: «دوايه بته قين. نه و ته له فزيونه بكوژينه وه.» راديوكه هه لده كه م. هيشتا نيو كاتزميرم ماوه هه يه. روثنامه كه ده كه مه وه: «بو بهر گرى له رزىنى ددان ده بي چ بكه ين؟... حافظ دهلي چى؟... به دريژى زستان گه رمم كه وه... بو بهر گرى له رزىنى ددان يان خورانه وهى لوه له كان... ده بي چ بگوتري؟»

هيشتا چاره گيك ماوه هه يه. چاو له دوو لامى ديكه ش ده كه م. هيشتا سى خوله ك ماوه م هه يه. چاو له دوو لامى ديكه ش ده كه م. هيشتا سى خوله ك

ماوہم ھەيە. لامىكى دىكەش چاۋ لىدەكەم. سى خولەك، چوار خولەك، پىنج خولەك تىپەر بوو، بەلام ھىشتا ماشىن نەھاتووہ. ئىستا گەورەكە چ دەكا؟ بەم ترافىكە، چۆن بگەمە ئەو سەرى شار، بە دواى گەورەكەدا. تەلەفون دەكەم.

- بەلى، بەيانى كوتت. بەلام ھەر بەراست ماشىن نىيە.

- مەينىرە. مال ئاوا.

- جانتاكەم ھەلدەگرم.

- نانەكەت نەبرد.

- دوايە دىمەوہ ھەلدەگرم.

- سواری تاكسى دەبم.

- كەسى دىكە سوار مەكە.

لە شەقامە چۆلتەرەكانەوہ دەپۆين. وەختى خۆى دەگەمى. درگای قوتابخانە دەكرىتەوہ. دەچمە پىشتەر.

- بابە، ئەو تانىم.

- دەستم بگرە با زووتر بۆى دەرچين. ئەمرو خۆشت رابوارد؟

- ئەمرو بردمانيان بۆ سىنەما. برىار وا بوو سبەينى بچين، بەلام ئەمرو

چووين.

- زووكە وەرە، ئىستا لە رىبەندانان گىر دەكەين.

- بابە، كنىبەكەم لە بىر چو.

- ھەلى بىھىنە.

ئەم ھەموو منالە ئەگەر لای چۆمەكە بن، ماسى گرتىيان فىر دەكەن و لە بەيانىيەوہ ھەتا ئىوارى لە جياتى «زانست» و «ماتماتىك» فىرى مەلى دەبن. كە ماندوو بوون، لە ژىر دارەكاندا دادەنىشن. مەوداى ئەم پردە تا ئەوى دىكە، سەرەتايىيەكان؛ مەوداى ئەو پردە ھەتا ئەوى دىكە ناوہندىيەكان؛ لە پردەكەى دىكەوہ ھەتا ئەوى دىكەش، دواناوہندىيەكان.

- هينام، با برۆين. بابە، لە سینه ما سیوه کهم خوارد. منالی گه مییه کی چکۆله ی دروست کردبوو که له دهستی به ربوو و چووہ نیو ئاویکی زۆر خورپوه. به دوا ی گه مییه که دا هه لات. گه مییه که گه وره و گه وره تر بۆوه و دوا یه که له ژیر پرده که وه تیپه ر بوو، بوو به پاپۆر و بۆخوی لی ی دهخوری. یانی بوو به کاپیتان. ئیستا «ن» بلیم؟

- نه ی. ده بی له م شه قامه وه برۆن، چونکه چرای سووری نییه.

- گه وره که ته له فۆن دهکا. دایه دهگری.

- گچکه له له سنده لییه که که وته خواری. سه ری ماسیوه.

- په شوکاوه.

- چیشته که ش سووتا. پیر بووم. چیشته که ی ئیوه م کردۆته قابله مه که. هه ناسه م بۆ نایه.

- بچین بۆ دوکتور؟ لیوت ره ش داگه راوه.

- نا، کارت هه یه، برۆ، نا، ده بی بگه ریته وه.

- ده گه ریینه وه.

- نانی چاکی خوار دووه. نان به گه وره که بده.

- درگا که ده که مه وه. مناله کان لای درگا که راده وه ستن. چاو له پلیکانه کان

ده که م. قالۆنچه یه کی تۆپیو ده بینمه وه. مناله کان دین. ته له فزیۆنه که هه لده که م.

شیر بۆ چکۆله که گه رم ده که مه وه و له مه مکه مژکه ی ده که م. دوو که وچک

هه لده گرم. بالنجی له پیش ته له فزیۆنه که داده نیم. چکۆله که راده کشی و

شیره که ی ده خوا. بۆ خۆم و گه وره که رۆژنامه که له جانتا که م ده ردینم و

رایده خه م. قابله مه و که وچکه کان له سه ر سفره کاغه زینه که داده نیم.

- وه ره بخۆین.

- گچکه له خه وت.

له جیخه وه که ی ده یخه وینم. له متبه ق، سی قالۆنچه ی تۆپیوی دیکه

ده بینمه وه. شووشه ی ئاوه که دینم. دیمه رووبه رووی ته له فزیۆنه که، لای

گه وره که. مه رجان ته له فۆن دهکا و له گه ل گه وره که قسه دهکا.

— به لئی دهیخۆم. هەر ئیستا. بابەش. گچکە لە خەوتوو. وانە کانم دەنوو سمەوه. بابە دەلی نەهار دەخۆی یان نا؟ نا، کارت نییه. زوو وەرەوه. ديسانە که دەنگی تەلەفۆن دی. گەورە که دەلی: «مامە کاری بە تۆیه.» هەلە دستم.

. تۆ نانه کهت بخۆ. بۆ ئیواری وەخت دەگرین. نۆبە ییە که م. زوو وەرن. حالی زۆر خراپ بووه؟

لای گەورە که دادەنیشم. دووچەر خەسوارە کان دەتوانن دووچەر خەکانیان لای چۆمە که دانین و مەلی بکەن. کاغەزە کانم لە جانتاکەم دەردینم. شەوانە فنیا و کاتی، شیو بۆ پانسیۆنیرەکانی دیکە دروست دەکەن. فنیا لە پانسیۆنیرە هیندییه که ی وەرەزه. کاتی دەلی: «بیباری سوور بکه چیشته که یه وه.» فنیا دەلی: «ئە ی ئەوانی دیکە بە شەر نین؟» کاتی شانی هەلە تە کینێ. شەوی چەدری، پانسیۆنیرە هیندییه که، هەر دەگری. فنیا خولکی لیکۆره سەوزە که ی دەکا. کاتی دەلی رەنگە ئەو بە سزمانە بیاری مال و مندالە که ی کردبێ، و دەشچێ وینە ی کچ و کوپ و نەوهکانی دینێ و نیشانی چەدری دەدا و چەدری زیاتر دەگری. چەدری هەر دەلی: «دلته نگ، دلته نگ.» کاتی دەلی: «من دەچم بۆ حەمام جلە کانم دەشۆم.» مەر جان هەر که درگا که دەکاتە وه دەلی: «چەن قالۆنچە مردوون؟ ئەمشە ویش دەرمانیان بۆ دادەنێ؟»

جانتاکەم هەلە دەرگرم و دەگەریمە وه سەر کار. لە لای دوکتور نۆبە یە ک بۆ دایکم وەر دەگرم. پینان رادەگە یە نم. ئیستا لە قەر اغ ئەو چۆمە دادەنیشم. لە گەل مەر جان و منالە کان. پاش نیوهرۆ یه کی هەینی، منالە کان لە قەر اغ چۆمە که هەل دین. قولاپینکم بۆ گەورە که دروست کردوو ماسیی پی بگری. چکۆله که زیخ بۆ نیو ئاوه که دەخا. مەر جان لە سەر میزی دارینی قەر اغ چۆم، لە ساردوگەر مە که چایی تیدە کا. ئیرە مەودای دوو پردە که یه لە ئیسفەهان. ئاگادارییه کی گەرە لە رووبەر وومە که لە سەری نووسراوه: «بە درێژی زستان گەرمم دەکاتە وه.» لە پشتە وه نیئۆنه سوورەکانی سینە ما،

پرشنگ دهخاته سهر میزه که مان. وهرده سوورپیم و سهیر دهکهم. مهرجان دهلی ئهم چاییه زور باش گهرمت دهکاته وه.

دایه دیت؛ له گهل براکه م. دهچین بو دوکتور. نوبه مان دی. دوکتور دهیه وی نهواری دلی لی بگری. دایه دوگمهی مانتوکه ی دهکاته وه. دوکتور گوشیه که له سهر دلی داده نی و پیی دهلی: «چهن ساله ئهم دله لیده دا؟» دایه دهلی: «شهست ساله.»

- پیت خوشه چهند سالی دیکه لیدیا؟

دایه دهلی: «ههتا ههر کاتی خودا بیهه وی.» دوکتور دهلی: «دهزانی حالت زور باش نییه؟» دایه هه لدهستی. دیته لام داده نیشی و به نهنگوستیله که ی کایه دهکا.

- پشوودان؛ ته نیا پشوودان!

چاو له دایه دهکهم. ئیدی چکوله که ناهینم. ههر پشوودان. براکه م دهروا و من دایه دهبه مه وه مالی. دایه دهلی: «قاوه دهخویه وه؟» دهروات و دوی چهن خوله کیک به که شه فیکه وه که دوو پهرداخ قاوه ی تال و دوو لیوان ئاوی له سه ره دهگه ریته وه و دهلی: «به قهبری بابی دله وه. دیسانه که قسه کانی فنیام کرد.» پیکه وه قاوه دهخوینه وه؛ جگهره دهکیشین، و شه و به سه ردا دی. براکه م دی. دهگه ریمه وه. دایه ههتا بهر درگا دی. له که لینی درگاوه دهلی: «ئه گهر له پریکدا رویشتم، ئه وه نهنگوستیله پیروزه ییه بو تو.»

له نیو تاکسیدام. له قهراخ چوم شاری یاری لئییه. شاری یاری پره له وه خه لکانه ی سواری ئه سپ و قوو و سووسمار بوون و له په ستا دهخولینه وه. رهنگی ئاوی چومه که دیار نییه. ئه مشه و فنی و کاتی دهچن بو سینهما. دوایه چه دری دی و دهلی: «نا، با ئه مشه و بچین بو گورگان کلووپ؛ کایه ی لوتو بکهین.» فنی به ینیکه دهستی دیشی. له پیشدا دهچنه ده رمانگای ئیحسان. ده رزییه که له خوی هدا و کاتی بو فنی باس دهکا که له به یانییه وه ههتا شه وی، له سهر دوگمه کانی ماشین حساب دهکوتی، و فنیاش باوکی دیته پیش چاوی ئه وه نده له به یانییه وه ههتا شه وی بو ئهم پانسیونیره ناله بارانه

چېشت دروست ده‌کا، و ئاوات ده‌خوآزى رۆژى هەر له‌م دۆلابه‌ سه‌رىنى مه‌رگى دانى و بړوا. کاتى به‌ چه‌درى ده‌لى: «به‌راست ئيمه‌ ده‌میکه‌ نه‌چووين بۆ دۆلاب. پاش نيوه‌رۆى هه‌ينيه‌ک به‌ چرا ئه‌ لکۆلييه‌وه‌ بچين بۆ سه‌ر قه‌برى مي‌رده‌کانمان و قاوه‌ دروست که‌ين و له‌گه‌ليان بين. تۆش له‌گه‌ل ئيمه‌ وه‌ره. ئيوه‌ مردووه‌کانتان ده‌نيژن؟» زه‌نگ لي‌ده‌ده‌م. گچکه‌له‌ له‌ پشت درگاکه‌وه‌ له‌ په‌ستا ده‌لى: «بابه، بابه!» مه‌رجان درگاکه‌ ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لى: «ئهم دووانه‌ باوکميان هيتا پيش چاوم.» گه‌وره‌که‌ ده‌لى: «وانه‌کانم نووسيه‌وه‌. ئيستا چاو له‌ کارتۆن بکه‌م؟» مه‌رجان ده‌لى: «ئاگات لى بى ويدۆکه‌ خراپ نه‌که‌ى. شيو ده‌خۆى؟ ئاخري ئه‌مړۆکه‌ زياده‌کاريى سى سالى رابردوويان خسته‌ حيسابه‌کانمانه‌وه‌. هاوکارانى دايره‌ چووبوون بۆ شت کرين. له‌م قوتووه‌ چکۆلانه‌ وا خه‌لک گه‌رم ده‌کاته‌وه‌، له‌وانه‌يان کرپيوو. ده‌لين هەر کوپيى له‌شت بيشتى، گه‌رمى ده‌کاته‌وه‌.» مناله‌کان له‌ قه‌راغ چۆم کايه‌ ده‌که‌ن. ئاوه‌که‌ به‌ستوويه‌تى و ئيمه، من و مه‌رجان، هەر به‌م که‌ره‌سته‌يه‌ گه‌رم ده‌بينه‌وه‌. مناله‌کان که‌ره‌سته‌ى گه‌رماده‌ره‌که‌ له‌ سه‌ر به‌سته‌نى داده‌نين. ده‌تويته‌وه‌. خۆزگه‌ به‌ خويان!

مناله‌کان خه‌وتوون. مه‌رجان خه‌ريکى ئوتووه‌. من چاو له‌ ته‌له‌فزيۆن ده‌که‌م. هه‌له‌ده‌ستم. ده‌رمانه‌که‌ ده‌بينه‌وه‌ و ديسان ده‌سه‌به‌ئو، هه‌مام، متبه‌ق، پليکانه‌کان، لاي يه‌خچال و لاي درگاکه‌ ده‌رماناوى ده‌که‌م.

- برىا له‌ سه‌ر کابينيته‌کانيش برىکت بپه‌ژاندايه‌.

- په‌ژانداومه‌.

پاشماوه‌ى ده‌رمانه‌که‌م لاي ميش‌کوژه‌کان، لاي قه‌له‌مى قالۆنچه‌کوژ، لاي ئيمشى دانا و چووم بخه‌وم.

- چايى ده‌خۆيه‌وه‌؟

- نا. له‌گه‌ل دايه‌ قسه‌م کرد. کوتى حالم باش نييه‌. سه‌به‌ينى گچکه‌له‌ چى لى

بکه‌ين؟

- نازانم.

رادەكشىم. ئەگەر فنيا و كاتى بەھاتبايانە قەراغ ئەم چۆمە، خۇش دەبوو. بەلام ئىستاكە كاتى ھەموو جەلەكانى شتووه و لە سەر تەنافىكى باريك كە لە نيوان دوو سەندەلىي ديوەكەى دايبەستووه ھەلىخستوون و خەرىكە لەگەل فنيا بە زمانى خۇيان قسە دەكا و لە سەر جيخەوہكەى دريژ دەبى. دەپھەوى بۇ نان و چايى بەيانی بلىنى و ھىلكەورپون ساز بكا و مرەبای سيو، مرەبای ھەنجىر، چايى و قاوہ لە سەر ميزەكە دانى.

راديوكەى ژوور سەرى ھەلكردووه و گوئي بۆ موسيqa پارگرتووه. لە جيخەوہكەى ديتە دەرى. چراكەى دەرەوہى مالى ھەلدەكا و دەگەرپيتەوہ سەر جيگاكەى. چراى متالا ھەلدەكا و گوڤارى «زانبارى ئافرەتان» ھەلدەداتەوہ. چۆنيەتى ساز كردنى پيراشكييەكى ساكار دەخوينيتەوہ. مەرجان دەلى: «خەوتووى؟»
- نا.

- سبەينى چ بكام لە گچكەلە؟

- وەكوو خەلكى ديكە دەيبەين بۆ باغچەى منالان.

جارى وايە كە لە نيوہشەودا ھەلدەستم، مەرجان خەوتووه. منالەكان خەوتوون و من چاويان ليدەكەم. دەزانم كە ھەم. ئىستاش كە بەخەبەرم و خەوم نايە، دەچم بۆ ھەمام؛ سەرىكى دەسبەئاو و پليكانەكان دەدەم. قالونچەكان خلور دەبنەوہ. لە پەنجەرەوہ چاو لە دەرى دەكەم. وردە وردە دەبى گرى كورەكان زور بكام. وردە وردە دەبى چيروكى فنيا و كاتى بنووسم. دەبى بە شيوہيەك ئەوان بكيشمە ئيرە. بە ھىچ جورى پيم خۇش نيبە كاتى قامكەكانى ھيشى پى بگا و فنيا ئەم ھەموو سالە كار بكا و كەسيك نەبى ئەوى خۇش بوئ.

مەرجان رامدەتەكيني.

- ھەئناستى؟ ئىستا ماشين دى. وەرە چاو لييكە بزانه چەن جور گيانلەبەرت كوشتووه؟ ھەزارپى، قالونچە، داپيروشك. ھەستە شيرەكە گەرم كەوہ. ئەوانەم كو كردوتەوہ. زەنگم بۆ ئازانس لى داوہ. ھەستە. چاييەكەم

دهم کردووه. بچۆ تهله فزیۆنه که هه لکه. مناله کانیش دین. ههسته. تهله فۆن
زهنگ لیده دا؛ برۆ بزانه ده لئ چی؟ دیسانه که ش ئازانس درهنگ دی؟
هه لدهستم.

- تو تهله فۆنه که هه لگره. خۆم ئه وانه کۆ ده که مه وه.
مه رجان گوشیه که هه لده گری. ده موچاوم ده شووم. دواى مه لئ، خاويله کان
له سه ر به رده کانی قه راغ چۆم راده خه ين. مه رجان هه رام لیده کا.
- وه ره.

چکۆله که شیری ده وئ. گه وره که دهنگی تهله فزیۆنه که که م ده کاته وه.
- بزانه دایه رۆیشت.

فنیا و کاتی دین بۆ ئیسفه هان. دایه له سه ر خاويلیه کان راده کشی. فنیا و
کاتی و من و مه رجان لای دایه داده نیشین. فنیا ده لئ: «ئه و چه نده ی قاوه پی
خۆشه. به لام تو زۆر ساردی، جه حیل! من لیکۆریکم هه یه گه رمه
ده کاته وه.» دایه له سه ر خاويلیه کان خه وتووه. کاتی ده لئ: «چرا
ئه لکۆلییه که م هیناوه. له م ساکه دایه.» قاوه دروست ده کا. گه وره که ده لئ:
«کاتی گیان، ئیمه یان برد بۆ سینه ما. له فیلمه که دا کوریک گه مییه کی هه بوو.
چکۆله بوو؛ به قه د به ری دهستی من. دوايه گه مییه که هه ر چه ندی له
ئاوه که دا به ره و پیشی ده چوو، گه وره و گه وره تر ده بووه. که له ژیر
پرده که وه تیپه ری، بوو به پایۆریکی گه وره.»

هه موومان سواری پایۆره که ده بین.

- بابا! دایه گه وره لیزه بی؟

ئیمه سواری پایۆره که بووین. بۆ کویمان ده با؟ فنیا ده لئ: «هه رکه سه ی
هه تا شوینیک له گه لمانه و نۆبه ی دوايه و ئیزگه ی دوايه یه کمان داده به زین.»
فنیا و کاتی ده ستیان کردووه به قسه کردن به زمانی خۆیان. گه وره که
لیده خورئ. چکۆله که شیری ده وئ و دایه له سه ر خاويلیه کان خه وتووه. له
۳۳ پرد نزیك ده بینه وه. گه وره که ده پرسئ له کام توونیله وه تیپه رم.

ره زبه ری ۱۳۷۴

پاش نیوه پۆی یه كشه ممانه

پاش نیوه پۆی یه كشه ممانه میوانی خاتوو ئانا ده بووم. هه موو جارێ، به پێی وهرز، چه پكه گولێكى چكۆله م له گولفرۆشى پالاس بۆ ده كړی. كه درگای ده كرده وه، روومه تی بۆ لام دینا. ماچم ده كرد و گوله كه م ده دایم. خاتوو ئانا گوله كه ی وهرده گرت و ده یگوت: «چهن جوانه!» دوایه ده چوو ده یخسته گولدانه وه.

له رپړه ویكى كورته وه تیده په رپم، هه تا ده گه یستمه ژووری خه وه كه ی، كه دیوی میوانداریشى بوو. له په نای میزه خره قاوه بییه كه ی خاتوو ئانا، كه روومیزییه كی خریشى به سه ردا درابوو، داده نیشتم. روومیزییه كان هه موو هه وتوویه ك ده گۆردران. وینه كانی، گوله باخ یان وه نه وشه یان داودی، یان وهك خاتوون بۆ خۆی ده یگوت، خریزانتونی گولدفۆزی كراو یان ژماره دۆزی كراو بوو. له پال میزه كه، قه ره ویله یه كی لئ بوو كه به یانان له جیاتى قه نه فهش كه لكی لئ وهرده گیرا. سه ر رووته ختییه كه ی خاتوو ئانا، كه هه موو كات شهق هه لگرتوو و چیندار بوو، پر بوو له بالنجی رهنگاوپرهنگ و بووكه شووشه ی جۆراوجۆر، به قسه ی خۆی بووكه شووشه ی نگرۆ له هه موویان جوانتر بوو. هیچ كات له سه ر قه نه فه یان قه ره ویله كه ی خاتوو ئانا دانه دهنیشتم. له وه ده ترسام رووته ختییه كه ی خراب بكه م یان چینه شوپره كانی تۆزای بن. شوینی له شم له سه ر رووته ختییه كه ده ماوه و بووكه شووشه نه رمونیان و هیدییه كان، هه ر ده كه وتن و سه رمه قولاتیان ده دا.

هه‌میشه له سه‌ر سه‌نده‌لییه پیچکه کورته‌کانی خاتوو ئانا داده‌نیشتم و چاوم له رادیۆ دوگمه عاجداره‌که‌ی، یان له گرامافۆنه‌که‌ی ده‌کرد، هه‌تا کاتی خاتوون به‌که‌شه‌فیڤک و دوو په‌رداخ‌ی چکۆله‌ی پر له قاوه‌ی گه‌رمی تورکی ده‌هاته ژووری. قاوه‌که‌ی، بلقیکی زۆری له سه‌ر بوو. دوو لیوان ئاوی ساردیش له په‌نای په‌رداخه‌کان بوو.

ده‌مگوت: «ببووره، دیسان له‌جینی ئیوه دانیشتووم.»
ده‌یگوت: «قه‌ی‌ناکا لاوه‌گیان! ده‌زانم له سه‌ر ته‌خت دانیشتن بۆ تو هاسان نییه.» پیده‌که‌نی، په‌رداخه‌کانی له سه‌ر میزه‌که‌ داده‌نا و له په‌نای هه‌ر په‌رداخیکیش لیوانیک ئاو.
- نۆشی‌گیانتی که‌.

یه‌که‌م جار، چه‌ند سه‌وتوو له‌مه‌وبه‌ر، کاتی په‌رداخ‌ی قاوه‌که‌م بۆ فال‌گرتنه‌وه ئاوه‌ژوو کرد، ئه‌وه‌م زانی. خاتوون پیتی‌خۆش‌بوو فال‌م بۆ بگریته‌وه. دلۆپیک قاوه‌که‌وته سه‌ر یه‌کی له گۆله‌ دوورواوه‌کانی روومیزییه‌که. په‌شۆکام. به‌دوای په‌رۆیه‌کدا ده‌گه‌رام.

خاتوون گوتی: «قه‌ی‌ناکا لاوه‌گیان.» و له ژیر سه‌رده‌ستی بلۆزه‌که‌ی، ده‌سه‌ماله‌که‌ی ده‌ره‌ینا. به‌زمان ته‌پری کرد و په‌له‌ قاوه‌که‌ی سپری.

داوای لیبووردنم کرد، به‌لام هه‌ستم به‌وه کرد ئه‌م گۆله‌ وه‌ک گۆله‌کانی دیکه‌ نییه، هه‌ر له ریزی گۆله‌ دوورواوه‌کانی دیکه‌ش نییه. گولیکی چکۆله‌ بوو، وا دیار بوو پاش پینه‌کردنی دراوییه‌کی چکۆله، گول‌دۆزی کرابیته‌وه. دواتر زۆرترم سه‌رنج دایه؛ گولی چکۆله‌ی دیکه‌شم دیتنه‌وه.

خاتوون گوتی: «پاش قاوه، ده‌بی چا و که‌یک بخوین. مارمالادیشم ساز کردووه. مره‌باشم هه‌یه. وا باشه هه‌موویان بینم.»

قوتووه جگه‌ره‌که‌ی خاتوو ئانا له‌په‌نای په‌رداخه‌که‌ی بوو و له‌لای ئه‌ویش، ژیرجگه‌ره‌که‌ی؛ که سه‌ده‌فیکی شکاو بوو. له‌پشت قه‌ره‌ویله‌که‌وه، دیواریکی سه‌وز هه‌بوو که خاتوو ئانا وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی سه‌رده‌مانی لاویتی ئافره‌تیکی لی‌هه‌لواسیبوو که ده‌بوو هاوالی بووبی یان په‌نگه‌که‌سیکی دی.

جاریکیان که لیمپرسی: «ئەمە وینەى خۆتە؟» گوتى: «نا، وینەى نینایە، دەستەخوشكى زەمانى كچینیم. زۆرم خۆش دەویست.» ھەر بە دوايدا گوتى: «چا دەخۆیەو؟» یان شتیكى وای گوت. گوتم: «زۆر جوانە.» گوتى: «بوو.»

خاتون مالیکى چکۆلەى دوو نھۆمى ھەبوو. من كرى نشینی نھۆمى سەرى بووم. تازە ھاتبوومە تاران. مالەكەى لە یەكئ لە كۆلانەكانى قەوامولسەلتەنە بوو. خاتون لە نھۆمى خوارى بوو. فیرگەى سەمای ھەبوو، فیرگەى زمانى فەرەنسى ھەبوو، فیرگەى زمانى روسى دانابوو، فالئ قاوہى دەگرتەو، لەم دوايانەدا كە نەخۆش كەوت، ھەموویانى وەلانا. كرییەكى كەمى لە من وەر دەگرت و رەنگبئ برە پوولیکیش لە یەكدوو كەس كە دەھاتن یەكدوو كەرەت فیری زمانى فەرەنسى بن یان فالیکى قاوہ بگرنەو.

ھەموو بەیانان لە زەنگى درگاكەبیم دەدا. دەرکەى نەدەكردەو. دەبگوت: «قەلافەتم شیواوہ.» لیم دەپرسی: «ھیچت ناوی؟» ئەگەر شتیكى پیویست بوایە، پاش نیوہرۆیان كە دەگەر پامەوہ، بۆم دەكړى. سپاس كردنى خاتوو ئانا بۆ ئەم وردەكارانەى من كە لە پینشدا شت كړین بوو، دوايە وردەوردە بوو بە وردە دەسكارببەكى شتەكان و تەنانەت ئال وگۆر كردنى سەندوو قیك لەم سەرى دیوہكە بۆ ئەوسەرى، پاش نیوہرۆی یەكشەممانە بوو.

دەبوو ببئەملا و ئەولا لەگەل چا، مارمالادم بخواردبایە، دوايەش لە مرەبا جوراوجۆرەكانیم بچەشتبایە. لە پوخسارم رادەما؛ ھەتا من دەمگوت: «بەلئ؛ زۆر باش دەرھاتووہ.» جا برۆ وسمە لئ دراوہكانى بەرز دەبوونەوہ، بزبەك دەنیشتە سەر پوخسارى و لۆچى لای ئیسكى لاجانگى دەرکەنەوہ و ریزی ددانە دەسكردەكانى لە نیوان لیوہ سوورەكانیبەوہ دەرەكەوتن، و دەبگوت: «ئۆخەیش.» دوايە كە وچكە چایخۆریبە نوروبیلینیبەكەى دەخستە نیو مرەباكەوہ و دەبگوت: «خۆشم تاقى دەكەمەوہ.» پاش چا و مرەبا، نۆرەى قسەى ئاسایى بوو. بۆ نموونە دەمگوت نامەبەكەم لە بنامەلەكەمەوہ

بۆ ھاتوۋە، يان ئەمسال ھەوا تەزۋوۋىيەكى ساردى ھەيە، يان سىنەما مايىك چ فىلمىك پىشان دەدا. كاتى قسە ئاسايىيەكانىشمان تەواۋ دەبوۋ، خاتوۋ ئانا دەيگوت: «با بېرى ۋەرەقەين بىكەين. جازز بووم.» ھەلدەستا و بە لاي ئاۋىنە بالانۋىنەكەي ديوەكە و گرامافونە ھەمىشە خاۋىنەكەيدا تىدەپەرى، بېرىك رادەۋەستا و دەيگوت: «نا، دوايە.» و دەستەيەك ۋەرەقى لە كومىدەكەي دەردەھىنا و دەيگوت: «ئىستا...» گرامافونەكەي قورمىش دەکرد، دەرزىيە كۆنەكەي دەردەھىنا و يەكىكى تازەي دەخستە سەر و گرامىكى تازەش لە سەرى. «... گۈيى لى رادەگرىن.»

بەلام ئەو رۆژە بوۋ كە گوتم: «خاتون، وا ديارە ئەم وردە گولانەي رومىزىيەكەت، دواي گول دۆزىيەكەم جار، گولدۆزى كراۋنەتەۋە.»
خاتون گوتى: «چۆن، لاۋە گيان؟»
گوتم: «ھەروا. چۈنكە... وا ديارە... ئەمانە... نازانم! وا ديارە كارى پىشتەر بن... پىنە كراۋن؟»

خاتون گوتى: «ئەم رومىزىيانە ھى نىناي دەستەخوشكەم؛ بەلام گولە وردەكان كارى خۆمە، ھەموو كەرەستەكانى دا بە من و رۆيشت.»
دوايە گوتى: «خۇ فلووت نازانى. رامىي دووكەسى ناخۇش نىيە.»
ئاۋرپم دابۋوۋە و چاۋم لە وىنەي نىنا دەکرد.
دەستى يەكەم من بردمەۋە.

خاتون جگەرەيەكى لە قوتوۋەكە دەرهىنا. شەمچەكەم بۆ داگىرساند.
دەستى دووھەم ئەو بردىەۋە.

پرسىي: «چا دەخۇيەۋە؟»

گوتم: «نا.»

- دەچم پىراشكى دىنم.

ھەستا. كاتى جگەرەكەي دەخستە ژىرچگەرەكەۋە، خۆلەكەي رژا. بە سەربازى پىك، خۆلەكەي لە سەر رومىزىيەكە كۆ كردهۋە.
- دەبى سبەينى بىشۆم.

هیچ قامکیکی خاتوون ئانا ئەنگوستیلە ی تیدا نەبوو. جگەرەکی کوژاندەو. بە سەری نینۆکی، دوو سی پەرەتووتنی بەجیماوی سەر زمانی هەلگرت و بە نینۆکەکی دیکە حەوای دایە نیو ژیرجگەرەکی. - بچم پیراشکی بینم.

دەنگی مۆسیقا دەهات. لیوانەکی هەتا نیوێ ئاوی تیدابوو. وەرەقەکان لە سەر میزەکی بڵاو ببوون. توزیک خۆلی جگەرەکی، پوو میزبێیەکی پێس کردبوو. جگەرەکی هیشتا دوو کەلێکی باریکی لی هەلدەستا و پەرە سپییەکی، ورشە ورشی هەر دەهات. خژەخژ و دەنگی لیدانی دەرزینی گرامافۆن لە سەر گرامەکی، دەهات. هەستام بەرەو گرامافۆنەکی چووم. لای گرامافۆنەکی وینە ی لە قاپگیراوی خاتوو ئانا، یان وەک خۆی دەیگوت "کیژانی پۆلی سەمای فوکسترۆت"، دەبیندرا.

دەرزبێیەکی لای گرامافۆنەکی، زۆری گرام تیدابوو. دانه دانه گرامەکانم هەلگرت. "ئالبیرتا ئالبیرتا"، بۆ سەمای فوکسترۆت، "لوپانزا" بۆ ئەوانەکی سەمای "رومبا" یان دەکرد، "مامی دریم" و "سیرتسا"، بۆ ئەوانەکی دەیانەویست سەمای "تانگو" بکەن.

خاتوو ئانا گوتی: «لە کاتی سەمای تانگودا، پیاوێکان لاقی خانمەکان پیشیل دەکەن.»
ئاوێم داو.

خاتوون گوتی: «وەرە هەتا گەر مە تەواوی کە. ئیستا کەس ئەم سەمایانە نازانی. رەنگە ئەوێ فرید ئاستیر و ستیر ویلیامز لەو پەری دنیا، و من لیرە، لە ئیران، بیانزاین.»

منیش تاقەتی فیربوونیانم نەبوو و ئەمەش خاتوونی خۆشحال دەکرد. زۆر باش بوو. بە قسەکی خاتوون، هەموو کرێ نشینەکان دەیانەویست فیری سەما بن، بیجگە لە من. هەربۆیە من پاش نیوێرۆی یەکشەمانەم هەبوو. گرامافۆنەکی کوژاندەو.

ديسان كه شه فېكي ديكه ی له سهر مېزه كه دانا. دهوريه ك بو من، دهوريه كيش بو خوۍ. پرسېي: «به دس دهخوۍ يان به چنگال و چه قو؟ پيراشكي په نير، پيراشكي گوشت، پيراشكي په نير و ئه سپه ناغ. له ههر كاميكيان پيت خو شه هه لگره. ئه م سى گوشانه، پيراشكي گوشتن. هه تا سارد نه بو ته وه بيخو. هه وا زور سارد بووه. بيخو با دهستيكي ديكه ش بكه ين.»
گوتم: «باشه.»

گوته: «نا، ببووره.» و ليوانه كاني خسته سهر كه شه فه كه. كه شه فه كه ی هه لگرت و له سهر ته خته كه ی دانا. وهره قه كاني كو كرده وه و رومېزيه كه ی هه لگرت و بردى. پاش ماويه كه به رومېزيه كي ديكه وه گه پراوه. گوته: «ببووره.» رومېزيه كه ی راخست. كه شه ف و وهره قه كاني له سهر مېزه كه دانا. گوته: «نينا نارحه ت ده بوو. ئه مانه هه موو كاري نينا يه.»
پرسيم: «وا دياره نينات زور خو ش ده ويست.» قه پيكم له پيراشكيه كه م گرت.

خاتوون گوته: «زور. بيره وه رى زورم له گه لى هه يه... هه تا كاتى ون بوو.»

- ون بوو؟

گوته: «كاتى ميرده كه ی مرد ون بوو، ئيدى هيچ هه واليكم لى نيه.»
پرسيم: «ته نانه ت نامه يه ك، مال ئاواييه ك، يادگاريه ك، شتيك؟»
خاتوون گوته: «هيچ شتيك. كاتى هات بو ئيران، له تاران كاري ديته وه. كچيكي جوان و جه خيل. له به يان ييه وه هه تا پينجى ئيواري، له لاله زار، لاي دوكتور مامدوف كه له بادكووبه وه هاتبوو، كاري ده كرد. به پيرمه نگه نات، نه خو شه كاني ده شته وه يان دهرزيه كاني ده كولاند. بري له نه خو شه كاني ده شيلا و دوايه ده چوو بو كافه ي ژاله. ئه وي پر بوو له خه لكى هه نده ران. فارسه كان كه متر ده هاتن. بولغاري لى بوو، مه جاري، رپوسى. ههر له وي بوو ميلاي ناسى. ميلا لاو بوو. كاري به كه س نه بوو، له گه ل شه ري كه ی "ئه شكودا" هاتبووه تاران و رپوون نه بوو بو كار ده بى بچى بو كوئى. نينا به

دهسته خوشکه کانی گوتبوو ئه و هه‌میشه له‌وسه‌ری کافه‌که داده‌نیشته. سه‌نده‌لییه‌که‌ی ئه‌وه‌نده به پشتدا ده‌خست، ته‌نیا دوو پیچکه‌که‌ی دواوه‌ی له سه‌ر عه‌رز ده‌ماوه. لاقه‌کانی و دوو پیچکه‌که‌ی دیکه له نیوان عه‌رز و حه‌وادا بوو. جگه‌ره‌که‌ی هه‌له‌کرد و بو هه‌موو که‌سی بزه‌ی ده‌هاتی. به‌تایبه‌ت بو نیوا که له زمانه‌که‌ی حالی ده‌بوو. ورده‌ورده ده‌بوو نیوا شه‌وانه شیوی میلای بدابایه. هه‌تا ئه‌وه‌ی شه‌ویک، کاتی نیوا شیوی میلای له سه‌ر میزه‌که دانا و دوا‌ی گوتی «هیچی دیکه‌ت ناوی»، ویستی بگه‌رپه‌ته‌وه، میلا مه‌چه‌کی نیوا‌ی گرت. میلا خوی بو رانه‌گیرا و دوو پیچکه‌ی سه‌نده‌لی شه‌ق به عه‌رزدا که‌وت. دوو‌سی میوانی میزه‌کانی ده‌وربه‌ر ئاوریان داوه و چاویان لی کردن. میلا گوتی: «له‌گه‌لم دیی بو ده‌شتی موغان، نیوا؟» نیوا گوتی: «بو ده‌بی له‌گه‌لت بینم؟»

میلا گوتی: «چونکه خۆشم ده‌وی. نیوا گوتی: «دیم.» ئه‌وشه‌وه هه‌تا به‌یانی یان هه‌تا به‌یانی دواتر چی روه‌ی دا، گوتی ناوی؛ چونکه زور زور شه‌که‌ت ده‌بی، لاهه گیان. پیراشکییه‌کانیش سارده ده‌بنه‌وه، به‌لام ئه‌مه بو نیوا‌ی به‌لا لیدراوی هه‌لاتوو له ولات شانسیتی گه‌وره بوو. به دوکتوری گوت ئافره‌تییکی دیکه بین، و هه‌تا دوانیوه‌رو، له نادری، ئیستا چی پی‌ده‌لین، عه‌لاده‌وله، فیرده‌وسی، له ئیسلامبول به‌دوا‌ی که‌لوپه‌لی ژیاندا گه‌را. سه‌ماوه‌ری کرپی، مه‌نقه‌لی کرپی، دوو فه‌رشی دیواری زور جوانی کرپی که هی ئه‌سکه‌نده‌ریه بوو. زور نه‌رم. نیوا ده‌یگوت: «وه‌ک هاوریشم.» سوور بوو، بنیاده‌می تیدابوو که جل‌وبه‌رگی دریزی سپیان له‌به‌ر کردبوو و کلاوی گولینگداری سه‌وز و سووریان له سه‌ر نابوو. ته‌واو روژه‌ه‌لاتیانه. ئه‌و کاته‌ی سواری ماشینیک بوون که بریار بوو بیانبا بو ده‌شتی موغان، پیکه‌وه زه‌ماوه‌ندیان کردبوو.»

پرسیم: «چوو‌بونه کلیسه؟»

گوتی: «زه‌ماوه‌ندیان کردبوو، به‌یه‌غدانیکه‌وه که ئیستا له بیرم نیوا چی ته‌خستبوو و دوو چه‌مه‌دان جل‌وبه‌رگ. به‌سلامه‌ت نیوا. به‌لام تو لاهه

گیان؛ له م پیراشکییانه بخو. یه غدانه که بیجگه له و شتانه ی گوتم، که تانی سپیی پرووسی تیدابوو. ده زووی رهنگاورهنگ و دهرزی و قوتووی دوگمه ی تیدابوو. دهرزییی سه رشوشه یی تیدابوو، دهری، چنگال، که وچک.»

گوتم: «خاتون؛ شهومان درهنگ کرد. ئه گهر ئیزنم بدهی...»

گوتی: «با ئه مشه و درهنگ بخه وین، چ دهبی! هه تا نیوه ی ری هاتووین. بیره وه ریی هاواله که م نینا، قه لافه ته که ی، دهسته کانی که دهماره شینه کانی دیار بوون، هه موویان ئیستا که هاتوونه ته ئیره.»

هیچم نه گوت.

خاتون گوتی: «ریگایه کی دوور و دریز بوو هه تا دهشتی موغان. نینا سه ری ده که وته سه رشانی میلا. دهچوه خه. له خه وه له دهستا و دهیگوت: «نه گه یشتین؟» له خه ودا بوون که له قه زوین و زه نجان و ته وریز و میانه و له کوئی و کوئی تیه رین، هه تا گه یشتنه دهشتی موغان. میلا گوتی: «گه یشتین.» نینا گوتی: «گه یشتینه کوئی؟» میلا گوتی: «ئه و شوینه ی که ده بوو بگه ینی.» نینا گوتی: «ئه ی کوا ماله که کان؟» میلا گوتی: «هیشتا خو شم نازانم.» ماشینه که له بهر مائیکی دارین راوهستا. میلا گوتی: «لیره دانیشه هه تا دیمه وه.» له ماشینه که دابه زی و به ره و ماله دارینه که رویشته. پاش ماوه یه ک چهن شوپره ژن و مندال به مراوی و قه ل و مریشک و که له شیریکی زوره وه به ره و نینا هاتن. گوتیان: «توی ژنی ئاغای نیکولافسکی؟ وه ره خواری بتینین.» نینا نه یده زانی چ بکا؟ سه رو قژی ریگ بکا یان دهستیک به دم وچاویدا بیئی؟ ته نیا پیکه نی. درگاکه ی کرده وه و به ژنه کانی گوت: «ئیره کوئییه من هاتووم؟» له ژووریکی ماله دارینه که دا که کاتیک به سه ریدا ده رویشتی ته قه ته قی ده کرد، جییان بو کرده وه. سندووقه که یان له نیوه راستی دیوه که دانا. ژنیکیان گوتی: «کوتره کان؛ خو کاریکتان نییه؟» درگای پیوه دا و رویشته. دیوه که چکوله بو. نینا گوتی: «خو قه ره ویله شمان نییه.» میلا گوتی: «به درووستکردنی دهم.» نینا سندووقه که ی کرده وه. فه رشه دیوارییه کانی هینا ده ری. گوتی: «ره فحه و

قهقهه زه شمان نیبه په رداخ و دهوری و قوتووی دهرزی و دوزووه کانی له
 سه ر دانیم.» درگای سندووقه کهی داخست. له سه ری دانیشست و به میلای
 گوت بریا نه هاتبا یه ن بو ئیره و له قولپه ی گریانی دا. میلا گوتی: «لانی که م
 فه ر شه دیواری به کان داکوته.» چوو بو لای نینا. دهستی به قژیدا هینا. فه ر شه
 دیواری به کانی له نینا وه رگرت و له سه ر عه رز رایخست. هه ردووکیان
 له سه ری دریز بوون و یه کتریان له ئامیز گرت. به دهنگی درگا له خه و
 هه ستان. ژنه هاوسی کانیان بوون. دهیانگوت: «نینا گیان، هیشتا جیگی
 ئاشپه زخانه و هه مام و ده سه ئاو فی ر نه بووی؟ که ی دئیته ده ری کو تره
 لاو؟» که شه و داهات، پیاوه کان له کار گه رانه وه. هه موو له دهره وه ی مالی
 له سه ر میزیک ی دریز ی دارین و سه نده لئی دارین دانیشستن و به خو شی
 کو تره لاوه کان، خو اردیان و خو اردیانه وه. که سه ریان گه رم داهات، له
 بیریان چوو مریشک و مراوی به کان بکه نه وه کولانه. هه ر له به ر ده ست و
 پیاندا ده هاتن و ده چوون. نوره ی گارمۆن و فیولین و ئاکاردۆن و به زم و
 سه ما هات. کاتی په رداخه کان به رز ده بوونه وه، به خو شی تازه بووک و زاوا
 لیک ده دران. کازاچوک و راسبال دوا یی هات و نوره گه یشته والس. منداله کان
 هه ر له سه ر سه نده لیه کان خه ویان لیکه وت و مریشکه کان به چاوی ئاوه لاوه
 خه و بردنی به وه. دهستی پیاوه کان له سه ر شانی ژنه کانیان بوو. ژنه کان له
 شوینیکی دووریان دهروانی، زور به هیتواشی ده ستیان به سه ر قامکی
 می رده کانیاندا ده هینا. نینا به میلای گوت سه رمامه. میلا گوتی: با بریکی
 دیکه شه سه ما بکه یین.» ئه و کاته ی هه رکه سه ی به ره و دیوی خو ی رویشست،
 نیوه شه و داهات بوو. هه ر کامه یان شوخی به کیان له گه ل نینا و میلا کرد. نینا
 پی ده که نی و سه ری له نیو سینیگی میلادا ده شارده وه. دوو ژن و می رده به میلا
 و نینایان گوت ئیمه له گه لتان دین؛ و له دوا ی کو تره کانه وه گورانیان گوت،
 هه تا کو تره کان گه یشته دیوه که یان. میلا گوتی: «زور چاکه، ئیدی شه وتان
 خو ش.» نینا درگای کرده وه. قه ره ویله یه ک له نیوه راستی دیوه که بوو. ژن و
 می رده کان گوتیان: «شه وتان خو ش کو تره کان؛ هه تا به یانی نه خه ون.»

درگایان پیوه‌دا و رۆیشتن. که‌ر‌ر‌ه‌ی به‌یانی نینا چاوی هه‌لینا. ده‌نگی هاتوچۆ، زووک‌ه و‌ه‌ر‌ه‌ د‌ه‌ر‌ئ، ک‌و‌ا ن‌ان و چ‌ای‌ی م‌ن، و‌ل‌اتی دا‌گ‌ر‌ت‌ب‌و‌و. م‌ی‌ل‌ای ه‌ه‌س‌ت‌ان‌د و گ‌وت‌ی: «و‌ه‌خ‌ت‌ی ک‌ار‌ه م‌ی‌ل‌ا.» ک‌ه‌ د‌ر‌گ‌ای‌ان ک‌ر‌د‌ه‌و‌ه ه‌ه‌م‌و‌ی‌ان چ‌ه‌پ‌ل‌ه‌ی‌ان بۆ ل‌ی‌د‌ان. ی‌ه‌ک‌ی‌ان گ‌وت‌ی: «ب‌اس و‌خ‌و‌اس؟» و ق‌ا‌ق‌ا پ‌یک‌ه‌ن‌ی. ک‌ات‌ی ن‌ان و چ‌ای‌ان ب‌ه پ‌ی‌ا‌و‌ه‌ک‌ان دا، ن‌ی‌نا چ‌و‌و‌ه د‌ی‌و‌ه‌ک‌ه‌ی خ‌و‌ی. ق‌ه‌ر‌ه‌و‌ی‌ل‌ه‌ک‌ه‌ی ر‌یک‌و‌پ‌یک‌ ک‌ر‌د، ف‌ه‌ر‌ش‌ه د‌ی‌و‌ار‌ی‌ه‌ک‌انی دا‌ک‌و‌تا، و له‌گ‌ه‌ل ژ‌ن‌ه ج‌ی‌ر‌ان‌ه‌ک‌ان ق‌س‌ه‌ی ک‌ر‌د؛ چ‌ی‌ش‌ت‌ی ل‌ی‌نا، ه‌ه‌تا ئ‌ی‌و‌ار‌ئ ک‌ه م‌ی‌ل‌ا ه‌ات‌ه‌و‌ه. ه‌ه‌م‌و‌و ش‌ه‌ک‌ه‌ت و م‌ان‌د‌و‌و ب‌و‌ون. ه‌ه‌و‌اش س‌ار‌د ب‌و‌و. ن‌ی‌نا گ‌وت‌ی: «س‌ه‌ر‌و‌چ‌ا‌و‌ت د‌ه‌ش‌و‌ی؟ د‌ه‌ز‌گ‌ای ر‌ی‌ش‌ت‌اش‌ی‌ن‌ه‌ک‌ه‌ت‌م د‌ان‌ا‌و‌ه.» ک‌ات‌ی م‌ی‌ل‌ا س‌ه‌ر‌و‌چ‌ا‌و‌ی ش‌ت و ر‌ی‌ش‌ی ت‌اش‌ی و ب‌ه خ‌ا‌و‌لی د‌ه‌م‌و‌چ‌ا‌و‌ی و‌ی‌ش‌ک ک‌ر‌د‌ه‌و‌ه، ب‌ه ن‌ی‌ن‌ای گ‌وت: «ئ‌ی‌س‌تا د‌ه‌م‌ه‌و‌ئ چ‌ا‌و له تۆ ب‌ک‌ه‌م. ئ‌ه‌م‌رۆ چ‌ی‌ت ک‌ر‌د‌و‌و‌ه؟» ن‌ی‌نا له س‌ه‌ر ل‌اق‌ی م‌ی‌ل‌ا د‌ان‌ی‌ش‌ت. ه‌ه‌ر پ‌یک‌ه‌و‌ه ق‌س‌ه‌ی‌ان ک‌ر‌د و گ‌و‌ئ‌ی‌ان بۆ ی‌ه‌ک‌ت‌ری ر‌ا‌گ‌ر‌ت ه‌ه‌تا ک‌ات‌ی خ‌ه‌و.»

خ‌ات‌و‌ون ب‌ی‌د‌ه‌نگ ب‌و‌و، پ‌اش‌ان گ‌وت‌ی: «وا د‌ی‌ار‌ه زۆر ق‌س‌ه د‌ه‌ک‌ه‌م. ب‌ه‌لام ک‌ات‌ی ب‌ی‌ر‌ه‌و‌ه‌ر‌ی‌ه‌ک‌انی ن‌ی‌ن‌ام د‌ی‌ت‌ه‌و‌ه ی‌اد، و‌ه‌ک پ‌ه‌ر‌د‌ه‌ی س‌ی‌ن‌ه‌ما ه‌ه‌تا کۆ‌ت‌ای‌ه‌ک‌ه‌ی د‌ه‌ر‌وا؛ ب‌ئ‌ه‌و‌ه‌ی چ‌ر‌ک‌ه‌ی‌ه‌ک ر‌ا‌و‌ه‌س‌ت‌انی ه‌ه‌ب‌ئ‌ی. م‌ان‌د‌و‌وت د‌ه‌ک‌ه‌م ل‌ا‌و‌ه گ‌ی‌ان.»

گ‌و‌ت‌م: «ب‌ی‌ر‌ه‌و‌ه‌ر‌ی‌ه‌ک‌انی ن‌ی‌نا س‌ه‌ر‌نج‌ی م‌ن‌ی‌ش‌ی ر‌ا‌ک‌ی‌ش‌ا‌و‌ه. د‌و‌ای‌ه چ‌ی ر‌و‌وی‌دا؟»

خ‌ات‌و‌ون گ‌وت‌ی: «بۆ ح‌ه‌و‌ت‌و‌وی د‌و‌ات‌ر، د‌ی‌و‌ه‌ک‌ه ه‌ه‌م ق‌ه‌ر‌ه‌و‌ی‌ل‌ه‌ی ل‌ئ‌ی‌ب‌و‌و، ه‌ه‌م م‌ی‌ز‌یک‌ی چ‌کۆ‌له ب‌ه د‌و‌و چ‌و‌ار‌پ‌ی‌چ‌ک‌ه‌و‌ه، ق‌ه‌ف‌ه‌س‌ه‌ی‌ه‌ک‌ی چ‌کۆ‌له و س‌ه‌ن‌د‌ه‌ل‌ی‌ه‌ک‌ی ر‌ا‌ح‌ه‌ت‌ی بۆ ن‌ی‌نا. ه‌ه‌وا س‌ار‌د ب‌ب‌و‌و. له پ‌ه‌ن‌ای د‌ی‌و‌ار‌ه‌ک‌ه ک‌و‌ر‌ه‌ی‌ان د‌ان‌اب‌و‌و ک‌ه قۆ‌ل‌ه‌ک‌ه‌ی له پ‌ه‌ن‌ج‌ه‌ر‌ه‌و‌ه د‌ه‌چ‌و‌و‌ه د‌ه‌ر‌ئ. ش‌ه‌و‌ان‌ه له‌ب‌ه‌ر ر‌و‌ونا‌ک‌ایی له‌ن‌ت‌ه‌ر، ن‌ی‌نا له س‌ه‌ر س‌ه‌ن‌د‌ه‌ل‌ی‌ه‌ ر‌ا‌ح‌ه‌ت‌ی‌ه‌ک‌ه‌ی، ک‌ه‌ت‌ان‌ه ر‌و‌وس‌ی‌ه‌ک‌انی گ‌ول‌دۆ‌زی و ژ‌م‌ار‌ه‌دۆ‌زی د‌ه‌ک‌ر‌د. م‌ی‌ل‌اش له س‌ه‌ر ق‌ه‌ر‌ه‌و‌ی‌ل‌ه‌ک‌ه‌ ر‌اد‌ه‌ک‌ش‌ا و ک‌ن‌ی‌ی‌ی د‌ه‌خ‌و‌ی‌ن‌د‌ه‌و‌ه و د‌ه‌کۆ‌خ‌ی، و ن‌ی‌نا‌ش چ‌ای‌ی و ش‌ه‌ر‌ب‌ه‌ت‌ی س‌ول‌ک‌ام‌ف‌ی‌ر‌ئ بۆ د‌ه‌ه‌ی‌نا ک‌ه بۆ س‌نگ د‌ه‌ب‌و‌و و ئ‌ه‌و‌ک‌ات ت‌از‌ه ه‌ات‌ب‌و‌و، ش‌ه‌و‌ان‌ه خ‌ا‌و‌لی‌ی گ‌ه‌ر‌م‌ی له س‌ه‌ر

سنگی داده‌نا. له سه‌ره‌تای پاییزه‌وه که تازه هاتبوون، دوو مانگ تپه‌رپیوو. پاییز خه‌ریک بوو مالئاوایی ده‌کرد. که‌تانه رووسیه‌کانی نینا ته‌واو بیوون. سی‌دانه روومیژی خر به گوله‌باغ و وه‌نه‌وشه‌وه، چه‌ند ده‌سمالی چکوله به گولی یاسه‌وه، شه‌ش‌دانه گول‌دوژی‌کراو به گولی پینج‌په‌ری په‌مه‌بییه‌وه بو پال ده‌وری، چه‌ند ده‌سمالی چکوله که پیتی یه‌که‌می ناوی نینا و میلای له سه‌ر گول‌دوژی‌کراوو، و چه‌ند دانه‌ش ژماره‌دوژی‌کراو. ئیتر که‌تانیک نه‌مابوو. نینا گوتی: «میلای کارئ بکه. جارز بووم.» نینا له‌به‌ر وه‌په‌زی له سه‌ر کلاوی گولینگداری فه‌رشه دیوارییه‌کان گول‌دوژی ده‌کرد، هه‌تا ئه‌وه‌ی میلای نوبه‌تیی گرت. هه‌رکارئک ژنه‌کان ده‌یانزانی کردیان، ته‌نانه‌ت دیهاتیه‌کانیش هاتن نۆشادریان سووتاند. هیچی پی‌نه‌کرد. میلای هه‌ناسه‌ی ده‌رنه‌ده‌هات. خزه‌خژ و کوخه و یاوه‌که‌ی زورتر بوو. ده‌بوو بییه‌ن بو شار.»

پرسیم: «بو کوی؟»

خاتوون گوتی: «تاران.»

پرسیم: «به هاتوچوی ئه‌وکاته هه‌تا ده‌گه‌یشتی ده‌مرد.»

خاتوون گوتی: «گویت لی‌بی لاهه‌گیان. به ماشینیکی که ژن و میردیکی جه‌حیلی هینابوو، هاتن بو تاران. ناكرئ بلین ماشین؛ کامیون بوو. چه‌ند روژیش له به‌رزایی و که‌له‌کان مابوونه‌وه. نینا گوتی: «میلای؛ ده‌روین و ناگه‌رپینه‌وه. یانی من که ئیدی ناگه‌رپیمه‌وه.» ده‌وری و په‌رداخ و یه‌غدانه‌که‌ی دا به ژنه جیرانه‌کانی. قه‌ره‌ویله‌که‌ی دا به ژن و میرده‌که. فه‌رشه دیوارییه‌کان، گول‌دوژییه‌کان و چه‌ند که‌رسته‌ی تایبه‌تیی خوئی هه‌لگرت و خستیه چه‌مه‌دانیکه‌وه. میلایان خسته نیو ماشین. مه‌نقه‌لیان له ژیر لاقیدا هه‌لکرد هه‌تا گه‌رمی بیته‌وه. نینا لای په‌نجه‌ره‌که دانیشت. شو‌فیره‌که ماشینی هه‌لکرد. نینا سه‌ری له په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌ره‌ینا و ده‌ستی بو ژنه دراوسیکانی هه‌لته‌کاند. مندالان که‌وتنه دوا‌ی ماشین و مریشک و که‌له‌باب و قه‌ل و مراوی به‌م‌لا و لادا هه‌لاتن و که‌وتنه باله‌پرژه. هه‌تا میانه ریگا خراب نه‌بوو.

زۆر تووشى نارهحه تى نه بوون. به لامل ميلا ياوى هه بوو. نينا له پهستا سهروچاوى ميلاي به خاولى ته ده كرد و قژى دادينا. دهسته گهرمه كانى ميلاي به روومه تيبه وه دهنه هه تا فينك ببنه وه. له پهستا پرسيارى ده كرد: "باشى ميلا؟ باشى ميلا؟" دوايه روومه ته گهرمه كانى به په نجره ي سه هؤل گرتوى ماشينه كه وه دهنه. ميانه دوكتورى نه بوو. هه تا ته وريز به فر وهك سه لكه چوله كه ده بارى. هه تا بگه نه ئه وي، پوژيگ له ريگا مابوونه وه. ئه و پوژه هه تا نيوه پو له گه ل نينو كه كانى ميلا خهريك بوو، هه موويانى كرد. گوشتى ده و روبه رى نينو كه كانى هه لكه ند. قامكه كانى ده ستى شيلا. به قه له م له سه ر نينو كه كان چاو و بروى كيشاوه. ميلا پيگه نى. نينا گوتى: "باشترى ميلا؟" ميلا گوتى: "باشم؟" دوكتوره كانى ته وريز گوتيان باشترين شوين، نه خو شخانه ي سوقيه تيبه له تاران. گوتى دهيبه م و به پي كه وتته وه، هه تا زه نجان. له سه ر مه نقه لى چايى لى دهنه. له پهستا مائلئاوايى شو فيره كه ي ده كرد.

پرسيم: "خاتون، ميلا مرد؟ حه تمه نه نيناش مرد." گوتى: «په له مه كه. روون نيبه. ده ته وي ديسانه كه قاوه ت بو دروس بكه م؟ پي ت خو شه يه كشه ممه يه كي ديكه پاشماوه ي به سه رها ته كه ت بو بگيرمه وه؟»

گوتم: «په له ناكه م، خاتون. بريگ سه رمامه. ئيمه ش له به فرا گيرمان كردووه. ده خومه وه خاتون.» جه سته م گهرم داها ته وه.

خاتون گوتى: «نينا هه موو پوژى له سه ر مه نقه له كه به ئاوى گهرم خاولى ته ده كرد و به سه روچاوى ميلايدا دينا. دوايه به ئاو و سابوون و فلچه، كه فاويكى دروست ده كرد و به تيغ، ريشى ميلاي ده تاشى. دوايه ئاوينه كه ي له به رامبه ر سه روچاوى راده گرت و ده يگوت: «چاو لى بكه، بوويه ته وه تازه لاويك! خو ئيستاكه باشترى؟» شه ويك له هوتيل قه زوين مانه وه. ده ستى دا ژيربالى ميلا هه تا له ديوه كه ي خو يانه وه بچنه سه رميژى شيو خواردن. سه روچاوى نينا له به ر تينى ياوى ميلا گهرم داها تبوو و سوور

هه‌لگه‌رابوو. میلا سوویشی نه‌خوارد. چاوی هه‌لنه‌دهات. هه‌ر دهیگوت: "با بخه‌وین. له شووینیکی فینکدا نیناگیان." له قه‌زوینه‌وه هه‌تا تاران میلا ورپینه‌ی ده‌کرد. باسی سه‌گیکی ده‌کرد که به دواياندا وه‌رپوه. داوینی نینای کیشاوه. دهیگوت: "برۆ، برۆ." نینا به‌دهست شووشه‌ی پیشه‌وه‌ی ماشینه‌که‌ی ده‌سپی و دهیگوت: "چاو لی‌بکه. که‌سی لی‌نییه. ئیستا ده‌گه‌ینی. هه‌موو لایه‌ک سپی داگه‌پاوه." به هه‌ر ته‌کانیکی ماشین، سه‌ری میلاش ده‌جوولاه و دهیگوت: "ئای سه‌رم، نیناگیان." شه‌ویک به‌ر له سالی نوئی گه‌یشتنه تاران. کامیونه‌که له‌به‌ر درگای نه‌خوشخانه‌پاوه‌ستا. له تارانیش به‌فر باریبوو، ده‌تگوت بووکه و تارای سپی پۆشیوه. نینا درگای کرده‌وه. هه‌تا قولاپه له به‌فر رۆچوو. گوتی: "چه‌ند سارده."

خاتوون هه‌ستا و له کومیده‌که شاله ده‌سپنه‌که‌ی هه‌لگرت و به شانیدا دا و گوتی: «شو‌فیره‌که هاته یارمه‌تی نینا. شه‌قه‌شه‌قی ددانی میلا ده‌هات. به هه‌ردووکیان دایانگرت. ئاگیان لی‌بوو نه‌خلیسکی. میلا له په‌ستا دهیگوت: "نی نی‌نا گیان." هه‌تا درگای ژووره‌وه‌ی نه‌خوشخانه، هه‌ر ده‌نگی شه‌قه‌شه‌قی ددانی میلا ده‌هات. کاتی درگا کراوه، میحرابیکی گه‌وره‌یان دیت که چرای سوور و زه‌رد و سه‌وزی هه‌بوو. هه‌لده‌بوو و ده‌کوژاوه. عیسا مه‌سیح و فریشته‌کان و... له ژیر میحرابه‌که بوون. ئه‌ستیره‌یه‌کی تریفه‌داریش له سه‌ر میحرابه‌که بوو. دوو په‌رستار هاتنه یارمه‌تی. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک میلایان به رپوتی خسته نیو وانیکی پر له ئاوی گه‌رم و سه‌وز، بو‌ئه‌وه‌ی هه‌م گه‌رم دابیته‌وه هه‌م چلکی له‌شی لاچی. دوا‌یه میلایان ویشکه‌وه کرد و کراسیان بو‌ له‌به‌ر کرد و له سه‌ر ته‌ختی ژماره 22 خه‌واندیان. میلا گوتی: "باشم خه‌و لی‌ده‌که‌وی. برۆ نینا گیان." دوا‌یه چاوی قووچاند. به‌لام لاوه‌گیان، نینا چی کرد؟ چه‌مه‌دانه‌ی هه‌لگرت و راست چوو بو‌ کافه‌ی ژاله. هه‌ر ئه‌و شووینه‌ی له‌وی میلای ناسیوو. له به‌رده‌رکه، لاقی خاوین کرده‌وه. که درگای کرده‌وه، جیگای ده‌رزی هه‌لاویشتنی نه‌دی، به ده‌وری هه‌موو میزه‌کاندا مشتەری دانیشتبووون. دیسان هه‌ر ئه‌و مشتەریبانه. ئورکیسترایه‌کی هۆنگری،

چارداشی لی ددها. نینا ههستی کرد گۆرهوییهکانی به بهفر خووساوه و قژی له بهر بهفری نیورچ تهپ و خاوبۆتهوه و پیکهوه نووساون. پیاوهکان چاویان له نینا نهکرد. نینا ههستی به خۆشحالی کرد. له تاران بوو. میلاشی گه یاندبووه نه خۆشخانه. خودا هاتبوو یارمهتی. دیویکیش له نهومی سهری چۆل بوو. کاتیک کلپهکهی وهرگرت، به ههلاتن له پلیکانان وهسهر کهوت. درگای کردهوه. لامپهکهی هه لکرد. چه مه دانه کهی له نیوه راستی دیوه که دانا. چاوی به قهره ویله یهک و میزیکی چکۆله و ئاوینه یهک له پشتی درگا که و کومیدیک و په نجه ره یهک کهوت. چوو بهر په نجه ره که. په ردهکانی سپی و شین بوون. له بهری شووشه که وه شه قام دیار بوو که جار جاره ماشین یان عاره بانه یهک، هیلکی له سهر سپیتی یه کدهستی شه قامه که دروست ده کرد. چوو بهر ئاوینه. دهنگی خه لک و زرینگه زرینگی له یه کدرانی پیک و په رداخی بیست. ئوخژنی هات. چه مه دانه کهی کردهوه و فه رشه دیوارییهکانی ده رهینا. دوو پیاوی میسری به کلاوی گولینگداره وه، که گولدۆزی له سهر کردبوون، له سهر میزه که دانا. بریاری دا بیانبا بۆ میلا، بۆ ئه وهی ههست به دلتهنگی نهکا. دوايه که وشهکانی دا کهند. قامکهکانی لاقی دامالی. دهستی تهپ بوو. ههستا، دهواریکی لیدا. شهوی سالی نوو و تاران. کراسیکی له چه مه دانه که ده رهینا. کراسه چرچ و لۆچاوییه کهی که له سهر تاسه ری رینگادا له بهری کردبوو دا کهند و له سهر تهخته کهی دانا. جلی تازهی کرده بهر. دهستی به قژیدا هینا. کۆی کردهوه و ده رزی قژیکی لیدا. ئاوا باشتر بوو. که می سووراو و سپیاوی کرد و له ژوره کهی هاته ده ری. له پلیکانهکان هاته خورای. له سهر دوايين پلیکان راوهستا. جیگای چۆل نه مابوو. هه موو شوینه باشهکانیان گرتبووه. ئورکیسترا ئاههنگی لیده دا و هیندیک سه میان ده کرد. هه ر له ویی له سهر پلیکانهکان دانیشته و داوای سارده مه نییه کی له گارسونهکان که هاوایی بوون کرد و ویستی جیگایه کی بۆ بدۆزنه وه و هک بنیاده م دانیشی. له هاوالهکانی میلا کهس له ویی نه بوو. ویستی سه ردانیکی نه خۆشخانه بکات؛ به لام دهیتوانی چ بکا؟»

گوتم: «هیچ شتی خاتون؟»

– هه روا دانیشته و دانیشته هه تا دواى نیوه شهو. کاتی میزه کان به تال بوون له دوايين پلیکانه وه گه یشته شوینی که هه ر ئه و ماپووه و ئورکیسترای هونگری. فیولین ژه نه که له سه ر میزه که دانیشتبوو و ئامیره که ی له سه ر لاقى دانابوو. فلوت ژه نه که له نیو فلوت ه که یدا به دواى شتی کدا ده گه را که نه ده بیندراوه. ئاکاردون ژه ن خه و ی لی که وتبوو. به لام فیولین ژه ن هه ر خه ریکه ژه نین بوو. نینا له سه ر چرپایه کی له هیستانی روو به پرووی فیولین ژه ن دانیشتبوو و لاقى له سه ر لاق دانابوو. که وشه کانی دا که ندبوو و به سه ر یه کدا که وتبوون. به هه وای فیولینه که سه ری ده له قانده. فیولین ژه ن گوئی: "خاتوونى، ماندوو نه بووی؟ ئیمه هه موومان له شان و پیل که وتین. خه ریکه به یانی له درگا بدا." نینا گوئی: "چی؟" و ئاوړی داوه. چرپاکان له سه ر میزه کان کو کرابوونه وه. گارسونیک له ئاخری هوله که له سه ر میزیک خه و ی لی که وتبوو. ته نیا دوو گلۆپ دایيسا. ژه نیار گوئی: "لیی ده مه وه، خاتوونى؟" نینا گوئی: "بللی نینا. تازه هاتووم. له ترسی سه ر ما هه لاتووم."

خاتوون، شاله که ی له شانى توندتر کرد.

– ژه نیار گوئی: "لیی ده مه وه خاتوو نینا؟" نینا گوئی: "هه تا هیزت هه یه لیده. له میژه دهنگی فیولین نه بیستوو. له وانه بوو شیوه که یشیم له بیر بچیته وه. پیم خوښ بوو دیسان فیولینم دیته وه." ژه نیار گوئی: "دهیجا بو خوښی ئیوه ی لیده دهم. ئه و ئاهه نگی خوڻم زورم پی خوښه. جار جاره که مندالیی خوڻم وه بیر دیته وه به فیتوو لیی ده دهم." نینا گوئی: "ئاهه نگی سیرتسا ده زانی؟" ژه نیار گوئی: "رهنگه بزنام. به فیتوو لیی ده." نینا به فیتوو لئیدا؛ له پیشدا هیواش؛ دوايه گوئی خراپم لی دا، له سه ر راوه. پاشان دووسی نوت دوا به دواى یه ک. دوايه دهنگی فیولین هات. نینا گوئی: "ئیسئا ئاوا." قامکه کانی له حه وا بو ئه م لا و ئه ولا برد. ژه نیار گوئی: "ئیسئا باشتره؟" نینا گوئی: "نه من چاکی ده زانم نه تو." ژه نیار گوئی: "سه ما ده که ی خاتوونى؟" نینا گوئی: "ماندوووم." ژه نیار گوئی: "به ته نیای؟" نینا گوئی: "به ته نیام." ویستی باسی میلا

بکا که باسه که ی برده سهر دهشتی موغان و میانه و ته وریز و... دوايه
 تیگیشته ژه نیاره که ئاههنگی سیترسا لی ده دا. نینا گوتی: "ماندوو بووی؟"
 ژه نیار گوتی: "نا خاتوونی؛ له گه ل چیرۆکه که ی ئیوه ده هاتم. دیاره ههر
 که سه ی به سه رهاتیکی هه یه. گرینگ نه گوتنی چیرۆکه که یه. له گه ل من سه ما
 ده که ی خاتوونی؟" ژه نیار و نینا به فیتوو ئاههنگی سیترسیان لی دا و
 سه میان کرد. ژه نیار گوتی: "من ناوم لۆکایه، خاتوو نینا. زور خوشحالم
 ئه مشه و له م سهری دنیا له گه ل تو سه ما ده که م." بو به یانی کاتی نینا له خه و
 هه ستا چوو بو نه خوشخانه. له دووکانی تورکه کانی شه قامی ئیسلامبول،
 پرته قال و لیموترش و قه یسی کپی و له دووکانی خاتوو شیراوا، که چاوی
 په له ی سووری تیندابوون و ده یانگوت شوومی باش نییه، مریشک و که له شیر
 و ماسیی شوگولاتی و لیکوری پرته قالی کپی که میلا پیی خوش بوو. که له
 پلکانه کانی نه خوشخانه وه سه ره که وت، لای دیوی ژماره 22 شوگولاتی بو
 په رستاریکی هه رمه نی راگرت. په رستار، دوو ماسیی هه لگرت که له نایلونی
 زهرد و سووره وه پیچرابوون. میلا له سه ره ته خته که ی خه وتبوو. له که لینی
 درگا که وه گوتی: "میلا، من هاتووم." حالی له په رستاره که پرسی. چاوه ری
 وه لام نه ما. چوو بو لای میلا. میلا که چاوی به نینا که وت، مه لافه که ی دا به
 سه ره خویدا. نینا مه لافه که ی لادا و گوتی: "میلا، منم، نینا؛ نوقلی جه ژنم بو
 هیناوی." دوايه نیوچاوانی ماچ کرد. "ریشیشته نه تاشیوه." گهرم بوو. میلا
 گوتی: "سه رمامه." نینا گوتی: "هه موو جییه ک سارده." و پیکه نی. میلا گوتی:
 "ئاوم ده یی. بیکه به گه روومدا. قومه قومه. خه ریکم ئاور بگرم." نینا داوای
 ئاوی کرد و هیواش هیواش به که وچک کردی به ده میه وه. میلا دهستی
 نینای گرت. چاوی قووچاند. په رستار هات. نینا گوتی: "دهستی گرتم و چاوی
 قووچاند." په رستار به نینای گوت بچیته ده ری. په رژینه که ی به ده وری
 ته خته که ی میلادا کیشا. کاتی په رستار له دیوه که هاته ده ری،
 ئه نگوستیله که ی میلای دا به نینا. گوتی: "هی ئیوه یه. مه رگیکی ئارام و جوانی
 کرد." نینا چاوی له دیوه که و له په رژینه سپییه که کرد و گوتی:

"نوقله ماسییه که ی نه خوارد." گریان ئه وکی گرتبوو. پرستار گوتی: "لیره نا. نه خۆشه کانی دیکه نارپه هت مه که. خۆشت هه روا. خۆت ده تزانى ده مری." له نه خۆشخانه هاته ده ری و رویشته وه بۆ کافه و دیوه که ی خۆی. چاوی قووچاند و له سه ر ته خته که که وت.»

گوتم: «یانی میلای نه ده ویست؟»

خاتون گوتی: «به یچۆن. نینا پیی خۆش بوو میلا زیندوو بی. له سه رتاسه ری ریگا ئه مه ی پی خۆش بوو. ته نانه ت ئاوی گهرم کرد. به فلچه ریشی که فاوی کرد و تاشیی. ئاوینه ی به ره و رووی راگرت و گوتی: "چاوی لی بکه؛ ئیستا باشتری." ئۆدکلۆنی له ده م و چاوی دا. به لام سه روچاوی میلا گهرم بوو. ده م و چاوی ده نا به په نجه ره سه هۆل گرتو وه که وه. گهرمای سه روچاوی، سه هۆله کانی ئه و به ری شووشه که ی ده تونده وه. ده بوونه ئاو. دهنگی چرپاکه ی میلا بوو. دهسته کانی میلا بوون که مه چه کی دهستی نینایان به ردا: "له گه لم دبی بۆ دهشتی موغان؟" بریا نه یگوتبایه له گه لی ده چی. کاتی چاوی هه لینا، شه و به سه ردا هاتبوو. دیسان قریشک وهۆر و هه راوزه نا ده گه یشته دیوه که ی نینا. په نجه ره که ی کرده وه. ته زوویه کی سارد هاته دیوه که. دهنگی ئۆرکیسترا و دهنگی چه پله ریزیان دیوه که ی ته نیبووه. نینا له دیوه که چوو ده ری. بهر له وه ی درگا پیوه بدا، له ئاوینه که چاویکی خیرای له خۆی کرد. کی ده زانی میلا مردووه؟ له پلیکانه کان هاته خوارئ. له دواییین پلیکان دانیشت. داوی سارده مه نییه کی کرد. کاتی بۆیان هینا و خواردییه وه، گهرم داهات. خه ریک بوو چاوه کانی ته ر بن، له ناکاو دهستیکی دهستی نینای راکیشا و گوتی: "شهوی سالی نوئ و ته نیایی خاتونئ؟" هه موو خه ریکی سه ما بوون. نیناش. چارداش، دوايه هه ر سه ماهیه کی بیزانیبایه یان نه یزانیبایه. هه تا سه ماکان ته واو بوون و سه ماکه ره کان له سه ر چرپاکان پال که وتن. دهقیقه یه کی مابوو بۆ کات ژمیتر دوازه ده. بیدهنگی ولاتی داگرت. دوايه ده چرکه، دوايه نو چرکه... دوو چرکه، یه ک چرکه. چراکان کوژانه وه. سال نوئ بووه. هه رکه سه ی دهستی یه کیکی گرت. دهنگی پیکه نین، جووله ی چرپاکان،

جومجۆلى بىيادەمەكان، خرمەى كەوتنى پەرداخىك بە سەر عەرزدا، قاقا و پاشان بىيەنگى. كاتى چراكان ھەلكرانەو، لۇكا بەرامبەر بە نىنا و ھەستابوو. لۇكا گوتى: "سالى تازەش ھات، خاتونى. نىنا گوتى: "سالى نویت پىرۆز. لۇكا گوتى: "لە تۆش پىرۆز. نىنا گوتى: "مىلا مرد. لۇكا گوتى: "سالى نوپپە خاتونى. سەمام لەگەل دەكەى؟" چراكان چوارى بەيانى كوژانەو. لۇكا ماتۆرە شەرىپەكى سایدكارى ھەبوو كە لە تەنىشتىيەو ھە جىگای كەسىك بو سواربوون ھەبوو. چوارى بەيانى، لۇكا ماتۆرەكەى ھەلكرد و لەگەل نىنا بوى رۆيشتن. لۇكا گوتى: "بو ئىمەى قەرەج، لە ھەموو شوپىنىك ئەوین ھەپە. نىنا چاوى قوچاند و گوتى: "ھەر توند مەرۆ؛ ھەموو شوپىنىك سەھۆلبەندانە. ئىتر كەس چاوى بەوان نەكەوتەو.»

بەرى بەيان بوو. ھەسابوومەو.

خاتوون گوتى: «كوپە گيان دىتت ئاخىرى چى لى ھات؟ بە دوو قۆلى رۆيشتن.»

چاوم لە وینەكانى نىنا دەكرد.

خاتوون گوتى: «چەندەم پىن خۆش بوو ئەم چىرۆكە، چىرۆكى نىنا، بگىرەمەو. ھەر تۆ سەرنجى گۆلدۆزى پوومىزىيەكەت دا. شەوانە كاتى جگەرە دەكىشم و بىر لە نىنا دەكەمەو، چاوم دەقوچىنم و خۆلەمىشى گەرمى جگەرەكەم دەكەوئتە سەر پوومىزىيەكە و كونى دەكا. واز بىنن. لاوہگيان، چاى و نوقلەماسىيەكى بەتام دەخۆى؟»

گوتم: «بەلى، خاتونى.»

خاتوون چاى ھىنا. چەند نوقلەماسىش كە لە نىنو نايلۇنى بىرقەدارى رەنگىدا پىچرابوونەو.

گوتم: «چ سەپەر، خاتوون! راست وەك ئەو بەسەرھاتەى گىراتەو.»

خاتوون گوتى: «بەلام لاوہگيان ئەم بەسەرھاتە ھىشتا تەواو نەبوو.»

گوتم: «بوچى خاتوون؟» دوايە چاىيەكەم خواردەو.

خاتوون شالەكەى له سەر شان وپىلى رېك كرد و گوتى: «نا كورم، كاتى له گەل لوكا رۆيشتم تيگەيشتم هيچ شوينى له و شوينهى بۆ يەكەم جار ئەوين هاتۆتە ئاميزم، خوشتەر نييه. خو كەس نەيدەناسيم. لوكاش قەرەجىك بوو. فيولينەكەى هەلدەگرت و دەگەر، له رۆخى قۇلگا يان دانووب. بەلام من هەر له نيوهى رى گەرپامەوه. فەرشه ديوارىيەكانم له چەمەدان نا و ون بووم. هەتا بوومە خاتوو ئانا. كەس نيناى نەدەناسى. بيچگە له تۆش كەس نازانى خاتوو ئانا كيينە. من ئەو بەسەرھاتەم بۆ كەس نەگىراو تەوه، كورى باش. پيم خو شە بەر له وهى برۆى...»

هەستا. گرامافونەكەى قورميش كرد. گرامىكى هەلگرت. له سەر گرامافونى دانا.

- هەستە سەما بكەين.

چراى كوژاندهوه. له دەرى بەفر دەبارى.

- لوكا هەتا كوئى دەروين؟

- تا ئەو شوينهى تۆ پيئت خو شە نينا.

- ميلا هەتا كوئى دەروين؟

- تا ئەو شوينهى تۆ پيئت خو شە نينا.

دەنگى گرامافون ولاتى داگرتبوو.

پاييزى ۷۰

توفیق یوسف عه‌وواد

سالی ۱۹۱۱ له گوندیکی باکووری لوبنان له‌دایک بوو. هه‌ر له سه‌رده‌می قوتابخانه‌وه به‌ره‌و لای ئه‌ده‌بیات هات و به‌رده‌وام کتیبی عه‌ره‌بی و فه‌رانسه‌وی ده‌خوینده‌وه.

سالی ۱۹۲۳ چاپخانه‌ی «کاتولیک» دوو کتیبی پیندا که له فه‌رانسه‌وییه‌وه بیکا به‌عه‌ره‌بی، به‌و مه‌رجه‌ی هه‌ر پیتی یه‌که‌می ناوه‌که‌ی «ت.ع» له سه‌ر بنووسی.

له‌گه‌ل کۆڤاره ناو‌داره‌کانی سه‌رده‌می خو‌ی هاوکاری کردوو. وه‌ک «العرائس، المشرق، البرق، النداء، البیرق».

پاش مردنی وه‌دیع عه‌قل، به‌رپرسی نووسینی کۆڤاری «الراصد» کاره‌که‌ی ئه‌و که‌وته ئه‌ستوی عه‌وواد و پاشان بوو به‌به‌رپرسی نووسینی کۆڤاری «النه‌ار». سالی ۱۹۴۶ بانگ کرایه نیو کاری پامیاری و بوو به‌بالو‌یزی لوبنان له ئارژانتیندا. هه‌روه‌ها له ولاتانی ئیران، ئیسپانیا، ژاپون و ئیتالیا‌دا وه‌ک بالو‌یزی لوبنان کاری پامیاری کردوو.

سالی ۱۹۷۵ خانه‌نشین کراوه.

سالی ۱۹۸۸ له جه‌نگه‌ی شه‌ری ناوخو‌ی لوبنان، ماله‌که‌ی که‌وته به‌ر خومپاره‌یه‌ک و وێپرای کچه‌که‌ی کۆژان.

هیندی له کتیبه‌کانی ئه‌مانه‌ن: کوره‌شه‌له، گه‌رۆک و وه‌رگی‌ر، کاروانه‌کانی زه‌مان، تو‌زی رۆژگار، نان، خه‌رمانی ته‌مه‌ن، کیژۆله‌کان، ئاشه‌کانی به‌یرووت که یه‌کی له سه‌د رۆمانه‌ عه‌ره‌بییه‌ مه‌زنه‌کانه.

چله

دویشه و سه‌عات دوازدهی نیوه‌شه و له دهرکه‌ی وه‌تاغه‌که‌م درا. هه‌ستام و کردم‌ه‌وه. له‌پر چاوم به‌ تاپۆیه‌ک که‌وت. تاپۆکه‌ که‌شه‌فیک‌ی پر له‌ که‌یک و شه‌می هه‌لک‌راوی پی‌بوو.

وتم: تو ک‌یی؟ ئەمه چ‌ییه‌ پیته؟

شانیک‌ی تیک‌وتام و ریگ‌ای خوی کرده‌وه و به‌ که‌شه‌فه‌وه هاته‌ ژووری. تیشکی شه‌مه‌کان روومه‌تی ک‌زی ئەویان رووناک کردبوو.

وتی: - نامناسی؟ زۆرم پی‌ سه‌یره؟ وهره‌ دانیشین... بو تو هه‌ر ئەوه‌نده به‌سه‌ که‌ بزانی من وه‌بیرم هاته‌وه ئەمرۆ جه‌ژنی له‌ دایک‌بووتنه‌ و ئەم دیارییه‌م بو هیناوی...

هیندی شه‌رم دایگ‌رم و گوتم:

- ئەها... ئاوا... ئەم شه‌مانه‌ش

- چل دانه‌یه

وه‌ک که‌سی ناقووسی ل‌ندا، ئەمه‌ی گوتم و که‌شه‌فه‌که‌ی له‌ سه‌ر سفره‌ دانا. هه‌روا که‌ ته‌ماشام ده‌کرد ل‌یکم به‌رببووه. ویستم وه‌ک داب‌ونه‌ریتی جه‌ژن شه‌مه‌کان بکوژینمه‌وه.. به‌لام ئەو به‌ قوڵی، به‌رده‌می گ‌رتم و روخساری له‌ ه‌یمنی میوانی گۆرا به‌ دل‌ره‌قی فه‌رمانده‌ری.

- به‌ر له‌وه‌ی فووی ل‌ی که‌ی، ده‌بی له‌ شتی د‌نیا بم...

- له‌ چی؟

- ده‌توانی به‌ یه‌ک که‌ره‌ت بیانکوژینیه‌وه؟

- ئەگه‌ر نه‌متوانی چی ده‌بی؟

- خ‌یرا ده‌مری!

زۆر ترسام. گوتی:

- دهیجا سنووری خۆت بزانه و دانه دانه فوویمان لی که.

ئۆخژنم هات، به لām ورده ورده له م قسانه که شیایوی میوانی نه بوو و له خاوهن مالیکیش نه ده کالāوه، نارحهت بووم. فووم له یه کهم شه م کرد. دوو که لیکێ باریکی لی ههستا و ورده ورده مهیی و بوو به زارۆیهکی ره زاسووک. قسه کانی شاگه شکهی کردبووم. کاتی ئه مانه م دی، ترسه که م زۆرتر بوو.

- دهیناسی؟

- نا!!

- هه ر کاتیک خۆت ناسی، ئه ویش ده ناسی.

به دهست ئاماژهی به مناله که کرد. ئه ویش به گاگۆلکی به سه ر سفره که دا رۆیی و له سه ر سه نده لیبیه ک له ئاخروه وه دانیشت.
- فووی لی که!

داچله کیم و فووم له دووه م شه م کرد. وه ک دوایی دوو که لیکێ لی ههستا و بوو به منالیکێ دوو ساله. میوانی جادووباز بی ئه وهی شتیکم لی پیرسی ئاماژهی به مناله که کرد. ئه ویش ههستایه سه ر لاقه له رزۆکه کانی و خیرا چووه لای هاواله کهی دانیشت. فووم له شه می سینیه م کرد... له چواره م... هه تا ده شه م. هه ر جاره ی منالیکێ لی ده رده هات له وی دیکه گه وره تر. به دله خورپه وه قیژاندم:

- ناسیمه وه... هه موویانم ناسییه وه...!

- فووی لی که!

دهستم پی کرده وه. زنجیره که بوو به منال و میرمنال و جه حیل، هه تا ئه وهی دیوه که پر بوو. ته نیا شه می ما بوو. سه رم هه لئینا، سی و نو دانه «من» چاویان تی بریبووم. هه موو کر و کپ. ته زوویه کی سارد به له شمدا هات. پشووم سوار ببوو. له پر دهنگیکێ زه لام بیدهنگی شکاند:

- بیکوژینه وه!

هه موو هیزی خۆم کۆ کردوه و فووم لی کرد. شه مه که کوژاوه. ئاورم داوه. تاپۆکه خۆی بریک له بهرامبهردا راوهستا. دوايه له دووکه له کهدا ون بوو. هه موو يه کجی له سه ر سفره که هه ستانه سه ر پی و ریزیان گرت و ده ستیان کرد به گۆرانی گوتن و هه لپه رکی به ده ورمدا. پاش سی ده ور به کۆر له که شه فه که نزیک بوونه وه به چه شنی که سه ریان لی ک ده که وت. ده ستیان کرد به بۆن کردن و سرته و چپه. به شی یه که م به ریز هاتنه پیش. سه رده سه ته که یان کوپی یه ک سه له بوو. دوو سه له هه تا ده سه له ش له دوا یه یه ک ریز بیوون. ده ده س بۆ لای ده له ت له که یکه که هات و ر فاندیان. دوا یه پی م پی که نین. دهنگی پی که نینه که یان وه ک شری خه ی زیو له دیوه که دا دهنگی داوه.

وتیان: ئیمه کایه و پاک و خاوینین... ئیمه ت له بیره؟!

هه لپه رینه وه. ویستم گونا سووره که یان ماچ که م و بۆن به قژه ئالۆزکا وه که یانه وه بکه م، به لام له ناو دووکه لیکی باریکدا له به ر چاوان ون بیوون. دوا ی ئه وان ده سه ته ی دووه م هاتن. له کوپی یازده سه له وه هه تا بیست سه له. ئه وانیش به شی خۆیان خوارد و گوتیان:

- ئیمه ئاوات و ده رسین... ئیمه ت وه بیر دیته وه؟

ده ستیان کرد به هه لپه رکی. هه رام له دانه یه کیان کرد که له شتی نوئ ته نیا کتیبیکی له ژیر بال نابوو. یان لاوازیکیان که دوو چاوه کاله که ی شی تی کردبووم. یان گۆشه گیرئ که ویستم هۆی کاره که ی بیرسم و ده س به سه ر زامی مه زنا یه تیبیه که یدا بینم. یان شاعیری که به زه بیم پییدا هات... به لام ئه وانیش مالاواییان کرد و رۆیشتن...

دوا ی ئه وان کوپی بیست و یه ک سه له هه تا سی سه له هاتن. ئه وانیش به شی خۆیان خوارد. دوا یه ده ستیان کرد به هه لپه رکی و گۆرانی:

- ئیمه جه حیلی و ئه وینین... ئیمه ت له بیره؟

له پر دیوه که بوو به میرگیکی سه سه وه ز... مانگی سه ر که ل به تیشه هیمنه که یه وه... خشه ی جلیکی هاوری شمی... پی دانان له سه ر زه مه ق...

خه یالی قامکه کان که به رهو دار دريژ ده بوون... بلاو بوونه وهی سیوه کان، ده لئی له سهر ئه و لقانه ئوقره یان لی هه لگيراوه... موسیقای ماچ له نیو ئاوی گولدا...

ویستم بۆ لایان بفرم و به شداری کۆره که یان بم. به لام نو دانهی دوایی خیرا گرتمیان و یه کدهنگ گوتیان:

- تو هی ئیمه ی... هی ئیمه ی...

دنیا و خاوه نه کانی رویشتن. نو دانهی دوایی به شه که یکی خویان هه لگرت و ده رخوار دیان دام. گوتیان:

- ئیمه مال و کارین... مال و کار...

هه لیانپه راندم. رهزایه تی له نیوچاویان ده باری. عاره ق و خوینیشیان پیوه دیار بوو. چاویان پر بوو له شه که تی و ده میان له بهر هاته ران پاته ران هیلاک ببوو. ئه وانیش به حییان هیشتم و رویشتن. له پر تا پوک شه ق درگای پیوه دا و گه راوه و رووبه رووم دانیشتن. ههر دوو دهستی کرده سهرینی چه ناگه ی. وهک بت کړوکپ بوو. گوتم:

- پینان بللی بینه وه... هه موویان... له سهره تاوه تا دوایی...

دای له قاقای پیکه نین، به چه شنی هه ستم کرد زهوی ژیر پیم ده له ریته وه. دهسته لاوازه کانی بۆ لای سفره که دريژ کرد و شه مه کوژاوه کانی خر کرده وه و ویستی برّوا. خۆم خسته بهر پیی:

- وه ره با سهر له نوئی هه لیانکه ینه وه و بیانکوژینینه وه...

راوه ستا و ئاوری داوه:

- به راستی پیته خو شه؟

وتم: تکات لیده که م!!

هات دانیشته وه. هه موو شه مه کانی به دهسته وه گرت و تیکه لی کردن. بوو به شه میکی زور گه وره. به ده می گریکی له نووکی شه مه که دا و هه لیکرد. به سهرسو رمانه وه چارم لی کرد. به لام ئه و به هیندی نه زانیم و شه مه که ی له بهرام به رمدا چه قاند. له خۆم زه لامتر بوو. هه ستامه سهر پی و فووم لی کرد.

دهنگوت دیرۆکی جندۆكانه. به تهواوی هیزمهوه فووم لی کرد. له پر له پشت شهمهکهوه تارماییه که هاته دهری. چارۆکیکی سپی به شانیهوه بوو. قیزاندم:

- دهلیی ئەم ژنه دهناسم... بهلام ئەی بۆ جلهکهی له هاوریشم نییه؟... ئەی بۆ لاقهکانی قهلهشیوه؟ سیوهکانی دهستی چۆن رزیون؟
- فووی لیکه... لی...

فووم لی کرد. له نیو دووکه له کهدا چوار تارمایی به رهنگی گوله باغ پهیدا بوون.

- دهلیی ئەم منالانهش دهناسم. ئەی ئەمانه هەر خۆم له شهمهکانی یه که مدا نیم؟

له پر مناله کان خویان به ژنه که وه هه لواسی: یه ک چوو ه باوهشی، یه ک چوو ه قه لاندۆشی، یه ک خۆی به به رۆکیدا هه لواسی. یه ک په رپییه کۆلی. ژنه که به سه ر درک و دال و خیزدا ده رۆیشت و له سیوه کان هه نگوین و شیریی ده گرت و هه ر که ته واو ده بوون فرمیسه کهکانی بهر ده بوونه وه. فرمیسه کهکانی زۆر سه یر بوون... له نیو ئەو سیوانه ی خه ریکی ئاودانیان بوو، پیکه نین ده ره وشایه وه. چاوم له تاپۆکه کرد و گوتم:
- ئەی من؟ من کوانیم؟

ئاماژهی کرد که فووی لی که م. دهستم پی کرده وه. بووه چره چه مانی خه ریک بوو کویرم کا. له پر رۆخساره تیکه لاوه کان هاتنه وه. هه موویان بی پسانه وه زاریان ده کرده وه و له په ستا کتیبیان لی ده هاته ده ری.
- من؟ من کوانیم؟

هاواره که م له ناخی دل مه وه بوو. له په ستا وه ک شیت فووم له شه مه که ده کرد. کتیبه کان به خشه یه کی پر له ژان ده دران. دهنگوت ژانی رۆح کیشانه. په ره کان له حه وادا ده شه کانه وه. په ره یه کی ره ش پاش سه مایه ک که وته سه ر رۆومه تم. دیسان قیزاندم:

- ئەی من؟ من؟ من؟

پرڀم دايه پوره كه. پټه كاني له بهيني قامكه كانمه وه به گالته زمانيان
دوره هينا. به توورهي يه وه گرموله م كړد. خوننيك رڅايه سهر عه رز...
- دمه ويئ ئه م شومه شوومه بكوژينمه وه...

گه پامه وه و سنگم پر كړد له توفاني رق و توورهي و ناهوميدي. به لام
وهك هاواري گيانه لالا كاريكي له شمه كه نه كړد. بريارم دا فريي دمه نيو
تاريكيه كي ئه نگوسته چاوه وه. هر كه دهستم بو برد چزه له قامكه كانم
ههستا. قيژاندم به سهر تاپوكه دا:

- لاييه ليړه... لاييه....

به هيمني ههستا سهر پي و گوتي:

- نا، به جيئ ديلم بو تو... دهنه....

- دهنه چي؟

- خيرا ده مري!

قيژاندم: تو كيي؟

- ژيان

ئيتر له دهر كه وه ئاوا بوو.

مارا و پادشا

له سەردەمايەكدا پادشايەك بە ناوی يارووت دەژيا. يارووت پادشايەكى گەورە و بەهيز بوو. بەلام ئەويش تووشى نەخوشى پادشاکان ببوو و لەبەر بىئۆقرەيى دەينالاند. کۆشکەکەى لە رۆخى چۆمىک بوو کە ولاتى دەکرده دوو بەش: شارى سەرورەکان کە بۆخۆى سەرۆکیان بوو، شارى کۆيلەکان. يارووتيش وەک باب و باپىرانى کە هېچکات نەچووبوونە ئەوبەرى چۆم و چاوى هېچيان بە کۆيلەيەک نەکەوتبوو، هەموو کات لە کۆشکدا دەژيا و هەر سەرورەکانى وەبەر چاودەهات.

رۆژى کاربەدەستەکانى بانگ کرد و گوتى: گەمبەهەم بۆ ساز بکەن دەمەوى بچمە ئەوبەرى چۆم!

هەوالەکە بلأو بۆوه. سەرۆكى کاهينەکان هات و گوتى: گەورەم! مەلەبەندى کۆيلەکان شياوى پىي پىرۆزى پادشاکان نىيە. سەرۆک وەزىر هات و گوتى: ديمەن و قەلەفەتى کۆيلەکان چاوى پادشاکان ديشينى و شەرەفيان بريندار دەکا.

سەرۆكى خواجهکان گوتى: بە برۆاى سەرۆكى گەورەم، چما کۆشک هەر پەنجەرەيەک و هەر چاويكى نىيە بەرەو شارى سەرورەکان؟! لەو بەينەدا هەر شاعىرى پادشا بىدەنگ مابوو. لە کاتى ديارى کراودا گەمبەهەم پازاوه و تەيار و ساز کرا: فەرشى هاورىشمى لى راخرا، بادەوهى لىوار زىرپىنى لى هەلواسرا و کاربەدەستەکان چاوهرپى مان و لە يەکتريان دەپرسى: بلېى پادشا کى بۆ هاوسەفەرى خۆى هەلبژيرى؟! بەلام پادشا ئاوپرى نەداوه. سوارى گەمبەهەم بوو، بە سەرۆکمەلەوانى گوت: خىرا برۆ بەرەو لىوارى دىکەى چۆم!

کاتی شارى كۆيله كان وەدەر كەوت خۆر لە ئاوا بووندا بوو. دارە خورماكان سەريان لە ئاسمان دەسوو. لە پشت دارستانە كەو هیندی كۆخ دەبیندرا كە لە بری شویندا لە نزیك یەك و لە هیندی جیگەدا لیک بلاو بوون. رەنگی كۆخە كان وەك رەنگی ئاسۆیە كی خەمین و وەك بیدەنگی خەمباریک، كروكپ بوون. بلی كۆيله كان بت بن؟! بلی كۆيله كان مردوو بن!؟

گەمی بە فەرمانی پادشا ئاوی دەبری هەتا لیوارە كە ی دیکە وەدەر كەوت. لە پشت كۆمەلای دار، تەپۆلكی سەری دەر هینا. لە وێو دەنگی قریو و قاقا و گۆرانییەك دەهات كە پادشای زەمان بە عومری شتی وای نە بیستبوو.

ئاماژە ی بە سەرۆك مەلەوان كرد: زوو بە، بەرەو دارەكانی لای پیچی چۆمە كە برۆ!

كوپ و كچیکى رووت و قووت مەلەیان دەكرد. كایەیان دەكرد. قورپان هەلدەگرت و بۆ یەكتریان دەخست. لە نیوان ئاو و بەژدا هەلات هەلاتیان بوو. شەریان دەكرد و دەیانگوراندا. كچە دەگريا و كورە پیدەكەنى. كورە خۆی لە ئاوەكەدا نوقم دەكرد و كچەش خۆی دەخستە نیو ئاوەكە، هەلدەستاو و بە راست و چەپدا بۆ كورەكە دەگەرا، كچەكە بۆ هەركوئ بچوو بایە، گەمیەكەش رووی لەوئ دەكرد؛ هەتا روخسارە قورپاویەكە ی كچە لە روخساری پادشا گری درا.

چاوەكانی دوو چرای پرتیشك بوون كە لە تاریکى شەودا دەدرەوشانەو؛ دوو سكل بوون كە لە دلای پادشادا هەلگران، بۆیە گوراندى بە سەرھاوړیكانیدا؛ ئەو كچەم بۆ بینن!

گەمی كچەكە ی هەلگرت و رووی كردهو و ئەو شوینە ی لیوہی هاتبوو. كورەكە كەوتە دوای گەمیەكە، هاواری دەكرد و دەستی رادەوہشاندا هەتا گەمیەكە ی گرتەو و دەستی پیوہ گرت، ویستی سەر كەوئ بەلام شیلاقئ

سەر و چاوی ماچ کرد. که و ته وه نیو ئاو و پوخساری به خوین سوور هه لگه را، دوايه وهک شیت به رهو لیواری چۆم هه لات، پادشا کچه که ی لای خۆی راکشانند و به عه باکه ی نیوه ی گیانه رووته که ی داپۆشی و نووشتاوه هه تا چاو له نیوه که ی دیکه بکا. به نۆره عه باکه ی به نیوه رووته که ی دیکه دا هدا و ئهوی دیکه ی وه در ده خست. دوايه له دلیدا پیده که نی و دلنیا یی به خۆی هدا که ئاخری قاتلی بی ئوقره ییبه که ی دیته وه.

لیی پرسی: "ناوت چیه؟" چاوه کانی هه روا له پادشا بریبوو. وه لامی نه داوه. دیسان پرسی: "کچه تیو! ناوت چیه؟" چاوه کانی قووچاند. پادشا پر به مشتی په لکه کانی گرت و دیسان پرسی: "ناوت چیه؟ ئه وه پادشای زه مانه پرسیار ده کا". کچ به هه ردوو ده ست سهر و چاوی خۆی داپۆشی. با له لیواره که ی دیکه وه هاواریکی هینا. هاواره که سنگی شهوی در ی و ته خته کانی گه میبه که ی بر ی: "مارا! مارا! مارا!"

هه رکه مارا گه یشته کۆشک درایه ده ستی رازینه ره کان هه تا بو پادشای برازینه وه. مارا به سه ری شوپ و لییاسی قوراوییه وه به ره وه همام وه دوویان که وت. شاژن و گراوه کانی کۆشک به دزییه وه چاویان له نیو همام ده کرد و ئه م ئابروو چوونه ی پادشایان ده چرپانده گوئی یه کتری.

"یارووت شا شیت بووه." ئه مه قسه ی ژنه کان بوو. سویندیشیان خوارد قهت پی نه نینه همامیک که کچه کۆیله یه ک به قور ی له شی پیسی کردوه. مارا زور زوو به سه ری به رزه وه له همام هاته ده ری، به چه شنی که قهت شاژنیک به م شکۆیه وه سه ری به رز نه کردبوو. په لکه کانی سه ر شانی وهک ئابنوس له سه ر عاج بوون. دیمه نی دلرفینی بن ژیرکراسی هاواریشم که پادشا بو شهوانی زه ماوه ند ده ستووری ئه م کراسه ی هدا، وهک دیمه نی هه ست بزوینی مانگ له ژیر هه وردا بوو.

ئه مانه دوو مه مک بوون یان دوو کۆتری سلۆک؛ چونکه ده یانویست کراسه که بدرن، هی دانه یه کیشیان له بهر سه ربزیوی درزی بردبوو. ژنانی کۆشک به سه رسوو پرمانه وه گه رانه وه. لوی لیباسه کانیان کۆ ده کرده وه و

قامكى خۇيان دەگەست. بە دريژى شەۋىش ئەم شان و ئەو شانيان دەكرد و خەويان بەو جيخەۋەۋە دەدى كە ئەۋىنەكەيانى لى زەوت كر دوۋە.

ئاخرى بەيان ئەنگوت، بەلام نەك بەو چەشنەى ھەموو چاۋەرۋانى بوون. ئەۋە بۆچى يارووت لە سەر تەختەكەى دانەنىشت؟ بۆ كار بەدەستىكى ۋەرنەگرت؟ بىدەنگ، پوگرژ و مۆن، چىشتەكەى فرى دەدا، پەرداخەكە دەخا بۆ ئەۋ كەسەى شەرابى بۆ ھىناۋە، ۋەك بەۋرى نىو قەفەس ھەر دىت و دەچى. تەۋاۋى دانىشتۋانى كۆشك سەريان سوور مابوو. كە ئىۋارە داھات گوتيان: رەنگە ئەمشەۋ ئەم گرتە لاچى. بەلام بۆ بەيانى چاويان بە كارى چاۋەرۋان نەكراۋ لە پادشا كەوت: كاتى سەرۋك ۋەزىر بەلگەنامەكانى حكومەتى بۆ برد ھەموۋى لە پەنجەرەۋە ھەۋا دا. پۆژى سىنەم سەرۋك ۋەزىرى دەركردە دەرى! پۆژى چوارەم ويستى خۇى ھەۋا دا بەلام سەرۋكى خواجهكان ھات و بەرى گرت. پۆژى پىنجەم سەرۋكى رازىنەرەكان پەرسى بە ھەنەكچى پادشا كرد. پىكەۋە شەۋىكى خۆش و شىرىنيان ساز دا ھەتا پادشا ئۆقرە بگرى. ھەنەكچى جوانترىن يارىيەكانى پىشكەش كرد. دۋاى ئەۋ ژنانى كۆشك دەستيان كرد بە سەما و ھەلپەركى. جوانىيەكانيان ۋەدەر دەخست. خۇيان دەدا بە سەر شانى پادشادا، خۇيان دەخستە باۋەش و بەرپى. بەلام پادشا ھەر ۋەنەۋزى دەدا. كاتى ۋەخۇ ھاتەۋە دەستۋورى دا ژنەكان بە قژەۋە لە زىندانى كۆشكدا ھەلۋاسن و ھەنەكچىش لە سەر درگاي كۆشك لە خاچ بەدن. پووداۋەكانى پۆژانى دۋاىيە لە چوار قورنەى ولاتدا بلاۋ بوۋە و دەنگۋ پەيدا بوو كە يارووتشا نەخۆشى ئەۋىنە و دەرمانەكەى لاي ماراى قورۋاۋىيە بەلام ئەۋ رى داناگرى، پادشا ھەموو پۆژى لە بەردەم مارادا چۆكى دادەدا و لىي دەپرسى:

- چىت دەۋى؟ مالى دنيا؟ گەنجى ولات؟ تەخت و تاج؟

مارا ۋەلامى دەداۋە: "نە مالى دنيا دەۋى، نە گەنجى ولات، نە تەخت و تاج." سەد شەۋ و پۆژ مارا ويستەكەى نەدركاند ھەتا پادشا ۋەك شىتى

لى ھات و ولات شىوا. ژنانى كۆشك كۆبۈنەوۈە و سەرۆكى پازىنەرەكانيان بانگ كرد. "ئەي زىرەككىيەكەت بۆ كەي داناوە؟ مەگەر نابىنى يارووت شا خەرىكە دىق بكا؟"

شەو سەرۆكى پازىنەرەكان چوۈە دىوى مارا. پادشاش لەبەر درگا چاوەرپى ما - بە درىژى شەوئىش ھەر نەخەوت و چاوەرپى بوو - بۆ بەيانى سەرۆكى پازىنەرەكان بە نارەحەتتىيەوۈە ھاتە دەرئى و گوتى: با ئەو كچە كۆيلەيە بخرىتە كونەرەش و كۆت و زنجىر بكرئى و ھەموو پۆژئى لەتى نانى بۆ فرپى درئى.

پادشا ئامۆژگارىيەكەي بەرپۆۈە برد و ماراى خستە زىندانى ژنان لە ژىر كۆشكدا، چالئىكى پر لە ئىسك و پرووسكى خەلك و تاپۆكانيان. ھەموو پۆژئىكىش ۈەك سەگ لەتى نانى بۆ دەرئا. سەد شەو پۆژ بە سەردا ھات. بۆ يەكەم بەيانى پاش سەد پۆژەكە مارا لە نىو زنجىرەكانىدا جوولاوۈە و گوتى: "بمبەن بۆ لاي پادشا." كە چوۈە بەردەمى، گوتى: "تەنيا شتئىكم دەوئى، كە ئەوۈەت پى دام منىش ئەوئىنى خۆمت پى دەدەم." يارووت پۆچى ۈەبەر ھاتەوۈە و گوتى: "بىلئى؛ ئەگەر نىوۈەي ولاتەكەشم بى پىتى دەدەم."

وتى: "ھەمامىكم بۆ دروست دەكەي ھەتا خۆمى تىدا بشۆم، پىرى دەكەي لە ەتر و ەمەر و گولاۈ و فرمىسكى ھەژارەكانى سەرسنور." بە دەستوورى پادشا لە سبەئىنۆۈە حكومەت دەس بە كار بوو. سەد شەو و پۆژ خەرىك بوون ھەتا بە پى دەستوورى پادشا و چاكتر لەو، بە مەرپەر و عاج ھەمامىكىان بۆ مارا دروست كرد و بە فىرۆزە و ياقووت پازندىانەوۈە و لىوارەكانيان بە زىرپى تىزاب نەخشاند. لە چوارقورنەي ولاتىشەوۈە بە وشتر شووشەي ەتر و ەمەر ھات و گولئى ھەموو باخەكان كرا بە گولاۈ. ھەموو شتى ساز بوو، ھەر فرمىسك نەبى. پادشا پرسى: "ئەمە لە كوئى بىئىن؟!"

مارا گوتی: "کۆیلەکانی شارەکەم فرمیسکەکانیان بە فیرو دەپێژن، بە سەربازەکانت بلی لەوئێ جەرەکانیان پەر بکەن."

سەربازەکان بە پاپۆرەکانی پادشا بەرەو لیواری دیکە رۆیشتن. سەریان سوور مابوو، نەیان دەزانی بۆ کوئێ بچن، لەبەر هەر درگایەک و لەبن هەر میچیکدا دەنگی گریان دەهات؛ بەلام ئاواش نەیان توانی جەرەکانیان پەر بکەن. کە گەرانه وە، مارا بە پادشای گوت: "دەمەوئێ لە حەمامە کەمدا فرمیسک شەپۆل بەدا." گوتیان: "پژاینە سەر هەتیو و کوپرەدوو، برسێ و هەژار و ریبواریشمان نەبوارد."

وتی: "گە لەکەم خەنیمی فرمیسکن، زۆرتر لەوەی ئیوێ گومان بکەن. هەر من دەزانم ئەو خەلکە چەندە دەگرین، بپۆن و جەرەکانتانم بۆ پەر بکەن." ئیواری سەربازەکان گەرانه وە و گوتیان: "کیژۆلە کانمان ترساند. لە منالەکان توورە بووین، زەوی و زارمان لە نیو برد، تەنانەت فرمیسکی ژیر لێفە پیاوێ کانیشمان گرت."

مارا گوتی: "شیلان هەلگرن و دلۆپ دلۆپ جەرەکانتان پەر بکەن." گوتیان: "ئەم کارەشمان کرد. تەنانەت چاوەکان بە جیبی فرمیسک خۆینیان لێ دەپژا. دەتەوئێ جەرەکان لە خوین پەر بکەین؟"

مارا پووی لە پادشا کرد و بە پیکەنینه وە گوتی: وەک خۆری دەمی رۆژاوا حەمامە کەم بە خوین سوور دەکەم و وەک خۆریش لە وئێو هەلدیم."

بە دانیشتوانی کۆشکی گوت: "هەتا ئیواری کەس لە درگای دیوێ کەم نەدا. ئیواریش دەبێ حەمام پەر بێ لە عەتر و عەمەر و گولاو. فرمیسکی هەژارەکانیش شەپۆلی تیدا بەدا."

پادشا چووێ سەر کۆنگرەیی کۆشک و تەواوی رۆژ چاوی لە لیواری دیکەیی چۆم بپری و چاوەرپی بوو سەربازەکانی لە شارێ کۆیلەکان

بگه رینه وه. به خوی دهگوت: " ئەمشه و مارا له هه مامه که یدا خوی دهشوا و دیته لام، له حالیکدا هه ر کراسی سۆز و بۆنی خۆشی له بهردایه."

ئیوار ئی هات و بهرپرسیانی فرمیسک نه هاتنه وه. یاروت له بهرزایی کۆشکه وه چاوی له چۆم دهکرد، نه که سیکی دهدی، نه چپه یه کی ده بیست. له ناکاو سه روکی کاهینه کان وه در که وت، نار هه تی له ئازای ئەندامه دهباری و کهف به ریشیدا ده هاته خوارئ. گوراندى: "بروانه پادشای مهزن! بروانه!"

پادشا چاوی لی کرد.

سه روکی کاهینه کان به هه ناسه برکی دریژهی به قسه که ی دا: "سه ربازیکی هه لاتوو ئەمه ی هیناوه. ده لی کویله کان جه ره کان به سه ر سه ربازه کاندای ده شکینن و ده یانکوژن. ئیستاش خه ریکن خویان ته یار ده کن هه تا به پاپوره کانی پادشا هیرش بۆ سه ر کۆشک بینن. به قسه ی سه ربازه که ریبه ره که یان لایکه پیی ده لین پادشای دوو لیوار. شاعری پادشاش له گه ل ئەو لایه یه و شیعیری خه باتیان بۆ ده لی و داوای هه مامی خوین ده کا... ئەوه تانین... جه نابی پادشا ئەوه نزیک ده بنه وه! دیوته مه شخه له کانیان چۆن ئاسمانی روون کردۆته وه؟ ده بی خۆمان پرزگار بکه ین."

سه روکی کاهینه کان گه راوه و له جه ره که هه لکه وت. پادشا چوو له لای دیوی پال دیوه که ی خوی و چه ند جار درگا که ی ژه ند: "مارا... مارا... مارا..."

پادشا شمشیره که ی هه لکیشا و وه ک هه وره تریشقه گوراندى و سه روکی خواجه کانی بانگ کرد. ئەویش خیرا به سه ری شوپروه هات و که وته بهر پیی پادشا: "سه رم بره قوربان! شه و مارا چوو بۆ باغی کۆشک هه تا له ژیر تیشکی مانگدا شه ویکی خوش له گه ل جه نابتان به ریته سه ری... خوی وای پی گوتم. منیش له رۆشنایی مانگه شه ودا تا پۆیه کم دیت که لای دیوه که تانه وه به ره و پیری چوو، عه باکه ی جه نابیشتی له به ردا بوو..."

- ئەھھا... ئەو عەبایەى دام بەم شاعیرە مەلەعوونە لە خەلاتى ئەو چامەییەى بە سەر من و مارايدا ھەلگوتبوو.
 سەرۆكى خواجه كان ویستی قسە بکاتەو بەلام پادشا ئیزنى پى ئەدا.
 شمشیرەكەى بۆ داھیناوە و سەرى لى کردەوہ.

خەلكى لیواری دیکە بە ژن و پیاو و گەورە و چکۆلەوہ لە سەر گەمییەکان بوون و وردە وردە لە کۆخە بچووک و کۆلانە تەنگەبەرەکان دور دەکەوتنەوہ. گۆچانەکانیان کردبووہ رەمب و قورگیان کردبووہ بالابان. ئالاکەشیان جلە دپاوەکانیان بوو، لە چاوەکانیشیاندا گرپکانى پر ترووسکە جیگەى فرمیسكى گرتبووہ.

کاتى ئاخىرىن گەمى، بۆ ژیرۆژوور کردنى تەختى پادشا بریاری دا خۆى بگەیهنیتە لەشكرى گەورە، لە قەراغ لیوار تەنیا کیژیک مابوو كە خەرىك بوو رۆخسارى خۆى بە پارچەیهكى رەش دادەپۆشى. گوتى: "ئەمن لیڤرە دەمىنمەوہ."

كە ئاخىرىن گەمى لە ئاوەكەى دا، كچەكە لۆى پارچەكەى لە سەر رۆخسارى لابرد و پاوەستا و چاوەرپى پووداویكى گەورە ما.
 مەشخەلەكان ھەوالى گەیشتنى لەشكریان بۆ لیواری دیکە دەدا: وەك ئەستیرە كە لە كۆرەكەى جیا دەبیتەوہ، لىك جوئ دەبنەوہ، لە یەكتر نزىك دەبنەوہ و دیسان دور دەكەونەوہ. كۆ دەبنەوہ و لەناكاو دەچنە نیو كۆشك و بە دیوارەكاندا ھەلدەگەپین و دەچنە سەر كۆنگرەكان.

ئاورى مەشخەلەكان خوار و ژوورى كۆشكیان پوون كردبووہ. ئەمە ئەو مەشخەلە گەورەیه كە زەوى و ئاسمانى پوون كردۆتەوہ. مارا ھەستى بە تىنى ئاورەكە كرد؛ لە گۆنايدا، لە گەروويدا، لە لاقیدا، بلێى ئەمە لە بەر ئاوری كۆشك بى يان لەبەر ئاوری دەروونى خۆى؟! تەنیا شتىكى دەزانى؛ ئەمە گەرمایەكى شیرینە و داواى لى دەكا خۆى بشوا، مەگەر ئیستا ھەر شەوہ دیارى كراوەكەى ھەمام نییە؟

له قه راغ چۆمه که ده هات و ده چوو. جاریک چاوی له کۆشک ده کرد و جاریک له شوینی پینی خاوسی که له به یانییه وه پروت کرابوون، ههروهک ئه و سه رده مه ی نه چوو بووه شاری سه روه ره کان؛ وهک ئه و کاته ی هه موو به یانی و ئیواران کچ و کوریک ده هاتن و له چۆمه که دا مه له یان ده کرد و قورپان له یه ک هه لده سوو.

گه یشته جیگا که ی جارانیان. قه ده ریکی باش راوه ستا، قه ده ریکی به قه د ته مه نیک دریت، دوایه به هه ردوو ده ست پارچه که ی گرت و له ملیه وه دراندی و خوی به عه رزدا دا، مه مکه کانی له قور ده سوو، روخساری له قور وه رده دا، قوری ده جوو. کاتی له م کاره پیویسته رزگار بوو سه ر له نوئ رووبه پرووی کۆشک راوه ستا، تیشکی ئاوه که له سه ر چۆمه که، چۆمیکی دیکه ی دروست کرد بوو که ببوو پر دیک له نیوان هه ردوو لیواره که و هه ردوو شاره که دا، و داوای له مارا ده کرد به سه ریدا تیپه ری. به ر له وه ی به ره و پرده که هه نگاو بنی جاریکی دیکه نووشتاوه و پر به مستی قوری هه لگرت. توند توند مستی قووچاند و قوره که ی گوشی، دوایه چاوه کانی قووچاند و وه ری که وت.

قیت و سه ربه رز به سه ر پرده که دا ده رپویشت. لاقی له زیخی چۆمه که رۆ ده چوو. به لام چاوه کانی له ئاوری کۆشک بریبوو. ئاور، چاوه کانی گهرم داهینابوو، زیخه کان له ژیر لاقی هه لده هاتن؛ به لام ئه و هه ر ده رپویشت و ده رپویشت هه تا له تیشکه که دا نوقم بوو.

کیزهکان

ئەم بەھارە من و دەستە خوشکیکم چووین بۆ دەشتیکی نزیک. ھەریەکەمان بەیبوونیکمان چنی، دواپە چووین بۆ شوینی کە بە منالی ھاواییکی نزیک دەسالەمان لەوی ناشتبوو.

پووبەپووی یەکتەر پاوہستاین و دەنکە دەنکە گولە وردەکانمان بلأو کردەوہ. کە ئەم کارەمان تەواو بوو، ھاوالەکەم پووی تی کردم و گوتی: من دەبمە راھیبە.

منیش گوتم: ئەمن زەماوہند دەکەم.

دواپە چاومان لە قەبرەکە کرد و گوتمان: ئەی ئەوہ؟! ئەو نە زەماوہندی کرد و نە بووش بە راھیبە! ئەی چۆن مردوہ؟! مەگەر کەسیک نەژیابی، دەمری؟!

بە پێگای خۆماندا ھاتینەوہ. با، گولە وردەکانی ئیمە ی بە سەر ئاسمانی دەشتدا خستبووہ سەما. بەلام من چۆن زەماوہندم کرد و ھاوالەکەم چۆن بوو بە راھیبە؟! ئەمە دوو شتن کە ئیستا ھیچیان لی نازانم، بەلام چۆنیەتی مردنی ھاوالەکەمانت بۆ دەگێرمەوہ:

ئەو بەیانیبە بەیبوونەکانی گوندە بەرزەکەم کە بە سەر شانی دەشتدا راکشاوہ، زوو لە خەو ھەستان. کە چاویان کردەوہ شنە ی پێدەشتەکان ھەلیکرد و خۆر لە پشت کێوہوہ ھاتەدەر. بەیبوونیکی تەپلۆس لە ژیر ھەمامی تیشک و بادا ھەللەرزى، دانەپەکی تر ملی ھەلینا و چاوی لە تۆلەمارەکانی پێگا کرد کە فەرشی بەھاریان لەت لەت کردبوو... بە خوشکەکە ی گوت:

شەونىمى شەو لە چاوت بىسپرەوۋە ۋ ھەستە. ئىستە كورانى قژئالۆزكاو ۋ كچانى پىنەرم ۋ ناسك دىن. كور لىت دەپرسى: زەماوئەند دەكەى يان دەبىتە راھىبە؟ تۆ چيان ۋەلام دەدەيتەۋە؟

خەوتوۋەكە راست بۆۋە ۋ گوتى:

- ئەمە نەينى خۆمە ۋ تەنيا بۆ خاۋەنەكەى دەدركىنم... بۆ من قەت داوام لە تۆ كر دوۋە نەينى خۆتم پى بلى؟ تۆش ۋەك من نەينىت نىيە؟
- چاۋ لىكە! بىجگە لە ئىمە ۋ خوشكە گەۋرەكەمان كەسى تر نەماۋە.
دوئىنى ۋ پىر كچان ۋ كوران لىرەۋە تىپەرىن ۋ دەستيان بۆ لای كچە مام ۋ كچە خالەكانمان راداشت ۋ برديانن. ئەمپۆش نۆرەى ئىمەيە... ۋا نىيە؟
- برىا ۋا بوايە... بەلام خوشكى من دلەخورپەمە... داخوا تۆش دلەخورپەتە؟!

- زۆر... زۆر.

- ئەمن لەزەۋىبەكەم ھەلدەكەنن ۋ گولەكانم لى ورد دەكەن... من دەترسم.
لە چى؟

- لە ھىش ۋ ژان دەترسم. پىم عەببە پروت بمەۋە، من نامەۋى...

- چىت ناۋى؟

- نەينىبەكەم نادركىنم.

- ئەى لە دلدا ئەيشارىتەۋە؟

...

- بۆ تۆ ھەر ئەۋە باش بوو كە لە ژىر عەرزدا بمابايتەۋە.

- ھەست بە شتىكى نامۆ دەكەم، لە يەك كاتدا ھەم تالە ۋ ھەم شىرىن،

دەلىى ورد دەكرىم ھەتا لە دايك بم.

- كەۋا بى دەيدركىنى؟

- يان دەلىى ئەنجن ئەنجن دەكرىم ھەتا بمرم؟

- ئەمە شتىكى جوانە، ئەمە ھەموو شتىكە.

- تۆ دەيزانى؟

- نا نا، به لّام وای بۆ ده چم. با له خوشکه گه وره که مان بپرسین...
- وهره!

هه رکه روویان کرده ئه و واقیان و پر ما. خوشکه گه وره که یان زهره هه لگه را
و گوله کانی ژاکان، به لّام له شیرینی رۆحه وه پیکه نی و پیی گوتن: وه ک گوتتان
ئه مه شتیکی نامۆیه، شیرینه وه ک ژیان و تاله وه ک مه رگ، ته نانه ت له م
دووانه ش گه وره تره، به لّام من پیتانی نالیم، چونکه ئه مه نهینی منه و پیش
ئه وهی ئه و خاوه نهی چاره نووس بۆی دیاری کردووم بیت هه تا نهینییه که می پی
بلیم، ده رۆم... به لّام ئیوه پیروژتان بی، چونکه دهیدرکینن ئه ویش به دوو وشه ی
به دیمه ن جیاواز و به نیوه رۆک وه ک یه ک. دیسان پیروژتان بی... مال ئاوا!
ئه مه ی گوت و زریکاندی. نیونجییه که هاواری کرد: خوشکی!

چکوله که قیزاندی: به قوربانت بم!

به لّام ئه و که وتبووه سه ر عه رز. به سه ریدا نووشتانه وه و لاواندیانه وه:
- کاری ئه و توفانه ی شه و بوو که هات و پشتی شکاند.

- بریا هه تا هاتنی کچان و کوران زیندوو بوایه...

... هه تا نهینییه که ی بدرکاندایه.

- مرد و نهیزانی ژان چیه؟!

- چه ساوه!

- پیش ئه وهی شه که تی بناسی...

- پیروزی بی!

- خودا عافوی کا!

پاش بیده نگییه کی قورس، چکوله که گوپی بۆ با راگرت و هاواری کرد:

- ده بیستی؟

- چی؟

- ئه وه هاتن... هاتن!

سیداره و چۆلهکهکان

حاکم هاته بهر هه‌یوانی کۆشک و وه‌لامی شادی گه‌له‌که‌ی داوه و له‌م سهر تا ئه‌و سهری کۆشک گه‌را هه‌تا خۆشحالی خۆی له‌و بریاره مه‌زنه‌ی ده‌ری کردووه، ده‌ربړی.

وه‌زیری تازه‌ش به‌ شادییه‌وه له‌م جه‌ژنه‌دا به‌شدارى کرد. له‌و کاته‌وه ئه‌م پله‌یه‌ی پى درابوو، ئه‌مه‌ یه‌که‌مین سه‌رکه‌وتنى بوو. ئه‌و له‌ په‌ناى سه‌روه‌ره‌که‌یدا راوه‌ستا و باسى خۆشحالی و هه‌ستى گه‌له‌که‌ی بۆ کرد. ئه‌مه‌ یه‌که‌م جار نه‌بوو که حاکم ئه‌م هه‌موو خۆشه‌ویستیه‌ی له‌ گه‌له مه‌زنه‌که‌ی ده‌دى، به‌لکو هه‌میشه‌ هه‌ستى ده‌کرد که به‌ گه‌وره‌یى و هه‌زه‌وه له‌ نیوان ئاسمان و زه‌ویدا له‌ سهر کورسى خۆشه‌ویستى دانیشتوووه؛ به‌لام بى‌گومان ئه‌و پۆژه له‌ خۆشترين پۆژه‌کانى ژيانى بوو.

«رۆژیکى میژووبى» ئه‌مه‌ قسه‌ی وه‌زیر بوو. وێژه‌ره‌کانى خه‌لكیش له‌ نیو گه‌لدا به‌م ناوه‌ باسى ئه‌و پۆژه‌یان ده‌کرد. بۆ وا نه‌بى؟ ئه‌وه‌تا حاکم داخوازی گه‌له‌که‌ی په‌سند کردووه و ته‌میانه‌ی ئیعدامى لابر دووه و روخسارى دزیوى ئه‌وى سپیوه‌ته‌وه.... ته‌میانه‌ییک که میراتى سه‌رده‌مه تاریکه‌کان بوو.

ئه‌وه‌ گه‌له‌ له‌ هه‌وشه‌ی کۆشکدا جه‌ژنى سووتانى سیداره‌ی گرتوووه. سیداره‌که‌یان دروست له‌و جیگایه‌ دانا که له‌ کۆنه‌وه له‌وى هه‌لده‌به‌سترا. گوگرد و نه‌وتیان به‌ سه‌ردا پرشت و ئاوریان تیبه‌ردا و ده‌ستیان کرد به‌ هه‌له‌په‌رکى و گۆرانى گوتن به‌ ده‌وریدا. بالۆره‌ی ژنان ده‌گه‌یشته‌ ئاسمان. حاکم ماوه‌یه‌کى باش چاوى له‌م دیمه‌نه‌ دل‌رفینه‌ کرد. له‌ نیو بلیسه‌ی ئاوره‌که‌دا ده‌سته‌ی له‌ سیداره‌ دراوه‌کانى ده‌دى... تاوانبار... خوینرێژ...

ریگر.... دهستهیه کی بیئژمار له وانه ی حه رامه یان کردبوو و یاساکانیان له ژیر پی نابوو.

روخساره کانی لی تیکه ل ده بوو... روخساری ئه وانه ی به ره و مه رگ ده چوون... مه رگیش تاقه روخساری خو ی پی خه لات ده کردن و ته نیا نیشانه ی خو ی له سه روچاویاندا ده کیشاوه: گه وجی!

مردن ته نانه ت له سه ر سیداره ش بی، ترسینه ر نییه، خراپ ئه و نیشانه یه یه. له چاوه کانیاندا ئه م نیشانه یه به دی ده کرا. ئه وان وه ک سه گی ده سته مۆ ملی خو یان ده دا به جه لداد، هه تا له ته نافه که ی بخا... بیجگه له چاوه کانیان... ئه وان نیشانه که ی خو یان له سیداره ده دزیه وه و به سه ر مه رگدا زال ده بوون... دوای مه رگیش له سه ر درکاندی نیشانه که یان سوور بوون، هه تا ئه وه ی جه لداد ده بیه ستن.

حاکم قه ت ئه و روخساره له بیر ناباته وه که له و نیوه وه بیته ده ری. جه لداد دوایین داخوازی مه حکومه که ده پرسی. وه لام ده داته وه: پی م خو شه رووه و کۆشک بمرم. ئینجا رووی له هه یوانی کۆشک ده کا و تفیک بو حاکمه که ی ده خا، پاشان جه لداد له قه یه ک له کورسیه که ی ژیر پیی ده دا؛ ده لی له قه له ته ختی حاکم ده دا.

ئه م بی شه رمییه هی ده سته ی نه یاران ی حکومه ت بوو. ئه وانه ی خه ریکی گه لاله دارشتن بوون هه تا حاکم ترور بکه ن و خو یان له جیی ئه و دانیشن. ئه وان ی دیکه دوو داخوازی په سندیان هه بوو: به خشرانی یه کجاری له لایه ن خواکه یانه وه و جگه ره یه ک که هه تا نیوه ی بیکیشتن.

بو تاوانباریکیان سی جار ته نافه که پچرا. له یه که میاندا گه ل ده ستیان کرده ئه و نزا و لومه کردنی جه لداد. له دووه میاندا گه ل ناره زایه تی خو ی له به فیرو دانی دارایی خه زانه بو کرینی ته نافی رزیو ده ربری. له سیته میاندا گه ل داوای به خشین و لیبور دنی کرد.

(داوایان له من کرد. منی حاکمیش له وانه بوو داخوازی گه له که م قه بوول که م. نه ک له بهر ئه وه ی به زه بییم به که سیندا بی... ره حم و به زه بی بو عدل

داد، خراپتر و کوشنده تره له بی رهحمی و دلرهقی... به لکو له بهر ریزنان له خورافاتای گهل. چونکه خورافات پیخوری گهله... باوکم هه میسه ئاوی دهگوت)

جهلاد به پهله مه حکومه که ی بو لای په تی قایم و ته یار بو مله وپانی وهک ئه و ده برد. ئه و گیراوانه ی به سه ره رزییه وه به ره و سیداره ده چوون... ئه و ترسه نوکانه ی سه ری شوپیان ده که وته نیو باوه شیان و جهلاد به ره و سیداره راکیشی ده کردن... ئه وانه ی ره وانیژی سه حبان کوری وائیل به سه ریاندا باریبوو... ئه وانه ی زمانیان ده گیرا و دوعا له سه ر لیویان ویشک ده بوو... ئه و دلاوایانه ی هه ر به که ره تیگ و به ته وای گیانیان دها... ئه و قرینسانه ی ده ستیان پیوه ده گرت و خه لک به چرکه چرکی سه عاته کانیان بویان ده بژاردن هه تا جهلاد ناچار ده بوو لاقیان بیه ستی هه تا حه قه که یان لی بستینی... ئه وانه ی توبه یان ده کرد و ئه وانه ی خه ریکی کفر کردن بوون و ئه وانه ی ده گریان... روخساری ته وای ئه وانه ده گه راوه... سه ره کانیان له نیو دووکه لی سیداره سووتاوه که دا سه مایان ده کرد و به ده وری خویندا هه لده سووران... ون ده بوون و ده هاتنه وه... له سه ر سنگیان تاوان نامه که یان هه لواسرابوو... له خواره وه ئیمزای حاکم به ده سخه تی خو ی ده بینرا.

گری ئاوره که پر به قورگی ناوی ئه وی ده گوته وه... حاکم ته وای ئه و رۆژه هه والی له سیداره درانی کوره که ی دا به و دایکه، ناوی خو ی و ئاه و ناله ی ئه و ژنه ی له گویدا ده زرينگاوه... دایک پاش بیستنی هه واله که به ده ور به ری کۆشکدا ده هات و ده چوو... قژی ده رنیه وه و روو له ئاسمان تووک و نزای له حاکم ده کرد و هه زار ئوف و له حنه تی بو دهنارد.

حاکم وه بییری هاته وه به پیی عاده تی پاش له دار درانی هه ر تاوانباریک، پاشماوه ی ئه و رۆژه ی لای قه شمه ری کۆشک برده سه ر و گوی به ستراره کانی بو لای دهنگی دایک وه رسووړاند.

«ده بی گوییه کت هه میسه که ر بی» ئه مه ش قسه ی باوکی بوو. پیش مه رگیش لۆکه ی گوی خوی ده رهیتنا و به ده ستی خو ی له گوی کوره که ی

خنی. «ئاڭگات لەم گۆی حەکیمەت بێ، حاکی دواى من!» چۆن پازى ببوو
لۆکەى گۆی دەربینى؟

حاكم له پهستا چاوى له خهلكهكه دهكرد و له روخساره شاد و به ئاور
پوونهكهيان ورد دهبووه... بو روخسارى ئه و دايكه دهگهرا... ههوه دهنگى
ئه وه... دهنگى بالورهكهى... دهليى سه ره به ندى ئاه و ناله يه... ئه ي خوى له
كو ييه؟

وهزير چه ناگه ي خسته سه رشانى حاكم و له پشته وه به سرته پيى گوت
«ئه م كه ره ته به رزى پله ت له كو شك و هه موو نيشتمان ه كان به واتاى
به رته سكيانه وه به ره و شو ينيك تي په رپوه كه سنوور و نيشتمان نانا سى...
ئيس تا بي جگه له حاكميكي باش و سالح، بوويه ته پاله وان يكي مر و قايه تى و بو
هه ميشه نه مر و زيندووى.»

حاكم به قه ستى واى نيشان دا كه ده ستى له بهر ريزگرتن له هه ستى
خه لك به رز ده كاته وه. ده ستى هه تا بنا گويى هه ليئا و به توندى گويى خورا ند.
ده تگوت لۆكه كه ي لى ون بووه. گويى بو قسه چه وره كانى وه زير شل
نه كرد بوو. له بيري ئه وه دا بوو سه ر له كارى خه لك ده ربينى؛ ئه و گه له ي
ئيس تا به دلخوشى و شاديبه وه سينداره ده سووتينى هه ر ئه و گه له يه كه پيشتر
وهك ئه مپرو له م هه وشه يه دا كو ببوونه وه و ئافه ريميان بو سينداره ده نار د.
چونكه له توله ي مه حكوومه كان گيانى ئه وانى ده ستا ند... توله يه كى به رامبه ر به
تا وان... هه ر ئه و گه له شه دو عاى سه ركه و تنيان بو حاكمى دادپه روه ر ده نار د.

تا پوى له سينداره درا وه كان له بهر چاوى حاكم ون بوو. ئيتر هه ر
روخسارى پيا و ژن و گه وره و چكوله ي ئه و گه له ي ده دى كه له بهر جه ژن
خوشحال بوون. ده تگوت سينداره بو هه موويان ها تبوو... ده نا ماناى ئه م
توله يه كه به شكلى گوگرد و نه وت و نه حله ت ده يكه ن به سه ر سينداره دا
چييه؟ ئه گه ر وا يه خو شحالى جارا نى ئه وان له بهر ئه وه بوو كه سيكى ديكه ي
بيجگه له مان ده مرد و جار ي ئه مان ده مانه وه و بو غزيكى شيرين به رى
گه روويانى ده گرت: ته ناف مليانى برد و رويى.

وا ئیستاش له دهس سیداره رزگار بوون... ته نیا نووکه قهله میک سیداره ی له ملیان کردهوه و ئیتر ئهوان هه موو بی گوناح بوون و به سه ر سیداره دا سه رکه وتیوون... ئیستاش خه لکه که به دوا ی جه لادا ده گه رین هه تا ئه ویش له نیو خۆله میشی سیداره که دا بسووتینن.

حاکم بی ئه وه ی بزانی، به دهستی کایه ی به ملی حاکمی چکۆله ده کرد که هاتبوو به ره هیوان و له به رده می باوکیدا راوه ستابوو... له پر به خه یالیدا هات که قامکه کانی له ملی کورپه که یدا وه ک ته نافیک له ملی پیچراوه؛ ته زوویه ک به گیانیدا هات. مندا له که خیرا دهستی باوکی له ملی خۆی کرده وه و کاتی ناوی جه لادی بیست سه ری هه لینا و گو تی: «ئه گه ر سیداره نه مینی جه لاد چی ده کا؟»

حاکم قهت ئه م پرسیاره به میشکیدا نه هاتبوو. وه زیر به جیی ئه و وه لامی حاکمی چکۆله ی داوه: «چیرۆکی ئه و که سانهت بۆ ده گێریته وه که پینستر له داری داون»

ئه گه رچی حاکمی چکۆله زۆری پیندا گرت به لام جه لادیان بۆ کۆشک نه هینا هه تا چیرۆکی له سیداره دراوه کانی بۆ بیگریته وه. دانیشتوانی کۆشکیش هه ر لیتیان نه پرسى.

جه لاد رۆژی یه که م له مالیدا خۆی شارده وه و درگا که ی ئالقه ریز کرد و گیانی خۆی له تۆله ی گه ل رزگار کرد. رۆژی دووه م هاته ده ری و بۆ کار گه را. به لام که س کاری پیندا. ئه و له ماوه ی ژیانیدا هه ر کاری له سیداره دانی کردبوو که زه مانى ئه م ئیشه ش به سه رچوو بوو. رۆژی سییه م ژنه که ی گوراندی به سه ریدا: «هیچ پیخۆر و بژیویکمان نییه... هه تاکه ی به ته مبه لی له مالئ داده نیشی؟» به سه رلێش ئیواوییه وه ده رکه وت. لاقه کانی به ره و کۆشکیان برد. دهستی له نه رده کانی ده روازه که توند کرد و هه تا نیوه رۆ چاوی له شوینی رۆزییه که ی بری.

پوژى چوارهم و پينجه م و شه شه م ژنه كهى له به يانييه وه هه تا ئيوارى به
نيوچاوانى تاله وه ده ستى له كه له كهى دهنه و ناو نيتكهى لى هه لده دا: «جه لادا!
وه حشى! درنده!»

پوژى حه وته م ژنه كهى ده رى كرد. ناچار له بهر درگاي كو شك خه وت.
به يانى به زه يني دا هات بچى بو لاي حاكم، به شكوو روحمى پى بكا و كاريكى
چكوله ي پى بدا، گهرچى ئه و كاره، باخه وانى له «باخه كانى توبه» شدا بى.
پاش له به ين چوونى ئيعدام ناوى به نديخانه گو رابوو به باخى توبه. جه لادا
زور زوو ئه م بيره كاله ي له ميشكى ده ركرد. چونكه باخه كانى توبه بو
سه رده مى تازه بوون و وه زير خو ي كارگيرى پسپورى بو هه لباردبوو،
ئيدى چون ئيزن به و دها له وى كار بكا، ئه گهرچى كاره كه شى شيو كردنى
زه وى بو چه قاندى گول و گيا بى! ئه و، جه لادى سه رده مى كون بوو.

جاريكى ديكه چوو هه وشه ي كو شك و چاوى له وه هيوانه كرد كه
وه ختى خو ي حاكم له ويوه چاوى له سيداره ده كرد. هه ناسه يه كى هه لكيشا و
به خو ي گوت: «له به ين چوونى ئيعدام تاوانى له به ين نه برد، رزقى منى
برى... هه تا ديت تاوانباره كانيش زورتر دهن و تاوانه كانيش گوره تر»

گريانى نه ده هات... ئه و پوژه هه ر پي ده كه نى... ياساى تازه ش كه
مه حكوم هه كان به رپوه يان ده برد زورترى ده خسته پي كه نين... پيش هه موو
شتى ئه م ماله سپيانه ي به جى به نديخانه كونه كان، له نيو سه وزه لانى و
ئاودا بو يان دروست كر ابو... پول پوليش چوله كه ي دلرفينى زهد و سوور
و شين كه له چوار قورنه ي جيهانه وه كو يان كردبووه و به سه ره به ستى له
شه قه ي باليان دها و تيبان ده چريكاند... به جى كوت و زنجيريش، ئامرازى
مؤسقا به مه حكوم هه كانه وه هه لده واسرا، هه تا لاساى ده نكي چوله كه كانى
پى بكه نه وه... ئه مه ته واوى ته مي يانه كه يان بوو...

- مۇسىقا! مۇسىقا!

ئەمە بىنىشتە خۇشەى سەر زارى ۋەزىر بوو. زۆر جار بە حاكىمى دەگوت:
«مۇسىقا، ۋەحشى بىبابان دەكاتە مەر، ۋ شەيتان دەكاتە فرىشتە! گەورەم!
رۇژىك دادى ۋلاتى تۇ دەبىتە مەلبەندى چۆلەكە ۋ فرىشتە»

ۋەزىر ھەر بەمە پازى نەبوو. حاكىمىشى ناچار كرد مانگى جارىك
سەردانى باخەكانى توبە بكا. داۋاى لە پۇژنامەۋانەكانىش كرد وىنەى ئەم
دىمانانە بلاۋ كەنەۋە.

رۇژىكى دىكە بە حاكىمى گوت: «گەورەم! پىت چۆنە لەگەل بەندىيەكان
دانىشى ۋ پىكەۋە نان بخۇن؟!... ئىتر ئەمە لوتكەى گەورەى ۋ ئەۋپەرى
شانازىيە بۇ جەنابتان...»

ھەتا پازىشى نەكرد دەستى لى ھەلنەگرت.

پىش بىنىيەكەى جەللاد ۋەراست گەرا. ھىشتا چەند مانگ رانەبردبوو كە
باخەكانى توبە ۋ گۇرانى پېر بوو لە ميوانانىك كە لە چوار قورنەى ۋلاتەۋە
دەھاتن. ۋەزىر پىشنىارى بە حاكم كرد باخەكان پەرە پىبدا ھەتا لە دەس
ئەۋكەۋىلە خوار ۋ خىچ ۋ نالەبارانەى بەر دەركى باخەكانيان ناحەز
كردبوو، رزگاربيان بى.

ھەژارەكان لە پرووخانى مالەكانيان نارەحەت بوون. ۋەزىر دەستورى بە
سەربازەكانى دا سەركوتيان بكن ۋ پىبەرەكانيان بە تاۋانى سەربزىۋى
بكىشنە دادگا. لەم پىبەۋە ژمارەى مەحكومكراۋ بە لاساى كردهنەۋەى
دەنگى چۆلەكە زۆرتەر بوو.

حاكم لەم تەگىرە زۆر دلخۇش نەبوو ۋ وردە وردە فكر ۋ خەيال
ھىرشى بۇ دەھىنا.

تاۋان ۋ خراپە سەقامگىر بىوون. دزى ۋ رىگرتن ۋ كوشتن زۆرتەر بىوو.
كارى ھەرامە پەرەى سەندبوو. ۋاى لىھات گەل خوازىارى دانانى پەتى
ئاسايش ۋ ھىمنايەتى بوو. وردەوردە لە ھەموو سوۋچىكى ۋلاتەۋە دەنگى

ناره‌زایه‌تی له تیکه‌ولیکه‌ی ولات به‌رز ده‌بووه. به‌لام وه‌زیر به‌ری کاره‌که‌ی گرت: یاسایه‌کی دانا که ئیزنی نه‌ده‌دا پوژنامه‌کان ئهم هه‌والانه‌ی بلاو بکه‌نه‌وه. پاشان یاسایه‌که‌ی برده‌ی لای حاکم و ناچارێ کرد ئیمزای بکا.

حاکم له سه‌ردانیکی دیکه‌ی بو باخه‌کانی تۆبه، له بیده‌نگی نیو ریگا سه‌ری سوورما‌بوو. گه‌ل که ئه‌ویان ده‌دی له به‌ری هه‌لده‌هاتن. ژنه‌کان درگای ماله‌کانیان داده‌خست. له کاتی نان‌خواردن له گه‌ل به‌ندییه‌کان بی‌ری ئالۆز و په‌رۆش ببوو به‌قه‌د چۆله‌که‌یه‌کی ئه‌وانی خوارد... به‌لام ئه‌وان له خۆشترین کاتی خۆیاندا بوون... به‌ئاسووده‌یییه‌وه نانیان ده‌خوارد و په‌رداخیان ئال‌و‌گۆر ده‌کرد... سازیان لیده‌دا و سه‌مایان ده‌کرد. چۆله‌که‌کانیش خۆشترین گۆرانییان ده‌چری. گه‌وره‌یه‌کی نیویان په‌رداخه‌که‌ی هه‌لینا و به‌ره‌و لای حاکم هات، هه‌تا له‌وی بیخواته‌وه. گوتی: به‌سه‌لامه‌تی حاکم. داوای له‌وانی دیکه‌ش کرد په‌رداخه‌کانیان هه‌لینن. به‌لام له به‌ر مه‌ستی لاتراسکه‌ی به‌ست و په‌رداخه‌که‌ له ده‌ستی به‌ربۆوه و خۆشی به‌سه‌ریدا که‌وت. حاکم هه‌ستا و داوینی عه‌با ته‌ره‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت و گه‌راوه‌ی بو کۆشک.

ئهو شه‌وه و شه‌وانی دیکه‌ش خه‌و نه‌چووه چاوی حاکم. ئهم شان و ئهو شانی ده‌کرد و کاروباری حکومه‌تی هه‌لده‌سه‌نگاند. هه‌موو به‌یانیه‌ک پۆلیس راپۆرتی بو ده‌هینا که پر بوو له باسی زنجیره‌یه‌کی تازه‌ی تاوان و خراپه‌کاری و شیوازی تازه‌ی تاوان کردن و به‌ره‌یه‌کی نویی تاوانبار. له راپۆرتیکی نه‌ینیشدا «خزمه‌تکاریکی دلپاکی حاکم» ده‌یه‌ویست بی‌په‌رده له‌گه‌ل سه‌روه‌ره‌که‌ی بدوی. له راپۆرته‌که‌دا هاتبوو: گه‌ل له کۆر و کۆبوونه‌وه‌کانیاندا شوخی به‌چۆله‌که‌کان ده‌که‌ن و گالته‌ش به‌حاکم ده‌که‌ن که چۆن ده‌بی له سه‌ر سه‌رفه‌ی چه‌ته و ریگر دانیشی... و هه‌ناسه‌ی بو سه‌رده‌می سێداره‌ هه‌لده‌کیشتن.....

حاکم به ته‌واوی راپۆرته‌که‌ی نه‌خوینده‌وه که وه‌زیر به هاوار و داد خۆی به ژووریدا کرد: «پیلان! گه‌وره‌م، پیلان! کۆنه‌په‌ره‌ستی خه‌ریکه‌ دژی سه‌روه‌رم پیلانیکی چه‌په‌ل ده‌گێرێ»

ئاماژهی به‌هاواله‌کانی کرد. ئەوانیش هاتته‌ ژوورێ و کونده‌بوویه‌کیان له‌ به‌رده‌می حاکم دانا: «ئوه‌مان له‌ به‌ر درگای کۆشک دیته‌وه... ئەم کاغه‌زه‌ش به‌ ملیه‌وه‌ بوو (دیاری گه‌ل بۆ حاکمه‌که‌ی، باوکی چۆله‌که‌کان)»
وه‌زیر گوتی: «ئاشکرایه‌ به‌م کاره‌ چییان ده‌وی! گه‌وره‌م! داوای سه‌ری تو ده‌که‌ن... کوندیش هه‌والی مه‌رگی حکومه‌تی تۆی پێیه‌.»

حاکم ده‌ستووری دا کونده‌که‌ بخه‌نه‌ تاریکیه‌کی ئەنگوسته‌چاوه‌وه. به‌ پشتی ده‌ستیش وه‌زیری جواب کرد و گوتی: «ده‌مه‌وی ئەمه‌رۆ له‌ کۆشکدا بمینمه‌وه و سه‌باره‌ت به‌ باری ولات له‌گه‌ل که‌س نادویم... وه‌زیر! ده‌توانی برۆیته‌وه‌ بۆ مالی خۆتان»

چاوه‌کانی حاکم ئاوسی بریقه‌یه‌کی ترسینه‌ر بوو. بۆیه‌ ترس که‌وته‌ دلێ وه‌زیر و خیرا پۆیشت.

حاکم خیرا سه‌رۆک پۆلیسی بانگ کرد و گوتی: «هه‌ر ئیستا گزیری ده‌م‌راستم بۆ بدۆزنه‌وه‌ و بیهیننه‌ لام.» پاشان هه‌رای له‌ میرزاکه‌ی کرد و گوتی: «ئهم دوو بریاره‌ بنه‌وسه‌: یه‌ک وه‌زیر له‌ سه‌ر کار لابرێ و به‌ جیی ئەو گزیری ده‌م‌راست دانرێ. دوو، درگای باخه‌کانی تۆبه‌ داخری و سه‌زای ئیعدام به‌رپۆیه‌ بچیته‌وه‌.»

سه‌رۆک پۆلیس زۆر زوو به‌ په‌نگی سپی و هه‌ناسه‌به‌رکێوه‌ گه‌راوه‌.

حاکم به‌رۆکی گرت: کوا گزیر؟

سه‌رۆک پۆلیس وه‌لامی داوه‌: سه‌ربازه‌کانم نه‌یانتوانیوه‌ له‌ شار بچنه‌ ده‌ری، خه‌لک خه‌ریکن راده‌په‌رن... ده‌سته‌ ده‌سته‌ کۆلان و شه‌قامیان پر کردووه‌ و خوازیاری پووخانی حکومه‌تی تۆن... له‌ ریگاش به‌ریان به‌ فایتوونی وه‌زیر گرتووه‌ و به‌ جیی ئەسه‌په‌که‌ی زینیان کردووه‌ و پشتیان به‌ شیلاق سوور کردۆته‌وه‌... له‌ باخه‌کانی تۆبه‌شدا، مه‌حکومه‌کان ئامرازه‌کانی مۆسیقیان له‌

سەرى رېبەرى كۆرەكەياندا شكاندووه و ھەموو چۆلەكەكانيان بە پەروپوۋوھ خواردووه... ئىستاش زۆر توورەن و دارەكان دەشكىننەوھ و دەچنە رېزى نەيارەكان.

- گەرەم! گەلى توورە و ورووژاۋ خەرىكن بەرەو كۆشك دىن!

حاكم پەرىيە بەر ھەيوان و دىتى نەيارەكان پىشتر لە دەستەكانى تر گەشتوونەتە ھەوشەى كۆشك. حاكمى چكۆلە لای ھەوزەكە كايەى دەكرد. ھەموو يەكى سەروبەرديان تىھەلكرد و لە خویندا گەوزى. ئىتر لە ھەموو لايەكھوھ ھەر بەرد بوو كە بەرەو كۆشك دەھات. حاكم وەك شىت كەفى دەچرى. گوراندى بە سەر سەرۆكى پولىسدا: «دۆخى نائاسايى راگەيىنە... دۆخى نائاسايى!» بەلام دەرفەتىك نەمابوو.

بەرەبەيانى پۇژى دوايى، گەل لە ھەوشەى كۆشكدا سىدارەيان چەقاند و بە دواى جەللادا دەگەران. بەلام حاكم گەلەكەى تووشى نارەھەتى نەكرد: خۆى چووھ سەر كورسى و بە دوو دەستى خۆى تەنافى سىدارەى خستە مى.....

هاوړی کامیل

پیاوکه به ژنه که ی گوت: خړینگه که تم دهیه... ههسته خیراکه...
له چوارچپوهی درگاکه دا راوه ستابوو و دوو چاوه په شه که ی برپیوو و
عهرز. ژنه وه لامیکي نه داوه. کابرا رقی ههستا: ههسته دهی!
کامیل وهک که سی سه بری به سه رچووبی، به دهستی راستیشی
نماژیه کی له ژیره وه بو سه ری کرد.

سامیه ههستی کرد نه گهر هر وا کتومت له سهر سنده لیه که دانیشی،
شهقه زله یه کی دیکه ی بو دادینیته وه که له هر کوئی بکه وتایه ده که وت.
ههستا چووه لای ته خته که و لویه کی دوشه که که ی هه لداوه و دهستی دریژ
کرد و خشله وهک نوشته پیچراوه که ی دهرهینا. په ته که ی لی کرده وه. هه رکه
چاوی به زیړه که که وت فرمیسه که کانی داوه رین. له عه زره تا لیوی ده کروشت.
کامیل گوئی به گریان و ناله ی ژنه که ی نه دا و پاش نه وه ی دوو جار
زیړه که ی له سهر دهستی هه لسوورانده خستیه گیرفانی و پووی خوی
وه رسوورانده بروا، به لام راوه ستا و بی نه وه ی ئاور بداته وه له ژنه که ی
پرسی: له بیرته به چه ندمان کری؟

- به چوار عوسمانی... له بیرت بی کچه که ت نه خوشه، منیش ته نیا له بهر
خهرجی دوکتور که ده بی بیهینمه سهر کچه که م له م زیړه ده ست هه لده گرم،
نهک له بهر عاره ق که ورگتی پی هه لماسینی... وریا به زیرینگر گزه ت لی
نهکا؟!

کامیل دلنیا بوو زیرینگر فریوی ده دا... بو نه ویش هر له و سه رمایه داره
چه وسینه رانه نه بوو؟! مه گهر نه ویش یه کی له نه ندامانی نه م شیرکه ته گه وره
نییه که به سهر ته واوی دنیا دا زاله؟... (کامیل نه و کومپانیایانه ی به دیوه زمه
ده شو بهاند).. چوار لیره به شی نانی ژن و مناله که ی و به شی عاره ق و

جگه ره‌ی حه‌وتوو‌یه‌کی ده‌کا، ئه‌ی بۆ حه‌وتوو‌ی داهاتوو؟... نایه‌ه‌و‌ی بیر له داهاتوو بکاته‌وه، ره‌نگه‌ حه‌وتوو‌ی دیکه‌ بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ به‌ندیخانه...
 ئه‌ونده به‌ په‌له‌ ده‌رۆ‌یشت که به‌ پینج خوله‌ک له‌ ره‌میله، گه‌ره‌کی ماله‌که‌یانه‌وه‌ گه‌یشته‌ گۆره‌پانی شه‌هیدان. خیرا چوه‌ نیو بازار‌ی زی‌رینگه‌ران و ده‌ستی کرد به‌ نیشاندانی زی‌ره‌که و دوو‌کانه‌و دوو‌کانی ده‌کرد. نه‌یده‌توانی نه‌ له‌ بارمه‌دا داینی، نه‌ بیشی‌فرۆشی. زی‌رینگه‌ر زه‌ره‌بینکی له‌ سه‌ر چاویکی داده‌نا و له‌ زه‌رپه‌که‌ راده‌ما... دوا‌یه به‌ چاوه‌ نیوه‌ قوو‌چاوه‌که‌یه‌وه له‌ خاوه‌ن زی‌ره‌که‌ی ده‌پرسی: کوا پسووله‌(وه‌سل)ی ئه‌م خشله‌؟! دوا‌یه‌ چاوی به‌ سه‌رتاپیی کابرا‌دا ده‌گی‌را و ده‌یروانییه‌ قه‌لافه‌تی عه‌یبداری و شاله‌ سووره‌ کۆنه‌که‌ی ملی و جله‌ دپاوه‌که‌ی و گۆره‌وییه‌ شو‌رپو‌وه‌که‌ی سه‌ر که‌وشه‌کانی. ئه‌مجار خشله‌که‌ی ده‌داوه‌ و له‌ بن لیوه‌وه‌ ده‌یپرتاند یان سه‌رتیه‌کی له‌گه‌ل شاگرده‌که‌ی ده‌کرد. ده‌می کامیلیش به‌ پیکه‌نینکی سووکایه‌تی ده‌کراوه‌ و به‌ره‌و دوو‌کانیکی دیکه‌ ده‌رۆ‌یشت. خاوه‌ن دوو‌کانی پیشووش چاوی ده‌برپه‌ دپاوی دواوه‌ی شه‌رواله‌که‌ی کامیل و به‌م چاوه‌ لی‌کردنه‌ به‌رپیی ده‌کرد. ده‌نگوت ئه‌مه‌ش پیکه‌نینی سووکایه‌تییه‌کی دیکه‌یه‌. ئاخیری کامیل توانی ده‌سبه‌نده‌که به‌ دوو لی‌ره‌ و نیو به‌ زی‌رینگه‌ریک بفرۆشی. کابرا که‌ پووله‌که‌ی پیندا و گو‌تی:

- به‌ مه‌رجیک ئه‌م زی‌ره‌ هی خۆت بی!

کامیل پووی له‌ زی‌رینگه‌ر تیکنا و پووله‌که‌ی له‌ به‌ینی قامکه‌کانیدا گو‌شی و چوه‌ ده‌ری... له‌ ریگا له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ هه‌ر بۆله‌ی ده‌هات: من دزم؟ دن ئیوه‌ن... هه‌مووتان دزن... سه‌گینه!

سامیه زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه‌ چاوه‌رپیی می‌رده‌که‌ی بوو. ئه‌و پۆژه‌ نه‌چوو‌بوو جلی خه‌لکی گه‌ره‌ک بشوا. له‌ مائی لای جیخه‌وی نادیه‌ی کچی هه‌لترووشکابوو. نادیه‌ ده‌ینالاند و هه‌تا خه‌وی لیکه‌وت به‌ ترسه‌وه‌ چاوه‌ پر ئاواره‌کانی له‌ دایکی بریبوو. سامیه جیگا‌که‌ی ریک‌وپیک کرد و هه‌سیره‌که‌ی

گسک دا و جلی منالہکھی پینہ کرد. کاتی له کومیدیکدا بو پارچه بیک ده گه را هتا قولیکی دراوی پی پینہ بکا دهستی له قاقه ز و کتیبه کانی میرده که ی که وت، هه موویان پرش و بلاو، لیره په ریه کی دراو... له ولا په ریه کی په رتوت... له و لاتر کتیبیکی نیوه ئاوه لا.

سامیه له جیگای خویدا ویشک بوو. ده تگوت بزمار کیشیک گرتوویه تی و له بهینی ددانه کانیدا توند دهیگوشی؟ ئه مانه بوون ئه و کتیب و قاقه زانه ی که ده بوو پوونا کایی به ولات بدهن؟ ئه مانه بوون ماموستای عه داله ت و به رامبه ری و رووخینه ری کوشکی زوردار و داراکان؟ ئه مانه بوون ده یانویست نان به ه ژار و له ش ساغی به نه خوش بدن و زانیاری پینشکه شی نه زان بکه ن؟ ئه مانه بوون ئه و کوره ئاسمانییه که ده بوایه هه موو چینه کانی خه لک به دوا ی گورانییه کانیا ن بکه ون... هه موو له یه ک ریزدا و له یه ک ریگادا و به ره و یه ک ئامانج که به خته وه ری بو کومه له؟... هه مووی قسه یه! قسه ی چه ور و فریوده را!

ژنه هه روا چاوی له شته کانی کومیده که ده کرد و سه ری به نیشانه ی سووکایه تی پی کردن راده وه شانند و جنیوی به کتیب و قاقه زه کان ددها، هینده رقی هه ستابوو به ئاواته وه بوو دیر و وشه و پیته کان بجوولابان و شتیکیان له وه لامی ئه ودا بگوتبایه؛ به لام ئه وان جووله یان نه ده کرد و کتومت و گه و جانه را وه ستابوون. ژنه پیی وابوو ئه مه سووکایه تیکردن به وه... کتیبیکی هه لگرت و په ریه په ری کرد و خستیه ژیر پی له قه. کوره چکوله که ی که هه ر به دووی دایکیدا دهات و خو ی به داوینیدا هه لده واسی، به گاگولکی له سه ر لاشه ی کتیبه که کایه ی ده کرد و په ریه کانی دهراند. هه ستی به خوشییه کی سه یر و یارییه کی بی وینه ده کرد... ئه ویش له مالیکدا که قهت له یستوکیان نه دیتبوو...

کامیل هتا سالی پاش زهماوهنده که ی موچه خووری شیرکه تیکی نه وتی به یرووت بوو. موچه که ی به راده یه ک بوو که ده یتوانی مالیکی دوو دیوی

بۆ خۆی و خیزانی به کرئ بگری. هەردووکیان له ژین پازی بوون. کامیل و هخته که خۆی له نیوان کار و مایدا بهش کردبوو. به تپه پینی زه مان، شه و له گه ل شه و درهنگتر دهاته وه مای و هەر جاره ی کتیبیککی له بن ههنگل بو و ههتا نیوه شه و خه ریکی خویندنه وه ی ده بوو. سامیه لیی ده پرسی ههتا ئەم درهنگانه له کوئ بووه؟ ئەویش دهیگوت، لای چەند هه قالیک... پیکه وه کاریان بووه...

کاتیک نهاته وه کان چەند پاته کراوه و له مانگیک زۆرتر تپه پری، کامیل ناعیلاج راسته قینه ی به ژنه که ی گوت. له سه ر تهخته که لای سامیه دانیشته و گوتی: زگت ده بیته عه مباری قسه کانم؟

ته زوویه ک به گیانی سامیه دا هات. دللی هه والی کاریککی ته ماوی ده دا که میزده که ی تیندا به شداره، به لام دلنیا بوون له ئاکاری چاک میزده که ی ئەم گومانه ی لایرد. کامیل گوتی: کۆمه له یه کی نهینی هه یه که من و هه قاله کانم له وی کار ده که یین... کۆمه له یه کی سیاسی که ئەمرو چکۆله و بی هیزه، به لام ئامانجه که ی گه وره یه و برواکه ی پته وه و له بهر هه زاران و ملیونه ها کۆمه له ی دیکه ی هاوړیی که له سه رتاسه ری دنیا دا بلاو بوته وه گه وره و به هیزه و رۆژیک دادی ئەندامانی ئەم کۆمه له یه وه ک شوړشگیڕ راده پهن و رووپه پری دنیا ده گۆرن و لاپه ره یه کی نوئ ده نووسنه وه.

- به و مه رجه ی ئەم کۆمه له یه دژی حکومه ت نه بی! زۆرت بۆ په رۆشم.

کامیل هەر شه وه ی شتیکی له بنه ماکانی کۆمه له که ی بۆ سامیه ده گیپراوه و چەند به شیکی کتیبه کانی بۆ ده خوینده وه. سامیه تا له رسته یه ک تیده گه یشت چەند رسته ی دیکه ی له بیر ده چۆوه. زۆر جار ویستی پازی بکا دهس له م کۆمه له و کتیبه کانی هه لگری. پینی ده گوت: ئەمه نیزامی دنیا یه! خودا ویستویه تی دارا و هه ژار هه بی... ئاغا و نوکەر هه بی... چون ئیوه خۆتان له جیی خودا داده نین و ده تانه وی له سه رپراوه به ئیشتیای خۆتان دنیا دروست بکه نه وه؟ خودا به شی خۆمانی رۆزی پیداوین، ده بی سپاسی بکه یین و سوژده ی بۆ به رین.

کامیل وه لّامی ددهاوه: خودا کاری بهم ئیشه وه نییه. خه لک خویمان زولم له خویمان دهکهن و له مپهر بۆ یه کتری دروست دهکهن!

ئیتتر هه روا له سه ر قسه که ی دهرۆیشت و جارجاره هه لومه رچی ئیستای بهر جوین و پلار ددها و جارجاره ش باسی خووشیه کانی داهاتوی ده کرد. هه لده ستا و له دیوه که دا ده هات و ده چوو. جاری وا بوو چاوه کانی غه زه بیان لی دهباری و جاری واش بوو پر بوون له شادی.

سامیه به خووشیه وه ده پروانییه تووره بوون و سارد بوونه وه ی میرده که ی و به پیکه نینه وه چاوی له هات و چۆ و ئاماژه کانی دهستی ده کرد. ئیتتر گوئی له قسه ی عه قل نه ده گرت و هه ر ئه ونده که میرده که ی خو ش دهویست بۆ ئه و سه ر و زیادی بوو. بۆیه به ره و لای ده چوو و باوه شی پێدا ده کرد و له خودا ده پاره وه میرده که ی له قهزا و به لا بپاریزی.

رۆژ هات و مانگ چوو. ئیتتر ماله که یان ببوو مه کۆی هه قه لان و شه و راپوێژه کانیان. هه تا ئه وه ی رۆژیک سامیه به بیستنی گیرانی میرده که ی راپه له کا. کامیل له بهر بلا و کردنه وه ی ئاگاداری گیرابوو، دوی به ربوونیشی به دهر کرانی له کاری شیرکه ت راپه له کا. ئه مه بۆ هه ردووکیان زه بریکی قورس بوو. کامیل جاریکی دیکه ش له بهر هاندانی کریکارانی که وش سازی* گیرا. ئه و کریکاره کانی هان دابوو بۆ زۆر کردنی مووچه که یان مان بگرن. ئیتتر له په ستا ده چوو ه زیندان و هه ر که بهر ده بوو به تاوانی بانگاشه ی یاساغ ده گیراوه. له په ستاش هه ر وه ک گول و هاوله یی دهر کرئ، له کاری ده وله ت و شیرکه ت و بنکه بازرگانییه کان دهر ده کرا. له مه ودای ئه م رووداوانه ماله که ی گوئیسته وه بۆ ئه م خانوو ه چکۆله ی ئیستای. مالی چی؟ که ویلیک یان ئه شکه وتیکی ته نگه بهر بوو که خۆر ته نیا به یانان له په نجه ره ی رۆژه لاته وه هیلکی باریکی دهنارده ژووره وه و زه وییه که ی له ریزنه بارانی ته مووزدا نه یه کی لی ده که وت. سامیه لی برا سووکایه تی قه بوول بکا و لای خه لک کار بکا و خه رچی ژیا نی منداله کانی دابین بکا. دژایه تی نیوان ژن و

* که وش: پیلانو

په رداخی ئاره قه که ته... ده بی دیسان دوکتور بینینه سه ری... ئاخر چؤن باوهر بکه م زیړه که ته به دوو لیره و نیو فروشتووه! من که رم؟! ها... پیته وایه من که وجم!! ئەم ملیچچه سووره له ملت بکه وه و لایبه له بهر چاوم... ئەمه یه توی خنکاندووه و منی کوشتووه و منداله کانمی له بهین بردووه... پیتم وایه هر به مهش به ره و گوړ راکیشمان ده که ن....

- کئ گوتی سی مندالم بؤ بزئی؟! مندال... مندال... مندال...

کامیل که چاوه کانی له به رده می بریبوو ئەم قسانه ی گوت و دوایین وشه که ی به هیواشی دوویات کرده وه، دوایه سه ری هه لینا و گوتی: ئە ی پیته نه ده گوتم خودا رۆزی هر مندالیک له گه ل خویدا ده نیړی؟ ده با نانیکمان بؤ بنیړی... ده با گازیکمان بؤ بنیړی... ده با دوکتوریکمان بؤ بنیړی! پیی بلئ ده ی، پیی بلئ... نویژ بکه بؤ خودا که ره که ته، سوژده ی بؤ به ره و سنگت برنه....

سامیه له رقداسوور ببؤوه، ویستی رقه که ی به سه ر میړده که یدا بریژی، به لام دهستی کرد به گریان و گوتی:

- به لام تو ئیمانی منت بی هیز کرد... وات لی کردم کفر بکه م! خودایه توبه... توبه!... خوژگه م به و زهمانه ی نویژ و تاعه تم ده کرد و خه ریکی زیکر و توبه بووم و ده چوومه ری وره سمی شیوی ره بیانی... ئەو کاته هه ستم به رۆح سووکی ده کرد... لانی که م بروام به ژیانی پاش دنیا که به خته وه ری تیدایه هه بوو، به لام ئیستا....

- هاها! ئەمانهش وهک ئەوانن، هه موویان له م شیرکه ته دا به شدارن. ده سته یه ک له جیهاندا خه ریکی زولم و زورن، ده سته یه کی دیکه ش دلئ هه ژاره کان به دنیا ی دیکه خو ش ده که ن...

- دیسان هاتینه وه سه ر باسی فهلسه فه ژاراوییه که ته... گوتم ئەم شاله سووره ی ملت داکه نه!

شاله که ی گرت و دهستی کرد به جنیو دان و لومه کردنی. کامیل دهستی ژنه که ی گرت و قامکه کانی ری کگوشی. سامیه شاله که ی به ردا. کامیل به

قاقایه کی دریژه وه گوتی: به لام تو نافامی... پیم وابوو پوژی له میرده کهت دهگه ی... ئاخ، ئەو هه موو هه وه ی له گه ل تو م دا به فیرو چوو... ئاخری ئەو کۆشکانه به سه ریاندا ده روو خینین... پیم گوتی ئاخری ئەنجن ئەنجنیان ده که ین و له نیویان ده به ین... ئەم ده ستانه ده بی سه ریان پان کاته وه، ده بی ورگیان بدری... ئەم شاله سوور هت دیوه؟! ده بی ئەم ده ستانه به خوینیان رهنگ بکری و وهک ئەم شاله سوور سوور بیت!

دهستی کرد به هاوار و داد، چاوهکانی ئاوریان لی ده باری، شاله که له ملیه وه کهوته سه ر شانی و قه لافه تی وهک شیتی لی هات.

نه خو شه چکوله که له خه وه سه تابوو و به دهنگی به رز ده گریا. دایکی چوو له لای و باوکی له دیوه که چوو ده ری و درگاکی شه ق پیوه دا و خیرا به ره و بازاری زی پینگه ران پویشت.

- هوی کاکه! فریوت داوم! یان خشله کهم ده وه یان دوو لیره و نیوی دیکه م ده یه... نرخ ی ئەم زی ره پینج لیره یه... یان پوول یان ده سه بند...

زی پینگه ر بریک خوی به زی ره که ی به رده می خه ریک کرد پاشان به زه ره بی نه که وه سه ری هه لیتنا و به بزیه که وه گوتی: خرینگه؟ فرو شتم به قوربان...

دوا یه به زه ره بی نه که وه گه راوه سه ر زی ره ترووسکه داره که. کامیل ویستی مستی له میزه که بدا و ئەوه ی تیی دایه پرش و بلاوی بکاته وه، به لام هه ستیک له ده روونیدا به ری گرت. به هیمنی له کابرا چوو پی شی و به نار په حه تیی ه کی راسته قینه وه که بو یه کهم جار لیره و لای ئەم زی پینگه ره هه ستی پی ده کرد باسی نه خو شی کچه که ی بو کرد. کابرا بی ئەوه ی ده س له کاره که ی هه لگری گویی بو را گرتبوو. دوا یه زه ره بی نه که ی له سه ر چاوی لایرد و جانتا که ی کرده وه و نیو لیره ی خسته سه ر میزه که. گوتی: که وایی مه سه له مه سه له ی روحم و به زه یه؟! ئەگه ر وا بی هه لو یست ده گو ری... ئە ی بو پی شتر ئە مه ت پی نه گوتم؟ ها بی گره، خودا شه فای بدا... به و مه رجه ی قسه که ت راست بی و کچیکت هه بی و نه خو ش بی....

زیرپینگەر پیکه‌نی و به پیکه‌نینه‌که‌ی کاسه‌ی دلّی کامیلی لیورپژ کرد. پوولّه‌که‌ی بۆ فرّی داوه. پوولّه‌که به بهر چاویدا رۆیی و له درگاوه که‌وته سه‌ر شه‌قام. کامیل گوراندی: به‌زه‌یی؟! چاکه؟! نا نا، من مامه‌له به‌م شته ناکه‌م، ئە‌مه بنیشته‌خۆشه‌ی سه‌ر زاری ئیوه‌یه، من ته‌نیا عه‌داله‌تم له تو ده‌وی... عه‌داله‌ت... عه‌داله‌ت....

ئە‌مه‌ی گوت و چوو ده‌ری. زیرپینگەر خۆی گه‌یانده شه‌قام و زه‌ره‌بینه‌که‌ی له چاو کرد و به چاو و لووت به دوا‌ی نیو لیره‌که‌یدا ده‌گه‌را. هه‌تا دیتیه‌وه و خۆله‌که‌ی لی‌کرده‌وه و خستیه‌وه جانتاکه‌ی. پاشان رۆوی له شوینی رۆیشتنی کامیل کرد و به ده‌نگی به‌رز پیکه‌نی. نه‌تده‌زانی به‌م پیکه‌نینه‌گالته‌ی به‌و ده‌کا یان له به‌ر گه‌رانه‌وه‌ی نیو لیره‌که‌ی پیرو‌زبایی به خۆی ده‌لی.

کامیل گه‌راوه بۆ مال. له دیوه‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو و جگه‌ره‌ی هه‌لده‌کرد. گو‌یی له نالینی کچه‌که‌ی بوو. جار‌جاره ده‌چوو له‌ی و ده‌ستی له نیو‌چاوانی ده‌دا، ئاور بوو، دلّی کامیلیش وه‌ک به‌فر ورده ورده به ژانه‌وه ده‌تواوه.

ئیاورئ که سامیه له کار گه‌راوه بزهی له سه‌ر لیو بوو. لیوه‌کانی له میژ بوو پیکه‌نینیان به خۆوه نه‌دیتبوو. خیرا چوو له‌ی میرده‌که‌ی و بریک نانه‌ره‌قی خسته سه‌ر کۆشی و گوتی: دیتت چۆن خودا چاکه‌ی ئە‌م منداله‌ی بۆ نادرین؟ ئە‌م‌رۆ جلم بۆ تازه‌مالیکی گه‌ره‌ک شۆرد... هه‌ر لی‌ره، نزیک به سه‌رپا، له خانوو گه‌وره‌که‌دا... ژنه‌که‌ی ده‌قورش و ئە‌م بره‌نانه‌ی پیدام، میرده‌که‌شی نیو لیره‌ی پیدام، سه‌رجه‌م ئە‌بیته شه‌ست قورش... ئیتر هه‌ر کات جلیان بۆ بشۆم ئە‌وندەم ده‌ده‌نی. هه‌وتووی دوو رۆژیش ده‌چم، ئیستا ئیمانت به خودا هه‌یه؟!!

ژنه‌که به چاوی پر له سه‌رکه‌وتووییه‌وه له میرده‌که‌ی ده‌روانی، ئە‌ویش وه‌ک جار‌ان قاقایه‌کی کیشا و له ژنه‌که‌ی پرسی: ئە‌ی له‌بری ئە‌وه هه‌چی پئ‌نه‌گوتی؟! نه‌یگوت چه‌ند جوانی?!!

پهنگی پوخساری ژنه گؤرا و به پیکه نینیک که گالته به خوی بوو وهلامی
داوه: جوان؟! نه گهر جوانیبه کم بووبی به سهر چوو...

کامیل به بیسهبری چاوه پئی به یانی بوو. له دیوه که دا دههات و دهچوو
و چاوی له په نجه ره ی رۆژ هه لات ده کرد. کاتی رووناکییه کی نه ده دی بروی
گرژ ده کرد و له بهر خویه وه ورته ی دههات و وهک شیت دهستی ده وه شانده.
سییه ره که ی له بهر تیشکی مؤمه له رزوک که ی سهر ئاسنی جیخه وی
نه خۆشه که له سهر دیوار سه مای ده کرد.

نادیه له هۆش چوو بوو. باوکی شهو به شهست قورشه وه چوو بووه لای
دوکتور و داوی لئ کرد بوو جاریکی تر بی کچه که ی ببینی. پئی گوتبوو
مه رگ هه ره شه ی لئ ده کا و ئه رکی مرؤفدؤستی ناچاری ده کا به م پووله
که مه رازی بی، ده نا به زور ده بیا.

دوکتور له م چه شنه قسه کردنه رقی هه ستابوو و درگا که ی له سهر
داخستبوو.

ئیسنا کامیل ده یه ویست بچیته وه بۆ لای زیړینگه ر. باسی نیو لیره که ی بۆ
ژنه که ی گیارا بووه. ئه ویش سه رکو نه ی کرد بوو و گوتبووی ده بوو
وه ری بگرتایه. به لئ ده بوو وه ری گرتایه. نه گهر ئه و نیو لیره ی پی بوایه و
بیخستایه ته سهر ئه م شهست قورشه، پووله که ی بریک زورتر ده بوو و
پهنگه دوکتور له بری هاتنه که ی به م پووله رازی ببوایه.

به ده رکه وتنی یه که م تیشکی به یانی، پاسه وانی شهو له بازار پی زیړینگه ران
تیپه ری. پیاویکی جل شری دی که له بازار دا هه ر هات و چۆی بوو. هه ر که
ده گه یشته سه ره تا و کوتایی بازار، لووته دریزه که ی به راست و چه پدا
وه رده سو و راند. دوایه به ره و عه رزی دریز ده کرده وه و سهر له نوئ
کاره که ی دهس پی ده کرده وه. گومان که وته دلئ پاسه وان. ویستی راوهستی و
کابرا بخاته ژئ چاوه دیری. چاوی له سه عاته که ی کرد. کاتی به رپرستی پی ئه و
ته واو ببوو. سه ریکی راوه شانده و تیلا که ی هه لگرت و رۆیشت.

ئاخري زيرينگه ريك دووكانه كهى هه لگرت. دوايه دووه مين و سيني مين و
ئه وانى ديكه... بليى قه زاوقه دهر هينده بئ به زه يى بوويى كه ده بئ
زيرينگه ره كهى ئه و دوايين كه س بئ دووكان هه لگريى!؟

كاميل هه ستي به سووكايه تيبه ك ده كرد كه قه تي به خووه نه ديوو،
هيواش هيواش له ده رابه كه چوو ه پيش و دووكانه كهى له گه ل زيرينگه
هه لگرت. ده نگوت به م كار ه داواي لئ ده كا ليى خو ش بئ و تاوانه كهى
به خشي. به دواي زيرينگه ردا چوو ژوورئ. كابرا ده ستي كرد به ريك و پيك
كردن و سريني زيره كان. كاميلي به هيچ دانه نا هه ر وه ك بليى له
دووكانه كه يدا نه بئ، بئ ده نكيه كي زور كه سه ره ينه ر به سه رياندا زال ببوو.
كاميل تفه كهى قوت دا و گوتى: دويئ نيو ليره ت پيدام و...

- به لئ توش و هرت نه گرت؟ ئه گه ر پيت خو شه دوو ليره و نيوه كه م بده وه،
منيش خرينگه كه ت ده ده مه وه... با ئيتر له م سه ودايه رزگار بم...

زيرينگه ر به تر سه وه چاوى له كاميل برپيوو و خو ي بو وه لامه كهى ته يار
ده كرد. رازى بوو به جيى نيو ليره، ليره يه ك، دوو ليره و ته نانه ت چوار
ليره شى بداتئ به و مه رجه ي خرينگه به نرخه كهى لئ نه سستينته وه. كاميل
گوتى: ئه ي چون گوتت فرؤشتوو مه؟

پرسياره كهى تيكه لاوى هينديك توور ه يى بوو. به دواي قسه كهى كاميلدا
دوو ژن هاتنه ژوورئ و زيرينگه ر خو ي بو خزمه ت كردنيان حازر كرد. ليره
خرينگه يه كي نيشان ده دان، له وئ پلپله يه ك... دلئك ليره و گواره يه ك له ولا تر.
كاميل به جوانى له م ديمه نه ي ده روانى. گه وجيتيبه كهى خو ي وه بيير هاته وه -
گه رچى پاشان به كارى هات، به لام هه ر گه وجيتيى بوو - پئي وابوو ئه م
گه وجيتيبه پاشماوه ي بور ژوازيه له ودا ده بيندرئ، ئه وپيش هى كاتي ك بوو كه
له ته رابلوس پاش زه ماوه نده كهى چوو ه بازا رى زيرينگه ران و ئه م خشله ي
بو ساميه كرى. كاميل چاوى له زيره كانى به رده ستي ژنه كان ده كرد و گو يئ
بو چه نه ليدانيان ده گرت. له پر چاوى به ويترينيكي لاي راستى كه وت كه
زيرينگه ر كرد بوويه وه هه تا زيره كانى ئه وپيش نيشانى ژنه كان بدا به لام

داینه خستبؤوه. چاوی به خشله که کهوت... ئه وه تانی! ئه وه زیړه که ی خوږه تی...!

خیراخیرا به چاوی راستی له ویتیرینه که ی دهرپوانی. پاشان سنده لیبه که ی به ره و لای راست برد و به دزیبه وه چاوی له زیړینگر کرد. دهستی به ره و ویتیرینه که برد. دهستی به ئاشکرا دهله رزی. ویستی له رزینه که ی راگری، نهیتوانی. ته وای هیزی خو ی کو کرده وه و دهستی دريژ کرد. خشله که ی وه بهر دست کهوت و به قامکه کانی گرتی و خستیه گیرفانی. به گرانباری ههستا و په ریه نیو قسه ی ژنه کان و زیړینگر. قسه ی بی سه ره و به ره ی ده کرد و وشه کان هه روا له زاری دههاتنه دهری.

کاتیک ژنه کان چوونه دهری زیړینگر خوشحال بوو. چه قه نه ی لی ددها و له بهر قازانجی سه ودا که ی له گه ل ئه و ژنانه پیده که نی. خیرا به شادیبه کی زوره وه جانتا که ی کرده وه و لیره یه کی به کابرای چاوه پروان دا. کامیل ههتا نه چووه دهری ههستی به لیره که ی نیو مشتی نه کرد.

هه ر که کامیل گه یشته سه ره تای بازار لای گوړه پانی شه هیدانه وه، له پشته وه هه راوهوریا ههستا: دزا! دزا! بیگرن، بیگرن!

ئهم وشه یه له سه ر تا پنی کامیلدا دهنگی داوه، به لام به هیندی نه گرت و هه روا به هیواشی ریگای خو ی بری. ههتا خه لک وه دووی که وتن و دهنگی فیتوو و بیگرن بیگرنی پاسه وان ولاتی پر کرد. ئاخری پولیسک گرتی و تفیکی له نیوچاوانی کرد: کومونیست! ئه وه توی؟ هه م کومونیست، هه م دز؟! دهستی له گیرفانی کامیل دا، خشله که ی وه بهر دست هات، برديه پاسگا.

له ویش بهر له وه ی ده لاقه ی زیندانی لی داخری، پولیسه کانی دیکه چینیکی باشیان لیدا. به لام ئه و هیچی نه ده گوت. کاتیک ئه وان رویشتن چاوی له شاله سووره که ی کرد. شاله که درابوو. چه ن دلوی گه وره ی خوینی لووتیشی رژابوو سه ری. دلویه کان ترووسکه یه کی سه رنج راکیشیان هه بوو. قاقایه کی کیشا و هه روا که له شاله که رامابوو له خه یالیدا خوینه که ببوو به به یانبیه کی سووری گه وره و بالی به سه ر دنیا دا کیشابوو....

قه بری دایکک

بۆ به یانی پوژی دوايي، کچه که نه بوونی دوو برا چکوله که ی و سه رقال بوونی باوکی که خه ریکی به پری کردنی میوان بوو، به هه ل زانی و له درگای متبه قه وه دهر باز بوو و به ره و گورستان هه لات هه تا دایکی ببینی. ئەمه ی به دلناییی و ساده یی منالان ده گوت. هه لبه ت نه ک کچه هیشتا هه ر منال بی، ئەو مانگیک زیاتر بوو سنووری چارده سالانی به زاندبوو. قسه که ی له بهر ئەوه بوو که نه یده توانی ئەم قسه ی خه لکی و باوکی قووت بدا: هه موو شتی ته واو بوو... قه ت دایک ئاوا نامری! هیندی قوناغ هه یه که پیش ئەوه ی بریاری سه فه ری بی گه رانه وه بده ی ده بی له وان تیپه ر بی! کوا سپیه تی پرچ؟! له رزینی ده س؟! کووری پشت؟! کوانی به گوچان رویشتنی به یانانی یه کشه ممه به ره و کلیسه و دیتنی شه وانه ی هاواله کان؟! مه رگی دایکان هیندی نه ریت و بنه مای هه یه که دنیا ی خه لکی له سه ره تای ژینه وه هه تا کوتایی ره چاوی کردوو.

به لام ئەگه ر دایکی کچه حه وتووی پیشوو نه خوش بکه وی و دوا ی دوو پوژ دوکتور بی ت و بۆ نه خوشخانه ی بیات و دوا ی سی پوژ باوکی و هه قاله کانی هه لی بگرن و به دهستی به تال بگه رینه وه و ئەویان له گه ل نه بی، لای جیرانه کانیش نه بی و له کلیسه ش نه بی... ئەمه شتیکی ئەسته م و نه گونجاوه!!!

له ریگا هینده ی په له کردبوو که به هه ناسه برکی گه یشته گورستان. دیتی درگا که ی ئاوه لایه. چوه ژووری. له مه وه بهر قه ت پیی نه نابوو ه شاری خاموشان. جوانی و رازاوه یی گوره کان سه رنجی ئەویان راکیشابوو. به نیویاندا گه را. لای هه ر گوپی که می راده وه ستا و نووسراوه زی رینه که ی

دهخویندهوه. لیږه چاوی به پهیکه‌ره‌یه‌کی جوان ده‌که‌وت که ده‌تگوت به‌ره‌و پیری دی... له‌م لا خاچیکی گه‌وره‌ی ده‌دی که باسکه‌کانی له‌ ئاسودا بلاو کړدېووه... له‌و لاتر تاجه‌ گولینه‌یه‌کی ده‌سکردي ده‌دی که خور سیسی نه‌ده‌کرد و زستان زه‌فهری پې‌نه‌ده‌برد.

نه‌یزانی چه‌نده وه‌خته‌که‌ی به‌م شته دل‌رفین و جوانانه‌وه گیراوه. له‌پر وه‌خو هاته‌وه و پپی و ابوو بی‌ئه‌وه‌ی ناگای لی بی به‌لای گوره‌که‌ی دایکیدا تینه‌پریوه. به‌ ریگا‌که‌یدا گه‌راوه و سهر له‌ نوی چاوی به‌ گوره‌کاندا گپرا... دایکی، گوری ئاوا رازاوه و جوانی نه‌بوو... خه‌ریک بوو شیت بی. ئوقره‌ی لی‌هه‌لگیرابوو. نه‌ ئاسمان هه‌لیده‌کیشا، نه‌ زه‌ویش قووتی ددا. هه‌تا ئاخری ناهومی‌دی به‌ سهریدا زال بوو، ئه‌مجار به‌ ته‌واوی هیزه‌وه قیزان‌دی: «دایه!! دایه!!» پاشان به‌ عه‌رزدا که‌وت.

پاریزه‌ری گورستان هه‌ستی کرد زیندوویه‌ک له‌ مه‌لې‌نده کړوکپه‌که‌یدا‌یه. هاته‌ پیشترو له‌ ده‌وروبه‌ری روانی هه‌تا کیژه‌که‌ی دیته‌وه. کاتی دوا‌ی هه‌ول و ته‌قه‌للا‌یه‌کی زور زانی کی دایکیه‌تی، پیکه‌نی و به‌ گالته‌وه پپی گوت: لیږه به‌ دووی دایکتدا ده‌گه‌رپی؟! وهره‌.....!

ده‌ستی گرت و بو سووچیکی دوور و بیکاره‌ی برد که هیندیک گژوگیای بی‌ناوی لی‌ روابوو. کابرا بریک تاجه‌گولینه‌ی سیسی نیشان دا که له‌ سهر عه‌رزیکي تازه هه‌لگه‌راوه که‌وتبوون.

گوتی: ئیره‌یه!

پاشان پشتی تی‌کرد و پوی.

کچه‌که به‌ دوو راسته‌قینه‌وه گه‌راوه بو‌ مالئ. یه‌که‌م، دایکی مردووه، دووه‌م، مه‌رگه‌که‌ی زور سووک و هه‌ژارانه بووه که شیاوی دایکان نییه! چونکه ئه‌گهر ههر ده‌بوا‌یه بمردایه، ده‌بوو لانی که‌م گومبه‌زیکي ده‌سکرد و په‌یکه‌ره‌یه‌کی جوان و تاجه‌ گولینه‌یه‌کی بی‌ژاکانی له‌ گه‌لدا بوا‌یه.

هەر که پرسه کاران مالله وه یان چۆل کرد چوو له لای باوکی و داوای لێ کرد سبهینی زوو گۆرپیکی جوان و رازاوه بۆ دایکی دروست بکا و دهستی کرد به شی کردنه وهی چۆنیه تی قه بره که... باوکی کرۆکپ گویی بۆ راکرتبوو، نیگاکانی له کچه که ی ده دزییه وه. دوايه له باوهشی گرت و به گریان وه گوتی:

- حه تمه نه کچه که م... حه تمه ن! قه برپیکی باشی بۆ دروست ده که یین... به لام ئیستا ده بی دوعای بۆ بکه ی... به لئینیشم ده یه ئیتر قه ت به ته نیا نه چی بۆ گۆرستان!

به لام نه کچه و نه باوک هیچیان په یمانه که یان نه برده سه ر. باوک له دروست کردنی قه بره که دا ئه م ده س و ئه و ده سی به کچه که ده کرد و ده یخسته ئه مرۆ و سبهینی و هه تا بیتوانیایه کچه که ی هه لده خه له تاند و ویرای ئه و بیچم و بارستا و رهنگی گۆره که ی ده کیشاوه و پیکه وه سه باره ت به فریشته ی خاوه ن دوو بالی گه وره و فریشته ی خاوه ن دوو بالی چکۆله که وه ک گوڵ له سه ر شانی روابوون قسه یان ده کرد و ئه و دووانه یان پیکه وه به راورد ده کرد.

هه تا ئه وه ی ئیواره یه ک کچه که زۆری پیداکرت. باوکی چاویکی لێ کرد. له چاوه کانی کچه که یدا بۆی ده رکه وت که ئه و هه موو شتیک ده زانی. ده تگوت ئه و چاوانه قسه ده که ن و پیی ده لئین: تو درۆزنی! درۆم له گه ل ده که ی!

ئیتیر باوکی ده بوو ئه و توپه جیره ی خه یالی بدرپینی. ئه و له به ر ناھومید بوون له سه رگرتنی ئه م کاره رۆژی لێ تال ببوو، بۆیه به توندی گۆراندی: ئه تو شیتی! ئیمه ی زیندوو نانی شه ومان نییه بیخۆین که چی تو ده ته وی بۆ دایکی مردووت قه بری مه رمه ر دروست بکه ی!؟

ئه و شه وه کچه زۆر گریا. بالئجه که ی له ئامیز گرتبوو و به گریان وه دایکی ده لاوانده وه. پیی وابوو کاتی هه والی مردنی دایکی پێ درابوو هینده نه گریاوه. به یانی جله کانی له به ر کرد و بێ پرسه ی باوکی ده رکه وت.

ئەگەر ئېش باۋىكى لىنى بېرسىبايە، بۇ كۆي؟! سەرى ۋەردە سوورپاند و ۋەلامى نەدەداۋە؛ بەلام باۋىكى ھىچى نەگوت. كچەكە ئەمجارە يەكراست بۇ لاي سوۋچە دورە چكۆلەكە چوۋ. تاجە گولەكان ببونە ھىندى چىلكەى ۋىشكى لار و درىژ و خۆلى ژىرەكەيان ۋىشكەۋە ببوو و رەنگەكەى ۋەك رەنگى عەرزى لى ھاتبوو.

كچە لە جىگاي خۇيدا ۋىشك بوو. پىنى ۋابوو دايكى دوو جار مردوۋە: دوپىنى لە دنىادا دەرچوۋە ۋەئەمپۇش لە مال و دللى مىرد و منالەكەيدا دەمرى. جانناكەى كردهۋە و ۋىنەيەكى چكۆلەى دايكى دەرھىنا. ۋىنەكە ھى تافى كچىنى بوو كە دايكى پىش مردنى پىنى دابوو. چوۋبوۋە ناخى ۋىنەكە و بە شىرپىتتىن ۋىشە لەگەلى دەدوا. سەرى سوورمابوو لە جوانى روخسارى، چاۋى كەژالى، شىرىنى گەفتى دەمى كە بىجگە لە دوعا و بىدەنگى ھىچى دىكەى نەناسىبوو.

ۋىنەكە بىدەكەنى. كچەكەش ۋەلامى داۋە. پاشان بە قامكەكانى توند توند ۋىنەكەى گرت و بە دلپرىبەۋە گوتى:

- دايە!! دايە!! بە قوربانى جوانىت بووم! تۆ پىت گوتم زوو شووت كردهۋە. ئەگەر بىرىك دەستت راگرتبايە ھەتمەن كەسىكى تر كە ھەزار جار لە باۋكم باشتر دەبوو دەھاتە خوازىننىت...

ۋىنەكەى بۇ لاي لىۋى برد. زانى چ قسەيەكى نەفامانەى كردهۋە. زورتر ئاۋرى گرت. ھەجمىنى نەمابوو. خۆى دا بە عەرزى. دەيوست سىنگى لە عەرزەكە بىكوتى و بە لەتۋپەت كەردنى خۆى تۆلە لە قەزا و قەدەر بىستىننىتەۋە. ھەر ۋا خۆى دەتلاندىۋە كە لە پىر لە نىۋ خۆلەكەدا چاۋى بە شتىكى خرى سىپى كەوت. دەستى بۇ برد و ۋەرى سوورپاند. ئەى ھاۋار. - كاسە سەرىكى چاۋكونى ددان پىچ بوو. لە ترسا بە ھەمو ھىزىيەۋە قىژاندى و بەرەۋ درگا ھەلات.

پاش چەند پوژ بە داری رەش گومبەزیک لەوێ دروست کرا. لە سووچیکدا خاچیکی دارین دانرا و ناوی دایک و میژووی ژین و مەرگەکە ی تیدا نووسرا. کچەکەش هات و لە نیو گومبەزەکەدا هیندیک گۆلی چەقاند و هەموو پوولەکە ی دا بە پارێزەری گۆرستان هەتا هەموو پوژێ گۆلەکان ئاو بدا. بەلینیشی پێدا هەموو حەوتووێک ئەوندە ی پوول بەتاتی.

هەموو ئەم کارانە دوا ی ئەو کرا کە باوکی بە پووداوە ترسینەرەکە ی کچەکە ی زانی. ئەویش پوولی دار و زەحمەتانە ی دارتاش و خووشنووسی لە هەقالەکانی وەرگرت و ئەم گومبەزە ی دروست کرد. لەم ماوەدا کچە فەرەنگی گۆرستانییەکە ی خۆی زۆرتر کرد و تیگە یشت ئەو خاکە ی دایکی لەوێ نیژراوە لە کۆنەو هەر بۆ هەژاران بوو و لەویدا مردوو لە بان مردوو دەنیژرێ و ئیسک و پرووسکیان تیکە لاو دەبی. ئەو کاسە سەرەش کە دیتبووی هی یەکیک لەو مردووانە بوو کە خاوەنەکە ی نە یانتوانیبوو گۆری باش و کیلی بەرز و نووسراوە ی زیڕینی بۆ دروست بکات هەتا ئەمانە پیناسە ی مردووەکە بن؛ هەر وەها تیگە یشت ئەگەر باوکی بیتوانیبایە قەبریکی تایبەت بۆ دایکی دروست بکا، دەبوو پیشتر زەویەکە ی بکریبایە و لە شاری مردووەکاندا مایکی بە قەد خانووی شاری زیندوووەکانی دروست بکردایە، جا کچەکە لەو تاوانانە ی باوکی کە پێی وابوو بۆ لیئوردن نابن، خووش دەبوو... بەلام بە دروست کردنی ئەم گومبەزە چکۆلە دەسبەردار بوو چونکە پارێزەری گۆرستان بەلینی پێدا بوو هەتا کاتی زەوی دەکڕی کەسی دیکە لیژەدا نە نیژرێ. بەلام چۆن زەوی دەکڕی؟ ئەمە نەینییەک بوو لە بەینی خۆی و دلی خویدا. نەینییەکی گەورە کە نە بۆ باوکی درکاند، نە بۆ کەسی دیکە. (بەلی، هەر دایک شیاوی ئەو هەیه بەمە بزانی و بی گومان بەمەش بەختەوەر دەبی)

کچەکە ئەو ئیوارییە لای گۆلەکانی قەبرەکە هەلترووشکا و قەلەمە ی کردن. پاشان سووکه ئاوڕیکی داو و چاوی لە خاچ و دیوارەکانی گومبەزەکە کرد و بە سرتەووە بە دایکی گوت:

- دایہ! دلنیا بہ ئہمہ شتیکى کاتیہ... لہ بیرتہ؟! نہ بوو پی دہگوتى من
ہہر شوو بہ کورپىکى جوان و جہ حیل دہکہم، با مالى دنياشى نہ بی و
ئہ سپى لہ گیرفانیدا سہ وزہ لى بللى... بہ لام دایہ، ئیستاکہ بیروپراکہم
گورپوہ... من کورپىکى دہولہ مہند ہل دہ بڑیرم... مہرجى یہ کہ میشم نہ
جل و بہرگى ہاوریشمہ، نہ ئہ نگوستیلہ و خرینگہ... بہ لکو مہرجہ کہم ئہ وہیہ
کہ دہ بی خیرا دواى تاجہ گولینہ گلکویہ کی باش و رازاوتہ بؤ دروست بکا
کہ شیاوی تو بی...

په نديک له شه قامه وه

دوینۍ شتیکی سهیرم لۍ روون بووه. زانیم ئه و باره بهره ی که له وپه له که می له بازاره وه بو مالی هه لگرت ئینسانیکه وه ک خوّم. له م زانیاریه ش به و راده ی که شه رمه زار بووم سه رم سوړ نه ما.

خیزانم داوای لۍ کردم بچمه بازار و بری پیداویستی مالی بکړم. چوممه بازاری سه وزی فرۆشان. هه ر که چوممه نیو بازار، ده وران ده ورم پر بوو له باره بهر. بازاری سه وزی فرۆشان مه کوی ئه و که سانه یه. ته مه نی زوړ به یان له نیوان هوت سال و ده سال دایه، سه ر ئالوزکاو، جل چلکن و دراو، پی خاوس، له مندالییه وه لاقیان هاوالی زیخ و خو له، بویه توپژی خواره وه ی لاقیان بو ته که وشیک ویشک و ئه ستور، نه پوولیکیان پی داوه و نه قهت پیویستی به گوړین هیه. ئه م باره بهرانه قرتاله ی گه وره گه وره یان به کو له وه یه. هه ر قرتاله یه ک بو دوو که سیان ده بی.

له ده ورو بهرم قالوبه لایه کیان بوو، سه یر! ئه م پالی به وی دیکه وه دنا، ئه و جنیوی به وه ی دیکه ددا و له م به ینه دا هه ر قرتاله بوو له یه کتر ده که هت. هه ر کام له وان دوو چاوی پر له تکای له من ده بری و هاواری ده کرد:

- من!

سه رم سوړما، کامیان هه لېژیرم. ئاخری ریگا چاره یه کم بو ئه م گرفته دیته وه. رووم له دانه یه کیان کرد که له بهر کزی و بی هیزی دوورتر راوه ستابوو. به زه بیم پیدا هات. ئاماژهم پی کرد بیته پیشی.

دهستم کرد به گه ران به ناو بازاردا، له م دووکان بو ئه و دووکان. باره بهری چکوله ش به قرتاله گه وره که یه وه هه ر به دوامه وه بوو. لیړه بریکم

باينجان تى خست. له و لاتر دوو كيلو گوشت و له شوينىكى تر پيواز و توور و هيلكه و ئه و شتانهى كه له توماردهكهى خيزاندا نووسرابوو. كرينمان ته واو كرد و ويستم بگه ريمه وه بو مالى، ماليش دوور له بازار، ئه گهر به پييان له گه ل باره بهر برؤشتايه م سى چاره گى پى ده چوو. پيشنيارم به همماله كه كرد پيكه وه سوارى تراموا بين و پوولى ترامواكهى كه دوو قرش و نيو بوو له كريكهى بگيرمه وه كه حهوت قرش بوو، به لام ئه و واى پى باش بوو به پييان بيت و دوو قرش و نيوى بو بمينتته وه. ئاخرى بريارمان دانا من به تراموا له پيشه وه برؤم و له فلانه ويزگه چاوه رپى بم تا ئه ويش دى. و امان كرد.

به جى سى چاره گ، سه عاتيكى ته واو چاوه رپى بووم، به لام باره بهر نه هات. نگران بووم، دوايه له ئه ميندარიيه كهى كه و تمه شكه وه، دهستم كرد به جنيودان و له حنه ت ناردن بو ئه و و هموو باره به ره كانى سه ر زه وى. به خؤم گوت:

- ئه و واوالى كراوه هه لات و شته كانمى برد... جا له نيو ئه و هموو چه مماله دا چؤنى بناسمه وه؟

به زه ينمدا هات كه بچه پاسگا و شكات بكه م و داوا له پوليس بكه م بييينه وه. سبه ينيش بچه رؤژنامه و هه واله كه بلاو بكه مه وه و داد و هاوار بكه م. هه لبه ت به زه ينيشمدا هات كه بچه وه بازار و له وى بوى بگه ريم و له به يانييه وه هه تا ئيوارى له وى راوهستم و هه ركه چاوم پى بكه وى ده زانم چؤنى توله لى بكه مه وه.

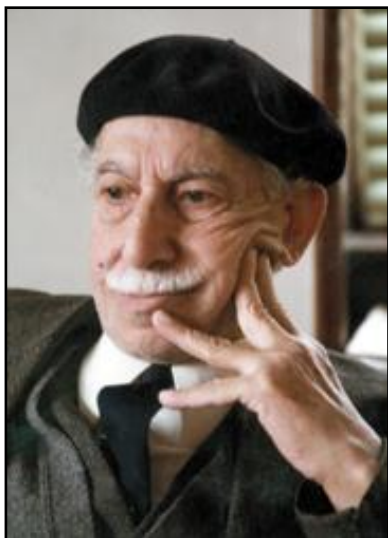
له و بيرانه دا بووم كه له دووره وه تا پوى چه مماله چكوله به ره و لام هات. به جى ئه وهى هه ناسهى ئوخهى هه لكيشم زؤرتتر تووره بووم و به كه فچرينه وه به ره و لاي چووم. كه لى نزيك بوومه وه ديم له ژير باره كه دا نر كه نر كيه تى و به دوو چاوى سوورى پر بزه وه تيم ده روانى. هه ر وه ك بلى بو درهنگه هاته كهى داواى لى بوردن بكات. پشتى چه ما بووه، چوكه كانى

وه شه‌قه‌شه‌ق كه‌وتبون و ره‌گی ملی ئه‌ستور ببون، ره‌نگه ويستبیتی په‌له بكات، بویه هه‌رچی هیز بوو له خوئی دا و هه‌نگاوی گه‌وره‌ی هه‌لیناوه. به‌لام نه‌یتوانی و كه‌وت به‌ عه‌رزدا و قرتاله‌كه‌ش به‌ سه‌ر ئه‌ودا و هه‌رچی بوو پرش و بلاو بووه. خوئی به‌ دمدا كه‌وت و خوین له لووتی به‌ر بوو. گوئی پی نه‌دا و به‌ پشتی ده‌ست خاوینی كرده‌وه. هه‌ستا به‌ربووه كو‌كردنه‌وه‌ی باينجان و گوشت و پیواز و...

چاوی لی‌كرد دوو هیلكه‌ شكاوه و له سه‌ر عه‌رز بلاو بوته‌وه. دای له قولپه‌ی گریان. نه‌یده‌ویرا چاو له من بكا.
من چاوم لی‌كرد.

بریا كه‌سینك له‌وی بوايه و منی بدیبايه! زور سه‌یر چه‌په‌سابووم. توو‌ره‌یه‌یه‌كه‌م وه‌كو خوئی له ئاودا، له نیو گیانمدا تاووه. چوومه لای باره‌به‌ری چكوله. ده‌تگوت ئه‌و كابرای سه‌عاتی له‌مه‌و به‌ر نیم، ده‌سه‌ره‌یه‌كم له گیرفانم ده‌ره‌ینا و خوینی لووتیم خاوین كرده‌وه و ده‌ستیکم له پشتی دا و دلنیاام كرد. به‌ربوومه خر‌كردنه‌وه‌ی شته‌كان. قرتاله‌كه‌م هه‌لگرت. هینده قورس بوو واقم وړ ما. وه‌خووم نه‌خست. چاویكم له ده‌وره‌ر كرد، نووشتامه‌وه و قرتاله‌كه‌م خسته سه‌ر شانم و وه‌رئ كه‌وتم.

مه‌ودای نیوان من و مالی هه‌ر په‌نجا میتر ده‌بوو. باره‌به‌ری چكوله سه‌ری سو‌رمابوو. له په‌ستا هه‌رای لی‌ده‌كرم. پیی وابوو من شیت بووم. كه‌گه‌یشتمه مالی ئه‌ونده‌ی بریارم پیدابوو دامی. هه‌ر ده‌بیژراد، پیی سه‌یر بوو؛ بر‌وای نه‌ده‌كرد. پیم پیکه‌نی و قرتاله‌كه‌ی وه‌رگرته‌وه و به‌ره‌و بازار هه‌لات. له خو‌شییان قرتاله‌كه‌ی سه‌رشانی كه‌وتبووه سه‌ما.

توفیق حکیم

سالی ۱۸۹۸ (هیندیک سهرچاوهش دهلین ۱۹۰۲) له ئەسکهندهرییه له دایک بووه. باوکی پاریزهر و دایکیشی به رهگهز تورک بووه و هینده زانا بووه، شوینیکی گهرهه له سهر کهسایهتی توفیق داناهه. بۆ دریزهه خویندن چوو بۆ قاهرهه و له زۆر فیزگهه و یهک لهوان له

فیزگهه دسوق و فیزگهه محهمهدهلی دهستی به خویندن کرد. پاشان وهک زۆربهه هاودهورهکانی خۆی که ئەدهب دۆست بوون له زانکۆی مافدا ناوی نووسی و ویرای خویندنه کهه خهریکی کاری شانۆش بوو.

هیشتا ههر قوتابی بوو که شانۆیهکی بۆ دهستهه شانۆی (برایانی عهکاشه) نووسی و له ترسی لۆمهه بئه ماله کهه به ناوی خوازراوی حسین توفیقه وه بلای کورده وه. دوا به دهس هینانی پلهه (نیونجی) له تاقیکارییهکاندا باوکی ناردییهه پاریس ههتا له وهی دوکتورای ماف وهرگرئ. له وه به دوا ژیانی توفیق ئالوگۆریی تهواوی به سهر دا هات و له جیی دهرس خویندن خهریکی لیکۆلینه وه و موتالای فهرهنگ و شانۆی ئه وروپا به تاییهت فهرانسه بوو، شانۆنامهکانی شکسپیهه، میتزلینگ، ئیبیسۆن و پیهه ئه ندیللوی بینی و بۆ نووسینی شانۆنامه و چیرۆکهکانی خۆی که لکی لی وهرگرتن. هیندیک له وه به رهه مانه دواتر تهواو کران و بلاو بوونه وه.

سالی ۱۹۲۸ باوکی گهراندییه وه بۆ میسر و بوو به دادیاری گشتی له بهشی دلتای میسر.

سالی ۱۹۳۳ دوو بهرهمی گرینگی ئەو که له گەشەپیدانی پۆماننوسی شوینیان هەبوو بلأو بۆو: «گەرانهوهی روح» و «یارانی ئەشکهوت» و بەدوای ئەمانەدا چیرۆک و شاننامەیی زۆری دیکەیی نوسی و بلأوی کردنەوه.

توفیق حکیم لە زۆر شویندا ئیشی کردوو وەک بەرپۆه بەری لیکۆلینەوهکانی وەزارەتی فێرکردن و بارهینان، سەرۆکی کتیبخانەیی نەتەوهیی (دار الکتب). لە سالی ۱۹۵۴دا بوو بە ئەندامی فەرەهنگستانی زمانی عەرەبی. ئەم پلەیه و وەرگرتنی خەلاتی دەولەتی ئەدەبیات لە سالی ۱۹۶۱دا شوینی ئەوی وەک مەزنترین کەسایەتی ئەدەبیاتی میسر دیاری کرد. توفیق لە سالی ۱۹۵۹دا بوو بە نوینەری هەمیشەیی سازمانی یونسکو.

لە سەرەدەمی دەسەڵاتداریەتی ئەنوەر ساداتا بە بلأوکردنەوهی نامیلکەیی (گەرانهوهی وشیاری) کە دواتر بوو بە کتیب، هەللا و زەنایەکی گەرەهی ساز کرد. لەو نامیلکەیهدا توفیق بیروپراکانی خۆی سەبارەت بە شوێرشیی میسر لە سەرەدەمی جەمال عەبدولناسردا باس کردبوو.

نوسراوه ناودارەکانی بریتین لە:

- گەرانهوهی روح، شەرزاد (۱۹۳۴)، پیگمالیون (۱۹۴۲)، پادشا و نووسەر

(۱۹۴۹)

لە دەیهی ۱۹۴۰دا توفیق کۆمەڵیک شاننامەیی یەکپەردەیی نوسی کە سەرەتا لە پۆژنامە و گوڤارەکاندا بلأو بوونەوه و دواتر بوون بە دوو کتیب:

(شانۆی کۆمەلگا ۱۹۵۰)، (شانۆی رەنگاوپرەنگ ۱۹۵۶)

توفیق حکیم لە سالی ۱۹۸۷ لە قاهیرە کۆچی دوایی کرد.

بەرەو ژینیکى باشتەر

ژن: (له کاتى چوونه دەرەودا) شەوت خۆش!
(دەچیتە دەرەو و میردەکەى بە تەنیا له دیوێکەدا بەجى دیلى... کابرا دەگەریتەو و
سەر کتیبەکەى و نوقمى خویندەنەو و دەبى... پاش ماوێهەک، بى ئەو وى کابرا ئاگادار
بى، تیشکى چراکە وردەورده کەم و زۆر دەبى و لەپەر تاپۆیهک لەبەر درگا پەیدا
دەبى... ئەو "شەیتانە".)

خیرخواز: (هەستى بە بوونى کەسیک لە دیوێکەدا کردوو، وا دەزانى خیرانیەتى...
بى ئەو وى سەرى له کتیبەکەى هەلگرى، دەلى): دیسان هاتیەو؟ گۆتم برۆ بخەو.
شەیتان: ئەو رویشت و خەوت.
خیرخواز: (بە ترسەو و ئاوار دەداتەو) ئەو کێه؟
شەیتان: منم.
خیرخواز: تۆ کێه؟
شەیتان: من ئەو کەسەم کە ئیستا له کتیبەکەتا سەبارەت بەو شت دەخوینیتەو و
قەدریک لەمەوبەر باسى ئەوت له خۆت دەپرسی.
خیرخواز: شەیتان؟!
شەیتان: له خزمەتت دام.
خیرخواز: م م م...
شەیتان: پێویست ناکا بە ترسیکى لاسایی کەرانهو، کاتى خۆمان بە فیرۆ بدەین...
من هاتووم خزمەتیکت بى بکەم.
خیرخواز: من نەترسام، بەلام پەشوکام.
شەیتان: دەى ئیستا کاتى پەشوکان تەواو بوو؟ ئایا بەراستى قسە بکەین؟
خیرخواز: فەرموو.
شەیتان: حەتمەن بەسەرھاتى منت لەگەڵ فەیلەسووف "فاوست" بیستوو...
هەرەک لەو کتیبەى بەردەمیشتا هاتوو، ئەو پەیمانیک بوو له نیوان من و ئەودا...

من هه موو به لئینییه کانی خۆم برده سهر و جه حیلیم پی به خشیییه وه... به لام ئەو
بریاره که ی نه برده سهر و هه تا ئیستا که حه قه که می نه داومه تی...

خیرخواز: حه ق؟!

شهیتان: به لئ، حه ق، که پۆحیه تی... ئە ی کاتیک بریارنامه که ی ئیمزا ده کرد به
ئاشکرا نه یگوت که پۆحی خۆییم ده داتی؟ وابوو یان نا؟! به لام که وهختی وه رگرتنی
حه ق هات، له پڕ ئەم پۆحه بوو به هه لم، یان تهاوه... نازانم چی به سهر هات؟ له پڕ
به رهو ژوور پۆیشت و نه متوانی بیگرمه وه... دیوته هاواله کهت چۆن فیلی لی کردم؟

خیرخواز: هاوالی من؟!

شهیتان: گرینگ ئە وه یه که تو ئیستا رووبه پوو ی که سیک راوه ستاوی که له
مه عامه له دا دروسته و به لئینییه که ی ده باته سهر و پیزی ئیمزا که ی ده زانی.

خیرخواز: ئە مه چ پیوه ندییه کی به منه وه هه یه؟

شهیتان: ده توانی له ههر چه شنه په یمانیکی ئیوانمان دلنیا بی.

خیرخواز: ئیوان من و تو؟!

شهیتان: ئە ی بۆ نا؟ ئە ی قه ده ریک له مه و به ره له م بیرده نا نه بووی؟

خیرخواز: به لئ... به لام ههر به خه یال، یان به خۆشی... به لام ئەو کاته ی کاریک

ناوی جیددی لی بنزیت...

شهیتان: که ده بی ئەم کاره زووتر بکری.

خیرخواز: له گه ل تو یه ک بکه وم؟ من فه یله سووفیک نیم که ته نیا له بیری

چاره نووسی خۆیدا بی... من خیرخواز یکم که ده یه وه ی چاره نووسی خه لک له

چنگی شهیتان رزگار بکا... ئاخۆ ئە مه به ته واوی له گه ل ئەرکه که م دژایه تی نییه؟

شهیتان: ئە گه ر راستت ده وی، من ئیستا ته واو ئاماده م بۆ ئیسلای خه لک

یارمه تیت بده م... قه بوولته یان نا؟

خیرخواز: ئیسلای خه لک؟!

شهیتان: ههر له چاو ترووکا نیکدا.

خیرخواز: تو ئەو کاره ده که ی؟!

شهیتان: تا قیم بکه وه.

خیرخواز: نرخه که ی چیه؟

شەیتان: زۆر سادەییە... دانیایا بە داوای رۆحت ناکەم... ئیتر ئەم مەسەلە ی رۆحە جینی متمانە نییە، نا، نا، ئیتر کارم بە کالیەکی نامۆ نییە کە هەمیشە فیل و تەلەکە ی لە سەر کراوە... گەرەم! من ئەمڕۆ لە جاران جیاوازم ... جاران لاویکی لاری بووم کە پێی خۆش بوو، بەری چاکە بگری و خەلک تووشی گوناح و تاوان بکا و سەریان لێبشیوینی، بەلام ئیستا کە من کەسیکی ترم.

خیرخواز: کەسیکی تر؟!

شەیتان: بەلێ... ئیستا هەر وەک دەمبینی، کابرایەکی پیر و سەنگینم، هەر لەبەر ئەمە هەستم گۆراوە و پیم خۆشە لەگەڵ خیرخواز و زاناکاندا هەلس و کەوتم بیی... دەمەوی لە ئیسلام و چاکەدا یارمەتی خەلک بەدم، هەر بۆیە کاتی بیستم تۆ ژیا نیکی باشترت بۆ گەلەکەت دەوی، نەک بۆ خۆت، خیرا هاتمە لات، دەنا ئەگەر تۆش وەک "فاوست" ژینی باشترت هەر بۆ خۆت ویستبا، قەت قەت ئەمشەو نەدەهاتمە لات، چونکە ئیتر نامەوی خۆم بخەمە گێژاوی تەجرەبەییەکی کۆنەو... چاخە کۆنەکان رابردن و من ئیستا لە چاخیکدا دەژیم کە بۆ و دەس هینانی تەجرەبەییەکی نوێ هانم دەدا... خزمەت بە کۆمەل، نەک خزمەت بە تاقە کەسیک.

خیرخواز: بەراستی دەتوانی لە خزمەت کردن بە گەلدا یارمەتیم بەدی؟!

شەیتان: پیم گوتی، لە چاوترووکانیکدا.

خیرخواز: دروست، بەلام ئەی نرخەکە ی؟!

شەیتان: هەر وەک گۆتم، زۆر سادەییە.

خیرخواز: چیه؟ بیلێ...

شەیتان: پیاویکی دەمراست بە.

خیرخواز: ئیتر چی؟!

شەیتان: هەر ئەمە و هیچی تر...

خیرخواز: ئەی نرخ؟!

شەیتان: ئەو هەموو نرخەکە یە: پیاویکی دەمراست بە.

خیرخواز: دەرسی ئەخلاقم فیر دەکە ی؟! من هەمیشە راست دەکەم.

شەیتان: ئەگەر وایە پیکهاتین؟!

خیرخواز: ئەمە هەموو داخوارییەکە ی تویە؟!

شهیتان: له‌وه زیاتر هیچم ناوئ.

خیرخواز: زور سهیره.

شهیتان: ئه‌ی پینم نه‌گوتی که بوومه‌ته که‌سیکی دیکه؟ پینت وا بوو چ داخواییه‌کم

لیت ده‌بی؟ ئه‌ی نابئ داخواییه‌کم له‌گه‌ل بنه‌ما تازه‌کانم ته‌بابی‌یان هه‌بی؟

خیرخواز: ئه‌گهر وایه ده‌ته‌وئ ده‌س بکه‌ی به ئی‌سلاح‌کردنی من؟

شهیتان: تکا ده‌که‌م... مه‌به‌ستی وام نییه.

خیرخواز: ههر ئه‌م بر‌وایه‌شم هه‌یه.

شهیتان: به‌لام له‌پینشدا داخواییه‌که‌م گوت هه‌تا دلنیا بم.

خیرخواز: ئه‌گهر وایه هیچ دژایه‌تییه‌کمان پیکه‌وه نییه... ئیتر تو ده‌بی له‌کاری

ئیسلاحی خه‌لکدا یارمه‌تیم ده‌ی.

شهیتان: توش ده‌بی راسته‌قینه‌یان پئ بلئی؟

خیرخواز: (به‌په‌رۆشه‌وه) مه‌به‌ستت چیه؟!

شهیتان: پینم وایه مه‌به‌ستم روونه.

خیرخواز: ده‌ته‌وئ پینان بلیم که شهیتان له ئی‌سلاحی ئه‌واندا یارمه‌تی داوم؟!

شهیتان: به‌لئ، هه‌تمه‌ن... من یارمه‌تیم داوی.

خیرخواز: (ده‌گورپئی) عه‌قل ئه‌وه ده‌سه‌لمیتی؟!

شهیتان: ئه‌دی چی؟ ناویری له ئاستی خه‌لکدا پیاویکی راست بی؟

خیرخواز: تو بیر له کاریگه‌ریی ئه‌م قسه‌یه له سه‌ر ئه‌وان ناکه‌یته‌وه.

شهیتان: ئه‌ی ده‌تویست چیان پئ بلئی؟ وای دانی دانه‌یه‌کیان لیتی پرسی: چوون وا

خیرا توانیت ئه‌م کاره بکه‌ی. وه‌لامه‌که‌ت چی ده‌بی؟

خیرخواز: به یارمه‌تی شهیتان؟ بیرای بیر... ههر باسی مه‌که... ناتوانم به ئاشکرا

به خه‌لک بلیم که شهیتان له رپی چاکه‌وه، ئی‌سلاحی کردوون.

شهیتان: ئه‌گهر وایه راستی نالئی؟

خیرخواز: به‌لئ نایلیم.

شهیتان: ئه‌ی له روانگه‌ی ئه‌خلاقه‌وه نیوی ئه‌م هه‌لو‌یسته‌ت ده‌نیی چی؟ ئه‌گهر

وایه توش فریوم ده‌ده‌ی... توش...

خیرخواز: ئه‌م نرخه زور و گرانه، له ده‌ستم نایه ئه‌م نرخه بده‌م.

شەيتان: تەنەت ناتوانم داوات لى بىكەم، ھەر تاقە وشەيەك راستى بلىي.
خىرخواز: تو خۆت لە جىي من دانى.

شەيتان: من ئەو گەورەيى يەم نىيە... من بوونە وەر يىكەم كە ھەر لە كۈنە وە عادەتى
گرتوۋە رىك و راست بى و ھەر شتىك بە ناۋى خۆى بانگ بكا: خراپە، ناوہكەى
خراپەيە. ترس، ناوہكەى ترسە. درۆ، ناوہكەى درۆيە.
خىرخواز: بەداخە وەم...

شەيتان: ئەگەر وايە پەيمانەكە ھەلۋە شاوہ؟!... قەيدى نىيە، بە رىگاي خۇمدا
دەگەر يىمە، با گەلەكەشت لە بەدبەختى و ھەژارى و چارە رەشيدا بىمىننە وە... بەلام
كاتىك ويژدانى وەخەبەر ھاتە وە، مەترسە و ئەمجارە بە ئاشكرا راستە قىنەيان پى بلى
و ناۋى بەرپرسى ئەم شكىستە بدركىنە.

خىرخواز: دەتەوى بەرپرسايە تىيەكەى بخەيتە ئەستوى من؟!
شەيتان: زۆر سەيرە! ئەى دەتەوى منىش ھەر وە ئەستوى بگرم؟!
خىرخواز: نا، شتى وام ناۋى... بەلام شتىكى پوونە كە سبەينى ويژدانم بە
ئاسوودەيى يە وە بەخەبەر دى.

شەيتان: ھەتمەن وايە... زۆر چاك دەزانم... ئەمانە شتىكن كە لە وەتا من لەم
دنيايەدا دەژىم، ھەموو رۆژى لىم پوو دەدا... زۆربەى ئىوہ پاش ئوہى گوناح و
تاوانەكانتان خستە ئەستوى منى ھەژار، ئىتر خۇتان بە خەيالى ئاسوودە وە ژىن
دەبەنە سەر.

خىرخواز: ئەمشە و ھاتوۋى گالتەم پى بىكەى؟
شەيتان: تىكايە... من ھەر ھاتوۋم يارمەتيت بەدم.
خىرخواز: تو يارمەتيت نەداوم، بەلام نىەتى دەروونى خۆت دەرخست.
شەيتان: نا، راستە قىنەى توم و دەرخست.

خىرخواز: راستە قىنەى من؟!
شەيتان: تو ئەو ھەندەى خۆت خۆش دەوى گەلەكەت خۆش ناۋى... بە و رادەى لە
بىرى سلا مەتى ھەلۋىستەكەت داي، لە بىرى ئىسلاھى گەلەكەتدا نىت.
خىرخواز: لاچۆ لە بەرچاوم، مەلەوون!

شهیتان: (به پیکه نینه وه هیواش دهروا) دهروم، هیوام خهویکی سووکه بو
دهروونت!

خیرخواز: پراوهسته!

شهیتان: (پراوههستی) له خزمهتت دام.

خیرخواز: مهرجه کهم قه بووله.

شهیتان: ئایا راسته قینه به خه لک ده لئی؟

خیرخواز: به لئی ده لئیم.

شهیتان: به ئاشکرا به گه له کهت ده لئی که شهیتان له ئیسلح و بهخته ور کردنیاندا

یارمه تی داوی؟

خیرخواز: پینان ده لئیم

شهیتان: به رده بارانت ده کهن

خیرخواز: ده زانم

شهیتان: دهس له نیو دهستم نی... ئیستا ئه تو خیرخوازیکی راسته قینه ی!

خیرخواز: گالته م پی ده که ی؟

شهیتان: نا، به راسته مه... خیرخوازی راسته قینه ئه و که سه یه که چاوه پروانی

په جم کرانی هه یه به لام کاری خوی هه ر ده کا.

خیرخواز: ئیستا پیم بلی که چون گه له که م ئیسلح ده که ی؟

شهیتان: به چاوی خۆت ده بیینی!

خیرخواز: که ی؟!

شهیتان: له چاوتروو کانیکدا، هه ر وه ک به لئیم پیدا بووی.

خیرخواز: ده ی به لئینییه کهت به ره سه ری.

شهیتان: چاوت بقوو چینه، پاشان هه لیبینه.

خیرخواز: (خیرخواز چاوت ده قوو چینی؛ له م کاته دا دنیا ده بیته چه خماخه یه کی

که م خایه ن - چاوی هه لدینی) ئه وه چاوم هه لئینا.

شهیتان: منیش کاره که م کرد.

خیرخواز: ئه ی کوانی؟!

شهیتان: هه سته و له و په نجه ره وه چاوت لیکه.

خیرخواز: (هه‌لدهستی و له په‌نجه‌ره‌وه ده‌روانیتته ده‌ری و به سه‌رسوورمانه‌وه هاوار ده‌کا) خودایه! کوانی دینییه‌که؟! کوانی کولاشه‌کان، کوخه‌کان؟! کوا دینییه خاپوور و پیسه‌که؟! کوا خانووه ناحه‌زه‌کان؟! ئەم هه‌موو خانووه جوانه چیییه؟ ئەم هه‌موو پارکه گشتیییه له کونییوه هات؟ ئەم هه‌موو ویلایه که باغچه ده‌وری گرتوون... موعجیزه‌یه... گه‌لی من له‌م به‌هه‌شته‌دا ده‌ژیت؟
شه‌یتان: به‌لی... به‌لی...

خیرخواز: (به خو‌ش‌حالیییه‌وه) چهن به‌خته‌وه‌رن! بی‌گومان هه‌موویان له خو‌شیدا ده‌ژین!!

شه‌یتان: چه‌تمه‌نه... ده‌ته‌وی چهن که‌سیکیان ببینی؟!

خیرخواز: به‌لی... تکات لی‌ده‌که‌م.

شه‌یتان: کامه‌یان هه‌ژار و کویله‌تر بوو ئەوه‌ت بۆ دینمه به‌رده‌م.

خیرخواز: ئەم به‌یانیییه له ژیر داری ئەه‌قاقیدا می‌گه‌لیکم دی که ره‌نجه‌ریک ده‌یله‌وه‌راند... کابرا له می‌گه‌له‌که‌ی پیستر و بی‌باختر بوو... ته‌نیا جلیکی کونه‌ی دراوی له به‌ردا بوو که ته‌نانه‌ت گیانیشی دانه‌ده‌پۆشی... ژنه‌که‌شی له دوايه‌وه بوو، وه‌ک ئەو هه‌ژار، خه‌ریک بوو کۆیله‌ی کۆ ده‌کرده‌وه هه‌تا بیکاته سووته‌مه‌نی بۆ نان کردن.

شه‌یتان: هه‌ر ئیستا ده‌یانیه‌تم... هه‌ر به‌چاو‌ترووکانی‌ک... (ده‌ستی لیک ده‌دا، درگا ده‌کریته‌وه و جووتیاریک به‌جلی رۆژه‌وه ده‌بیندری... ژنه‌که‌شی به‌دوای ئەودا دی، ئەویش به‌جلی ژنانه‌ی مۆدی رۆژه‌وه)

خیرخواز: (به سه‌رسوورمانه‌وه لیبیان ده‌روانی) به‌لی... هه‌ر راست خو‌یانن... به‌لام...

شه‌یتان: چۆنت پی‌خۆشه ده‌توانی قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ی.

خیرخواز: (روو له جووتیار) فه‌رموو، تکایه دانیشه... به‌ریژن... ناوی جه‌نابتان چیییه؟

جووتیار: بچووکت «مه‌حروس جیرف».

خیرخواز: (روو له ژنه جووتیار) ئەی خاتونن...

ژنه: (به مه‌کر و نازه‌وه) ناوم خه‌زره‌یه.

خیرخواز: له بیرتانه ئەم بەیانیه من ئیوهم له ژیر داری ئەفاقیدا دی، نزیکى...
شەیتان: (بە سرتە) هەر وەك تو له دایکبوونی خۆت وەبیر نایەتەووە ئەوانیش ئەم
بەیانیهیان له بیر نەماوە... له پابردوویان گەڕى... باسى ئیستایان بکە.
خیرخواز: (پوو له جووتیار) بەرپز مەحرووس! ئیستا خەریکی چیت؟!
مەحرووس: خەریکم مەزراکەم بو شینوی زستان ئامادە دەکەم!
خیرخواز: مەزراکەت؟!
مەحرووس: بەلى... مەبەستم ئەو بیست فەدانەیه کە هەمە.
خیرخواز: بیست فەدان زەویت هەیه؟
مەحرووس: بو ئەمە زۆرە؟! هەژارترین وەرزیڤى ناوچە بیست فەدانى هەیه،
هەلبەت له گەل مالیکى چکوله و باخیکیش...
خیرخواز: مالیک و باخیکیش؟!
خەزەر: بەلى... بە ماله کەشى دەلى "قەیلە لا!"
خیرخواز: قەیلە لا؟! (پوو له ژنە) خاتوو خەزەر! تو له قەیلە لا دا دەژیت؟!
خەزەر: ئەدى؟! ئەى له کوی بژیم؟!
خیرخواز: ماشەللا... زۆر باشە... لیم سوورە ئیوہ زۆر بەختەوہرن... بەرپز
مەحرووس! له کاتی بیکاریدا چی دەکەى؟ ئیوہ کە ژیاقتان له ئاستیکى بەرزدا بە
حەتمەن دەبى کاتی بیکاریتان زۆر بى...
مەحرووس: کاتی بیکاریم؟!
خەزەر: براگیان من راستیت پى دەلیم... دەزانى ئەو و هاوالەکانى چۆن شەویان
تێپەر دەکەن: چابى... حەشیش...
مەحرووس: باوهرى پى مەکە... ئەوہ پیریزنیکی توورەى پەکەوتەیه... ئاخىر
دەمەوى ژنى بەسەر بینم...
خیرخواز: ژنى بەسەردا بینى؟
خەزەر: ئەى چۆن برا! ئیستا هەموو کارى بوته ئەوہ له دووى ژنیکی تازە
بگەرى.

خیرخواز: جا بو وا دەکەى؟!
خەزەر: پى بلى برا... پى بلى...

مهحرووس: بیدهنگ به ژنهتیو...

خیرخواز: بۆچی خۆت به خویندنهوهی کتیییکی باش سهرقال ناکهی؟! یان باسی شتیکی باش بکهن یا گوئی له بهرنامهیهکی خوشی رادوی پابگرن؟! مهحرووس: رادویکهمان له دیوی میوان دانراوه و مریشک هیلکهی له سهه دهکهن و پشیله کایه ی پی دهکهن. خهزره: درۆزن...

مهحرووس: ده سویند بخۆ وا نییه...

خهزره: جا بۆ ههر ئیمه واین؟! خه لکی دیکه که رویشکهکانیان بهرهللا دهکهن له ژیر فهرشهکهیاندا زاوژی بکهن...

مهحرووس: ببیرهوه ژنهتیو! بۆچی نهینی مالی خومان لای خه لک ده لئی؟! یاللا بۆ مالی... یاللا... (به دهس مالاوایی دهکهن و دهپۆن)

شهیتان: دهی... ده لئی چی؟! من به لئینییه کهم برده سهه.

خیرخواز: (بیر دهکاتهوه) به لئی وایه... به لام...

شهیتان: به لام چی؟

خیرخواز: بلئی ژین هه مووی ههر ئه مه بی؟!

شهیتان: مه گهر ژینیان نه گوراوه؟! له چاره ره شیییه وه نه گه یشتوون به

به خته وه ری؟! ئیدی له چییان که مه؟!

خیرخواز: رۆح...

شهیتان: مه به ستت چییه؟

خیرخواز: تۆ شتیکی تازه ت دروست نه کردووه... ههر ئه وانت بردۆته دۆخی

به ناوبانگی ئه ربابانی دیهات... پیشتر چوومه ته کۆشکی دهوله مه ندیکی گوندیک که پتر

له بیست هه زار فه ددان زهوی هه بوو... بزنی له نیو هالیکی زیریندا به سهه ره شی

گرانباییدا ده رۆی... دانیشتووه کانی ئه م ماله شم دی که پتر له مه حرووسی هاوالت له

مانای ژین نه ده گه یشتن... گرانتترین جل له بهر ده کهن، به که شتی و فرۆکه و

کادیلاک ده چنه ئورویا و دینه وه، که چی ههر به قه د مه حرووس له خوشیه کانی رۆح

ده گهن...

شهیتان: جوان له مه به ستت حالی نه بووم!

خیرخواز: مه به ستم ئه وهیه که سامانی مال شتیکه و سامانی رۆح شتیکی تر...
شهیتان: سامانی رۆح؟!

خیرخواز: بهائی، ئه مه ئه و شتهیه که ده بی لینی حالی بی و بیزانی.
شهیتان: تا ئه و جیگه ی من بزانی تو ژینیکی باشترت بۆ گه له کهت دهوی... هه موو
که سیش پیی وایه ژیانی ئیستای ئه م جووتیاره له ژیانی رابردوی که تو به
میگه له که یه وه له ژیر داره که دا دیبوت باشتره...

خیرخواز: بهائی... له روانگه ی جل و به رگ و خوارده مه نی و ماله وه باشتره...
شهیتان: ئه ی له وه زۆرتر چیت دهوی؟

خیرخواز: مروفیکی باشترم دهوی... تیگه یشتنیکی به رزترم له واتای ژین دهوی...
شهیتان: مه به ستم چیه؟

خیرخواز: که وایه تو ژینی چاترت به گه له که م نه داوه... ژیانی چاتر واتای
به رزتره له ژیان...

شهیتان: مه رجه که مان وا نه بوو!!

خیرخواز: مه رجه که مان ئه وه بوو تو خه لک ئیسلح بکه ی و ئیسلحی رۆحیش
به ر له هه موو شتیکه...

شهیتان: (ده گورینی) رۆح... رۆح...

خیرخواز: رۆح جه وه هری مروفه...

شهیتان: نه مگوت تۆش وه ک «فاوست» فریوم ده دهی؟! ئیوه هه ر له م شوینیه وه
فیلم لی ده که ن... رۆح... به له حنه ت بی رۆح... گیره و کیشه هه مووی له م وشه وه
رووم تی ده کا... من رۆیشتم.

خیرخواز: ده رۆی؟

شهیتان: چاره یه کی ترم نییه... ئه وه ی تو ده ته وی من نایوانم... من ناتوانم ئه و
ئیسلاحه بکه م که زۆرتر له که سیک باسی ده کا
خیرخواز: ئه و که سه کتیه...

شهیتان: تو... (شهیتان ده روا و خیرخواز سه ر ده خاته وه سه ر کتیه که ی...
ژنه که ی دیته ژوور و به هیواشی له خه وی هه لده ستینی.)

ئەحمەد ئىسماعىل ئىسماعىل

چىرۆك-نووس و شانۇنامە-نووسە. سالى ۱۹۶۱ لە قامىشلى لە دايك بوو. زۆربەى شانۇنامە و چىرۆكەكانى لە بلاقۇكە عەربى و كوردىيەكاندا لە سورىيە و دەرەودا چاپ كردوو. زۆربەى شانۇنامەكانى لە سورىيە و دەرەودى ولاتدا چوونەتە سەر پەردە و سەرنجى بىنەريان بۇ لاي خويان پاكىشاو. وەك: لە

نيوخوى سورىيەدا: حەسەكە، دىمەشق، لازقىيە، حەلب، قامىشلى. ھەرودھا لە دەرەودى سورىيە وەك لە مېھرەجانى نىئونەتەوھىي شانۇنى مندالان "شفشاون" لە مەغرىب سالى ۲۰۰۶، رەئسولخيمە سالى ۲۰۰۷. ھەشتەمىن مېھرەجانى شانۇنى مندالان لە مەغرىب سالى ۲۰۰۸، بەسرە، سلېمانى. لە بواری شانۇ و چىرۆك نووسىندا زۆر خەلاتى بردۆتەو وەك خەلاتى داھىتانى شارىقە لە سالى ۲۰۰۰دا لە بەر نووسىنى «سەماي ئەويندار»، خەلاتى فەرھەنگىي مندالى عەرب لە شارى ئەبوزەبى لەبەر «كىلگە» لە سالى ۲۰۰۱دا.

ھەتا ئىستا ئەم بەرھەمانەي بلاو كردۆتەو:

۱. شانۇنى دلخوازی ئېمە (لىكۆلېنەو ھەمەر شانۇنى كوردى)، دىمەشق، ۱۹۹۷
۲. كاتىك شەمىتق گورانى دەلى، شانۇنامەى مندالان، دىمەشق، وەزارەتى پەرودە، ۲۰۰۰
۳. تۆبەى رېوى
۴. سەماي ئەويندار، چىرۆك، شارىقە، ۲۰۰۱
۵. ھەمبانەى بدلىسى، (بۇ مندالان)، ھەولېز ۲۰۰۳
۶. كىلگە (بۇ مندالان)، ئەبوزەبى، ۲۰۰۳
۷. چىرۆكى سى سەربىزو (دوو شانۇنامە بۇ مندال)، دىمەشق ۲۰۰۴
۸. لووتكە (بۇ مېزىمندالان)، دىمەشق، وەزارەتى پەرودە، ۲۰۰۴

نیشتمان په روهری

به ریزه وه رووبه رووی ئالای شه کاوه ی نیشتمان که ی راوه ستا.
چاوی به کیژوله یه کی جل و به رگ دراوی شرؤل که وت.
پارچه رهنگا ورهنه که ی هیئا خورای و له شی کچوله که ی پی داپوشی.
ئه مجار به ریزیکی زورتره وه رووبه رووی شادیی رهنگا ورهنگی کچه که
راوه ستا.

لی پرسینه وه

کاتیک سه باره ت به کرده وه کانم پرسیاری لی کردم و لامم نه داوه؛ وه ک
جاران ترسیک که وته دلم به لام مته قم لیوه نه هات.
کاتیک چاو و لاق و دهستم دژی من شایه دییان دا، دلنیا بووم که
حه تمن ئه و ده بی خودا بی و منیش به راستی مرد بیتم.

میرات

بیرم له شتیک ده کرده وه که له پر ژنه که م گوران دی به سه رما:
- قور به سه ری داماو! هه تا که ی خه و به جوانییه وه ده بیینی؟ ده ده س
هه لگره!

گوتم: بیر له نیشتمانی جوانم ده که مه وه!
گوئی: ئه وه نده ئه وه ت گوت ئیدی لی بیزار بووم!
تووره بووم: هه ر ده یلیمه وه هه تا له جیهانی راسته قینه دا بییینم!
به گالته و ناھومیدییه وه وه لامی داوه: قه تی نابینی!
- رهنه و ابی، به لام کوره که م ده بیینی، ئه مه ش بو من به سه!
دایکه پیره که م ده ستیکی له یه ک دا و به پیکه نینیکی پر له دلوقانییه وه
گوئی:

- سو بجانه لالا! باوکیشته هه ر ئه م قسه ی بو من دوویات ده کرده وه.
له م قسه یه نارحه ت بووم، به لام هیچم نه گوت. له و روژه وه ترسیک
که وته دلم: بلیی روژیک کوره که شم هه ر وا به ژنه که ی بلی؟ کوری

کورده که شم هەر ئەمه به خیزانی بلی و ئەم میراته بۆ زەمانیکی زۆر درێژ له
بنه ماله که مدا بمینیتته وه؟!؟

نوسخه

دوکتور نوسخه یه کی دهوا بۆ نووسی. له پشت نوسخه که شه وه نووسی:
(پاریز: پیوان، نان، پۆن، نیگه رانی، خهفته، دلە پراوکی.
ئیزن دراو: میوه، سهوزی تازه، گوشت، شیرینی، شادی، بهخته وهری،
ئازادی، ئاسودهیی.)

نوسخه که ی له دوکتور وه رگرت و به ریزه وه قه دی کرد و خستییه
گیرفانی و وه درکهوت. له مالی بۆ خیزانی خوینده وه. به خمه وه چاوی
له میزده که ی کرد و... گریا...

بۆ جیرانه که شی خوینده وه. به نارەحه تیی وه چاوی لی کرد و... پیکه نی.
نیوه شه و له ته نیاییدا زۆری بۆ خۆی خوینده وه.
گریا و پیکه نی.... پیکه نی و گریا...
بۆ به یانی خه لک بۆی گریان!!

به ره ره کانی

به ره به یانیک ئاسمان له زهوی تووره بوو. بریاری دا ئیواری زهوی له
ژیر پی بنی. چۆله که یه ک له هیلانه که یدا بریاری ئاسمانی بیست. خیرا به ره و
دهشت هه لات و خۆی دا به عه رزدا و هه ر دوو لاقی روو به ئاسمان هه لیتنا.
چۆله که یه کی هاوړی که له ویوه تیده په پی، پرسی: هاوړی! چی ده که ی؟
- زه وییه که مان له هه ره شه ی ئاسمان ده پاریزم
هاوړیکه ی دای له قاقای پیکه نین و به گالته وه گوتی:
- ئا به و لاقانه وه عه رز ده پاریزی؟ قوربه سه ر!
- وه ره تۆش وه ک من بکه، دلنیا به ئاسمان ناتوانی هه یچ بکا.
هاوړیکه ی رازی بوو و وه ک ئه و لاقه کانی به ره و ئاسمان هه لیتنا.

پۆلىك چۆلكە بە سەرياندا تىپەرىن. لەگەڵيان كەوتنە چەلەحانى و
مشتومر. دوايە ھەموويان ۋەك دوو ھاوريگەيان كرد.
پيش ئەوھى رۆژ چاوى ليك بنى، ئاسمان خيسەيەكى لە زەوى كرد.
جەنگەليكى وردەلاق دى كە بۆ بەربەرەكانى بەرەرپووى ۋەستابون. ۋەك
شەقشەقە كەوتە لەرزىن و رەنگى رەشوشين داگەرا و لە بريارەكەى بەياني
سارد بۆۋە.

مەسخ

لە پيشدا ھەموو وايان زانى يەكئىكە لە ھاوالانى ئەشكەوت، بارانى پرسىيار
بە سەريدا بارى:
- كوا پوولە قەدىمىيەكانت؟
- كوا ھاوالەكانت؟
- سەگىشتان لەگەلە؟
ۋلامى نەداۋە. لەبەر ژان دەستى بە زگىەۋە گرتبوو، بە نيۋەنوزەيەكەۋە
لييان پاراۋە:
- برسىمە، تگايە نانئىكم دەنى.
كەس ليى حالى نەبوو. قەلافەتەكەى سەير و ترسىنەر بوو. چاوى
جەماۋەر برووسكەى ترس و سەرسوورمانيان تىزابوو.
دەستەيەك گەرۆك بەويدا تىپەرىن و لەگەل خويان بۆ شوينىكى دوورىان
برد. لە نيۋ رى لىيان پاراۋە و لەبەر برسيتى نالاندى. دانەيەكيان چاوى
لى كرد و زورى لى راما. دوايە بە سەرسوورمانەۋە لە ھاوالەكانى پرسى:
- ماشەللا!! ئەم خەلكە لە ھەموو شتىكدا دواكەوتون، لە مەيموندا نەبى...
دەليم زور لە بەشەر دەچى... وا نىيە؟
دوايە رووى خووى ۋەرچەرخاند و موزىكى بۆ خووى پاك كرد و بە
بىۋازى خەرىكى جاوينى بوو.

فەرھەنگۆک

ئاژانس: (لیرەدا) شوپنیک که چەند دانە ماشینی لی بی بو ئەمبارەو بار کردنی مسافیر

ئاکار دۆن: ئامیژیکی موسیقایە

ئالبیرتا: گۆرانییە که

ئایفون: کەرستە ی درگا کردنەو

ئیسلا مبول: شە قامیکی تارانە

ئەسکە ندرییه: شاریکی ولاتی میسرە

بادکوبە (باکو): شاریکی ولاتی ئازەربایجانە

بلینی: خوار دە مە نییە که

بولغارستان: ولاتیکی ئە وروپییە

پاپریکا: چە شنیکی خوار دە مە نییە

پیراشکی: خوار دە مە نییە که وە ک که یک

پیرمە نگە نات: بو شتنەو وە و خاوین کردنەو هی جیی برین بە کار دی.

پەیکان: چە شنیکی ماشینی ئیرانییە

تانگۆ: سە مایە که

تورمیز: ئیستۆپ

تونیل: رەھەند

تەوریز: شاریکی ئیرانە

چاروو: گەسک

چارداش: گۆرانییە که

دانوب: گەورەترین و گرینگترین چۆمی ئە وروپای ناوەندییە.

دیالیزە کراو: بیژەندراو

راسبال: سە مایە که

رامی: یارییە که لە وەرەقیندا

رومبا: سه‌مايه‌که
 زه‌نجان: شاریکی ئیرانه
 سوّس: جوّره تامیکه بو هیندک چیشْت
 سینه‌ما مایاک: ناوی سینه‌مايه‌کی تاران بوو
 سیرتسا: گورانییه‌که
 سه‌ربازی پیک: وهره‌قیکه له کایه‌ی وهره‌قیندا
 سه‌نده‌لی: کورسی
 عه‌لاده‌وله: شه‌قامیکی تاران بوو
 غورابی: بیسکوئیت
 فلوت: ئامیریکی مؤسیقایه
 فوکسترۆت: سه‌مايه‌که
 فیرده‌وسی: شه‌قامیکی تارانه
 قوّلگا: دریژترین چۆمی ئه‌ورووپایه، له رووسیادایه و ده‌رژیته نیو
 زه‌ریای خه‌زه‌روه
 قه‌زوین: شاریکی ئیرانه
 قه‌وامول‌سه‌لته‌نه: شه‌قامیکی تاران بوو
 کابینیت: که‌وه‌نته‌ر
 کازاچۆک: سه‌مايه‌که
 کافه‌ی ژاله: کافه‌یه‌کی تاران بوو له سه‌رده‌می رژیمی شادا
 کیف: جانتا، ساک
 که‌شه‌ف: سینی
 گارسون: خزمه‌تکاری چیشْتخانه
 گارمون: ئامیریکی مؤسیقایه
 گرام: ئه‌و سه‌فحه‌خرانه‌ی، گورانی له سه‌ر توّمار ده‌کرا و ده‌خرایه سه‌ر
 گرامافون.

گرامافون: ده‌زگای بلاو کردنه‌وه‌ی گورانی له پینشوودا

لاله زار: شەقامىكى تارانە
لوپانزا: گۇرانىيەكە
ئوتۇ: قومارىكە. لە چەند دانە كارتدا ھىندىك ژمارە دەنوسرى، ئەگەر
ئەو ژمارەيەى لە نىو خولخولەكە دىتە دەرى، لەگەل ژمارەى كارتىك يەك
بن، خاۋەنى ئەو كارتە دەيباتەوہ.
لىكۇر: چەشنىك عارەقى ئالكۇلى شىرىنە بە تامى ميوەوہ
لەھىستان: ولاتىكى ئەورۇپىيە
مارمالاد: مرەبايەكى زۇر خەستە كە لە چەرخ كراوى ميوە ئاودارەكان
دەيكۇلىنن.

ماقنە: جۇرە سەرپۇشىكى ژنانەيە
مامى درىم: گۇرانىيەكە
موغان: شارىكى ئىرانە
ميانە: شارىكى ئىرانە
مەجار: ھۇنگرى
نادرى: شەقامىكى تاران بوو
نەردە: مەجەرە
والس: سەمايەكە
فيلين: ئاميرىكى مۇسقىايە
ھۇنگرى: يان مەجارستان، ولاتىكى ئەورۇپىيە